

Biblioteca Națională a României

**Informare și documentare:
activitate științifică și profesională**

vol. IX

2016

An abstract graphic consisting of numerous thin, white, curved lines that flow from the bottom left towards the top right, creating a sense of movement and depth against the solid red background.

Biblioteca Națională a României

Informare și documentare:
activitate științifică și profesională

Vol. IX

Editura Bibliotecii Naționale a României
București

2016

ISSN: 2065-1058

Colegiul editorial:

Conf. univ. dr. Elena Tîrziman
Prof. univ. dr. Mircea Regneală
Prof. univ. dr. Ionel Enache
Conf. univ. dr. Cristina Popescu
Asist. univ. dr. Gabriela Băran
Prof. univ. dr. Dimitar Vessélinov-Dimitrov
Dr. Adriana Elena Borună
Dr. Tabita Chiriță
Luminița Gruia

Redacția:

Angela Bilcea
Dr. Adriana Elena Borună
Emil Tudor

Tehnoredactare & DTP: Florin Nistor

În 2007 a apărut cu titlul INFORMARE ȘI DOCUMENTARE.
LUCRĂRI ALE SESIUNILOR PROFESIONALE. 2007

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține autorilor.

Copyright © 2016 Editura Bibliotecii Naționale a României

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Bibliotecii Naționale a României. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun mijloc mecanic sau electronic ori stocată într-o bază de date, fără acordul prealabil, în scris, al editurii.

Editura Bibliotecii Naționale a României

București, Bd.Unirii nr. 22, sector 3, Cod poștal 030833
Tel.: (021)314.24.34/1002
Fax: (021)312.33.81
E-mail: biblioteca@bibnat.ro
Web: <http://www.bibnat.ro>

Cuprins

Deselecția ca element de coerență în managementul colecțiilor	5
<i>Dr. Nicoleta RAHME</i>	
Fondurile destructurate ale Bibliotecii Naționale a României - Scurt istoric. Structură. Caracteristici	14
<i>Petruța Mihaela VOICU</i>	
Evaluarea performanței catalogatorilor într-o bibliotecă	21
<i>Carmen Patricia RENETI</i>	
Rolul acronimelor comune în Știința Informării.....	27
<i>Cristina CATEREV</i>	
Particularități și provocări profesionale în proiectul de digitizare de patrimoniu „MCVRO” (UBB Cluj – BCU Cluj)	40
<i>Felix F. FLOCA</i>	
Nevoile de formare profesională ale bibliotecarilor din bibliotecile publice.....	57
<i>Dr. Adriana BORUNĂ</i>	
Managementul serviciilor către utilizatorii de bibliotecă: studiu de caz – Serviciul Comunicarea colecțiilor din cadrul Bibliotecii Naționale a României.....	65
<i>Nicoleta CORPACI</i>	
Pictorul Dumitru Vărbănescu în documente din colecții publice.....	82
<i>Gelu BRÎNCOVEANU</i>	
Catalogul Bibliotecii Seminarului „Central” din București (1922-1927) (Partea I)	112
<i>Drd. Silviu-Constantin NEDELICU</i>	

Table of contents

Weeding as a consistency factor for the collections management	5
<i>Nicoleta RAHME, PhD</i>	
Deconstructed funds of the National Library – Short history. Structure. Characteristics.....	14
<i>Petruța Mihaela VOICU</i>	
Assessing Cataloguers Performance in a Library	21
<i>Carmen Patricia RENETI</i>	
The Role of Common Acronyms in Science Information	27
<i>Cristina CATEREV</i>	
Particularities and professional challenges in heritage digitization project “MCVRO” (UBB Cluj - BCU Cluj).....	40
<i>Felix F. FLOCA</i>	
The training needs of librarians in public libraries	57
<i>Adriana BORUNĂ, PhD</i>	
Management services to library users: Case Study – collections communication service within the National Library of Romania	65
<i>Nicoleta CORPACI</i>	
Painter Dumitru Vărbănescu reflected in documents from public collections	82
<i>Gelu BRÎNCOVEANU</i>	
The “Central” Seminary Library Catalogue from Bucharest (1922-1927) (Part I).....	112
<i>Silviu-Constantin NEDELICU, PhD c</i>	

Deselecția ca element de coerență în managementul colecțiilor

Dr. Nicoleta RAHME

șef-serviciu Dezvoltarea colecțiilor, Biblioteca Națională a României

E-mail: nicoleta.rahme@bibnat.ro

Introducere

Colecțiile unei biblioteci trebuie să fie reprezentative, pe grade diferite de acoperire, pentru cunoașterea umană, să reflecte toate opiniile și să includă documente relevante din producția editorială națională și internațională. Pentru a răspunde intereselor unor categorii multiple de utilizatori, fondurile și colecțiile trebuie înnoite și actualizate în permanență, iar bibliotecarii trebuie să cunoască toate metodele de constituire, dezvoltare și comunicare a acestora, dar și să îndepărteze din circuitul informațional publicațiile care nu mai prezintă interes pentru utilizatori.

Există o serie de motive pentru care bibliotecarii evită eliminarea din colecții a unui document: dorința de a menține dimensiunea colecțiilor, lipsa de timp, lipsa de experiență, convingerea că o publicație va fi utilă cândva, în viitor, absența unei politici documentare.

Istoric

Bibliotecile au început să acorde atenție retragerii unui document din circuitul lecturii spre sfârșitul secolului al XIX-lea, deoarece, până atunci, documentele existente erau rare, valoroase, iar preocuparea majoră consta în constituirea de colecții și nu în renunțarea la documente¹. Pe măsură ce colecțiile au crescut în biblioteci, iar spațiul destinat conservării a devenit neîncăpător, retragerea unor publicații din bibliotecile publice și școlare a devenit o realitate. În plus, inflația editorială, generalizarea liberului acces la documente și creșterea cererilor de lectură din partea utilizatorilor sunt factori care au determinat regândirea mijloacelor de reînnoire și eliminare a documentelor din colecții, pe baza unor motive bine întemeiate.

Bibliotecile publice americane au început să retragă din colecțiile lor cărțile învechite sau care nu mai erau utilizate, începând cu anul 1883², iar la întrunirea anuală a Asociației Bibliotecarilor Americani (ALA) din 1893 planul de casare propus de către Quincy Public Library din Massachussetts a provocat controverse majore, deoarece specialiștii vremii considerau că soluția unei colecții largi este o clădire de bibliotecă mai mare pentru depozitare și nu eliminarea documentelor³. Totodată, bibliotecile universitare și de cercetare nu acceptau

ideea eliminării documentelor, mai degrabă optau pentru transferul de documente sau reținerea materialelor în colecție la nivel secundar, prin intermediul unor depozite pasive.

În 1976, bibliotecile publice daneze practicau eliminarea din colecții a lucrările perimate, fapt dezaprobat de autorități, în special datorită statutului documentelor drept bunuri ale domeniului public⁴.

În Franța, practica eliminării documentelor a constituit una din temele congresului din 1978, organizat de Asociația bibliotecarilor francezi⁵, iar Biblioteca Publică de Informare (BPI) a fost printre primele biblioteci care a elaborat o cartă consacrată dezerbajului, motivul fiind lipsa de spațiu. În perioada 1980-1990, eliminarea documentelor a fost practică pe scară largă în spațiul francez, datorită informatizărilor proceselor biblioteconomice.

În România, eliminarea documentelor din biblioteci a preocupat autoritățile decidente înainte și după 1990, fie din rațiuni de cenzură asupra unor titluri considerate inadecvate din punct de vedere politic, mai ales în perioada comunistă, fie prin eliminările de titluri sau publicații cu uzură fizică avansată, după perioada postcomunistă. Lipsa unor prevederi concrete privind eliminarea din colecții a documentelor uzate sau perimate moral a produs o anumită rigiditate a ofertei documentare propuse publicului, dar și supraaglomerarea spațiilor de depozitare.

Terminologie

Deselecție, dezerbaj, casare, eliminare sunt termeni vehiculați în lucrările de specialitate străine și românești. Se impun câteva clarificări, în accepțiunea definiției lor conceptuale și a utilizării în procedurile administrative și legale în vigoare.

*Dezerbajul*⁶ este un termen ce provine din literatura franceză de specialitate și se referă la retragerea de pe rafturile din depozite sau din spațiile cu acces liber a documentelor care nu mai pot fi utilizate de către public; echivalent cu termenul de reconsiderare sau reevaluare critică. Acest termen este inspirat de modelul anglo-saxon *weeding*⁷, care a determinat metodele și practicile de gestionare a colecțiilor, unde eliminările sunt direct legate de achiziții prin intermediul unor politici documentare care definesc criteriile de constituire, prelucrare și conservare a documentelor. În sens literar, *weeding* și *dezerbaj* înseamnă îndepărtarea ierburilor pentru a permite celorlalte plante să se dezvolte mai bine. Cu același sens, acest termen se aplică în cazul bibliotecilor și se referă la acțiunea periodică de retragere a unor anumite categorii de documente, care împiedică dezvoltarea colecțiilor în termeni coerenti, și utilizarea lor în condiții optime de către public.

Deselecția este considerată o activitate importantă a managementului colecțiilor, ce presupune o evaluare sistematică a documentelor din colecții, în vederea asigurării unui fond documentar relevant, riguros alcătuit și în concordanță cu cerințele informaționale ale utilizatorilor. Este, practic, opusul procesului de selecție și este termenul cel mai corect care trebuie utilizat de către bibliotecari.

Deselecția este parte componentă a politicii de dezvoltare a colecțiilor, unde alături de principiile de selecție, trebuie enunțate principiile și criteriile de deselecție.

Un document deselectat nu este neapărat distrus, poate fi restaurat dacă prezintă uzuri fizice, retras temporar din circuitul lecturii și din sălile cu acces liber, trimis către o altă bibliotecă pentru a fi valorificat. Deselecția nu presupune distrugerea, ci trierea și redistribuirea unor publicații utilizate puțin sau deloc, adică o *revizuire critică a colecțiilor*, pentru a se decide dacă sunt retrase sau nu din sălile de lectură, transferate în depozite, relocate sau donate.

Îndepărtarea documentelor care constituie un surplus în colecții permite fluidizarea accesului liber la rafturi (se obține astfel facilitarea accesului la documente prin valorificarea anumitor lucrări mai puțin vizibile în colecții, dar cu valoare informațională deosebită), actualizarea colecțiilor, evaluarea coerenței unui fond și a perenității acestuia.

Bibliotecile practică două tipuri de deselecție: *sistematică* (planificată, se realizează cu ocazia unei relocări sau mutări într-o clădire nouă) și *curentă* (parte a politicii de dezvoltare a colecțiilor).

Casarea este termenul care se referă la eliminarea fizică și retragerea definitivă din colecții a documentelor care nu mai pot fi utilizate. În legislația de bibliotecă acest termen este menționat ca procedură legală de eliminare a unui document din colecții.

Obiective

Nu există o metodă ideală sau universală pentru deselecția colecțiilor. Fiecare tip de bibliotecă are obiective diferite atunci când practică deselecția documentelor, în funcție de misiunea și funcțiile pe care le îndeplinește. Fără politici de selecție și de conservare clar definite, bibliotecile nu pot pune în practică o politică de deselecție coerentă.

Un proces de deselecție corect începe prin analizarea colecțiilor deținute, a domeniile de excelență, publicului deservit și desemnarea persoanelor responsabile.

Bibliotecile publice trebuie să prezinte colecții noi și atractive pentru un public divers. În plus, împrumutul documentelor la domiciliu determină uzura acestora și înlocuirea cu alte documente.

Bibliotecile specializate sunt preocupate să ofere informație științifică permanent actualizată, întrucât anumite domenii evoluează foarte rapid. Prin gradul de consultare a documentelor, cercetătorii impun ritmul de deselecție în aceste tipuri de biblioteci.

În cazul bibliotecilor școlare, colecțiile sunt analizate periodic în corelație cu programele de învățământ.

Bibliotecile cu statut național și funcție patrimonială practică această activitate doar pentru anumite categorii de documente, de regulă numai pentru dublete și colecții de documente străine. Documentele din fondul intangibil al patrimoniului cultural scris, documentele din categoria colecții speciale, documentele românești într-un singur exemplar nu sunt eliminate din colecții.

Principii generale de triere

Trierile documentelor dintr-o colecție sunt necesare pentru:

- constituirea de colecții adecvate cerințelor utilizatorilor;
- actualizarea fondurilor documentare, mai ales pentru publicul tânăr, mult mai exigent față de informația neatractivă, perimată;
- identificarea documentelor care lipsesc și motivarea deciziei de achiziție a unor titluri ce nu se regăsesc și pot completa colecțiile;
- ameliorarea aspectului general al colecțiilor pentru a crește interesul față de bibliotecă;
- definirea gradului de înnoire a colecțiilor, în special pentru bibliotecile publice preocupate de titluri cât mai noi;
- valorificarea ultimelor publicații achiziționate;
- asigurarea unui spațiu mai atrăgător, mai viu, mai dinamic.

Principiile de triere au în vedere:

- statutul și misiunea bibliotecii (lectură publică, funcție patrimonială, specializare);
- domeniile cunoașterii avute în vedere (documentele științifice sunt mult mai rapid obsolescente față de cele din domeniul literaturii);
- politica documentară pentru fiecare bibliotecă în parte: priorități, noutăți, exhaustivitate sau selectivitate, specializare sau enciclopedism, excluderi;
- tipuri de documente: monografii, publicații periodice, documente audio-video, documente electronice.

Criterii de triere

Bibliotecile utilizează criterii generale și specifice în trierea documentelor.

Criterii generale:

1. *Starea de conservare:*

- publicații cu deteriorări fizice ireversibile: lipsa unor părți din lucrare, pagini distruse, neglijență în mănuire sau depozitare etc.;
- publicații cu deteriorări chimice și biochimice ireversibile, netratabile sau care necesită tratamente mult prea costisitoare;
- alte situații critice: incendii, inundații, alte situații de forță majoră.

2. *Numărul de exemplare deținut:*

- număr de exemplare nejustificat de mare în raport cu normele de completare în vigoare, cu valoarea informațională a publicațiilor respective, precum și gradul de circulație/ cerere determinat de numărul de solicitări ale beneficiarilor;
- numere întâmplătoare din publicațiile periodice străine (doar după constituirea colecțiilor pentru fiecare titlu în parte).

3. Conținut informațional depășit:

- gradul de actualitate al informației cultural-științifice al conținutului perimat;
- publicații străine cu conținut tehnic mai vechi de 20 ani;
- publicații străine cu valoare informațională și documentară de mică importanță sau complet depășită.

Criterii specifice:

- lingvistice: cu excepția bibliotecilor naționale, care adună documentele publicate în orice limbă despre cultura și civilizația națională și a bibliotecilor specializate, care posedă documente în toate limbile de studiu, acest criteriu are în vedere păstrarea documentelor în limbile cele mai solicitate de public;
- formatul sau tipul de document (compatibil sau nu cu fondurile existente);
- existența în bibliotecă a unor lucrări superioare în același domeniu;
- frecvența citării în index-uri, în special pentru domeniul științific;
- frecvența cererilor de împrumut interbibliotecar;
- documente care nu mai corespund programelor didactice, de studiu și cercetare.

După aplicarea acestor criterii, decizia finală va ține seama și de:

- prestigiul autorului și editurii;
- valoarea culturală recunoscută în timp;
- actualitatea subiectului;
- anul editării;
- gradul de interes în actualitate și cel previzional;
- conținutul lucrării și relevanța pentru instituție.

Excepții de la casare:

- publicațiile care au mai puțin de 6 luni de la data intrării în evidențele bibliotecii;
- cartea veche și bibliofilă (ediții prime, ediții de lux etc.);
- manuscrise, fotografii, documente istorice, lucrări de artă, cartografie veche, înregistrări audio anterioare anului 1955 (pot fi casate discurile deteriorate care nu mai pot fi utilizate nici măcar parțial);
- cartea publicată, înainte de 1955, pe teritoriul istoric al României (se va putea casa în mod excepțional doar dacă starea de conservare nu mai permite recuperarea sau dacă există un număr mai mare de 10 exemplare);
- toate publicațiile care fac depozitului legal intangibil.

Pentru colecțiile electronice, criteriile de deselectie sunt asemănătoare celor în format analog:

- grad de utilizare;
- relevanță informațională și relevanță pentru utilizatori;
- costurile pentru fiecare colecție electronică;
- metadatele integrabile în catalogul bibliotecii.

La aceste criterii se adaugă elemente noi legate de:

- forma de acces (perpetuu sau pe bază de abonament);
- existența sau nu a versiunii tipărite;
- funcționalitatea platformei de acces la conținut;
- calitatea față de varianta print.

În funcție de gradul de nouitate informațională și de evoluție a fiecărui domeniu de cunoaștere, deselecția se poate aplica astfel:

Domeniu	Perioada optimă
Generalități și enciclopedii	5-10 ani
Filosofie, psihologie	10 ani
Religie, mitologie	5-10 ani
Științe economice și sociale	4-5 ani
Lingvistică	10 ani
Științe aplicate	3-5 ani
Artă și loisir	Fără dată fixă (mai importante sunt criteriile fizice)
Literatură	Fără dată fixă (mai importante sunt criteriile fizice)
Istorie, geografie	5 ani maxim pentru lucrări ce conțin date economice

Metodologii

Există o serie indicatori și metode de eliminare, precum metoda de investigare statistică, metodele CREW și IOUPI (acronime provenite din literatura de specialitate americană și franceză, reprezentând criteriile de eliminare), care analizează vechimea documentului și indicele de circulație.

Metoda CREW a fost concepută în 1976 de către Joseph P. Segal și perfecționată apoi de către Belinda Boon pentru a susține proiectele de revizuire critică a documentelor considerate învechite din bibliotecile mici și mijlocii. În scurt timp a devenit un adevărat instrument de referință, perfect adaptabil pentru toate tipurile de biblioteci.

Metoda CREW (Continuous Review, Evaluation, and Weeding care se traduce prin Revizuire, Evaluare și Eliminare Continuă) reunește toate procesele implicate în îndepărtarea documentelor care nu mai sunt utile publicului. În același timp, analizează golurile existente într-o colecție. Metoda recomandă stabilirea unor linii directe pentru eliminarea fiecărei părți din colecție, pe baza clasificării Dewey căreia îi corespunde, planificarea operațiunilor aferente în cadrul unui an calendaristic și reconsiderarea fiecărui document în cadrul colecției, pentru eliminare, recondiționare, casare sau înlocuire.

Metoda IOUPI (I – *incorrect, fausse information*; O – *ordinaire, superficiel, médiocre*; U – *usé, détérioré, laid*; P – *périmé*; I – *inadéquat, ne correspond pas au fonds*), de revizuire critică a colecțiilor, a fost adaptată în 1986 de către Biblioteca Publică de Informare din Paris pe baza metodei americane CREW. Acronimul IOUPI rezumă cele cinci criterii de eliminare a unui document: I – Incorect, O – Obișnuit, U – uzat, P – perimat, I – inadecvat.

Metoda are în vedere data publicării (ediția) și numărul împrumuturilor realizate pentru un document supus procesului de analiză. Se bazează tot pe sistemul de clasificare Dewey, iar pentru fiecare din clasele principale sunt propuse formule care conțin trei părți reprezentate de cifre:

- prima cifră reprezintă numărul de ani care a trecut de la intrarea în colecțiile bibliotecii a unui document propus pentru deselectie (vârsta informației conținută în carte);
- a doua cifră reprezintă numărul de ani în care nu s-a realizat împrumutul documentului respectiv;
- al treilea element (cifră) se referă la prezența mai multor factori negativi incluși în acronimul IOUPI.

Un exemplu de calcul:

- 8/ 3/ IOUPI – înseamnă că documentul este mai vechi de 8 ani, neîmprumutat în ultimii 3 ani și are toți factorii IOUPI;
- 8/ 3/ IOUXX – ultimele două criterii sunt absente, deci documentul mai poate rămâne în colecție.

Bibliotecarii implicați în procesul de deselectie trebuie să fie specialiști în dezvoltarea, prelucrarea, conservarea și comunicarea colecțiilor. La nivelul fiecărei biblioteci trebuie desemnate persoanele și serviciile implicate în aceste operațiuni de triere, revizuire, relocare a documentelor, decizia finală asupra propunerilor de eliminare a unui document din colecții aparținând însă Comisiei de casare, numită prin decizie de directorul bibliotecii.

Metodologia de lucru în cazul eliminării unor publicații din colecții presupune o primă selecție a titlurilor, după criteriile fiecărei biblioteci, îmborderarea propunerilor de casare, separat pe fiecare tipologie documentară propusă, cu datele de identificare și, obligatoriu, cu menționarea prețului pentru fiecare exemplar în parte, întocmirea unui referat care conține toate borderourile și motivele casării și înaintarea lui către Comisia de casare.

Comisia de casare verifică legalitatea propunerilor pentru casare, avizează scoaterea din evidențe și întocmește un dosar de casare care trebuie să cuprindă: borderourile vizate de comisie, procesul-verbal de casare semnat de membrii comisiei și avizat de directorul general al bibliotecii.

După primirea avizului de casare, documentația aferentă este trimisă către serviciile financiare, de dezvoltare, evidență și de prelucrare a colecțiilor, iar, în final, urmează scoaterea fizică a documentelor din bibliotecă.

Cadrul legal în România

În România, suportul legislativ care reglementează eliminarea documentelor din colecțiile bibliotecilor este asigurat de:

- *Legea bibliotecilor nr. 334/31 mai 2002*, republicată, prin art. 40, al. 1 și 2, care menționează:

“(1) Documentele aflate în colecțiile bibliotecilor, care au statut de bunuri culturale comune, în sensul prezentei legi, nu sunt active fixe corporale și sunt evidențiate în documente de inventar;

bunurile culturale care fac parte din patrimoniul cultural național mobil, în conformitate cu prevederile Legii nr. 182/ 2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite în colecții speciale, sunt considerate active fixe corporale și evidențiate, gestionate și inventariate în conformitate cu prevederile legale.

(2) Eliminarea documentelor din colecții se aplică numai bunurilor culturale comune, uzate fizic sau moral, după o perioadă de minimum 6 luni de la achiziție, prin hotărârea conducerii bibliotecii”.

La acestea se adaugă legislația financiar-contabilă specifică, prin care entitățile (în cazul nostru, bibliotecile) au obligația să efectueze inventarierea elementelor de natura activelor, stipulează condițiile de efectuare a acestora, inclusiv scoaterea din uz a materialelor de natura obiectelor de inventar în folosință. Menționăm doar câteva acte aflate în vigoare, cu relevanță pentru biblioteci:

- *Legea nr. 15/ 1994*, art. 21, 22, 23 privind amortizarea mijloacelor fixe și mobile;
- *Ordonanța nr. 18/ 2003*, art. 22 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice;
- *Ordinul nr. 3512/ 2008* privind documentele financiar-contabile, care include modelul și modul de completare a Procesului-verbal de scoatere din funcțiune a mijloacelor fixe;
- *Ordinul Ministerului Finanțelor publice nr. 2861/ 2009*, art. 2, Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii.

Note:

¹ Peggy JOHNSON. *Fundamentals of collection development and management*. Chicago: American Library Association, 2009, p. 152.

² *Ibidem*, p. 152-191.

³ Lorien ROY. Weeding. În: Allen KENT. *Encyclopedia of Library and Information Science*. New York: Dekker, vol. 54, nr. 15, 1994, p. 352.

⁴ Brigitte RICHTER. *Ghid de biblioteconomie*. București: Grafoart, 1995, p. 36.

⁵ Pascal LEROY. Désherber: enjeux et limites. În: *Bulletin des Bibliothèques de France*, tom. 51, nr. 4, 2006, p. 100-101.

⁶ Împrumutul cuvântului *dezerbaj* din limbajul specific activităților de grădinarit nu este deloc întâmplător, eliminarea buruienilor se realizează în scop estetic și funcțional.

⁷ Stanley J. SLOTE. *Weeding Library Collections*, 4th rev. Ed. Libraries Unlimited, 1997.

Bibliografie

Monografii

ALONZO, Valérie; RENARD, Pierre-Yves. *Évaluer la bibliothèque*. Paris: Electre Editions du Cercle de la Librairie, 2012.

BAUMBACH, Donna J.; MILLER, Linda L. *Less is More: A Practical Guide to Weeding School Library Collections*. American Library Association, 2006.

GAUDET, Françoise; LIEBER, Claudine. *Désherber en bibliothèque: manuel pratique de révision des collections*. Paris: Editions du Cercle de La Librairie, 2013.

SLOTE, S. J. *Weeding library collections: Library weeding methods*. Englewood, CO: Libraries Unlimited, 1997.

Studii și articole

DUBICKI, Eleonora. Weeding: facing the fears. În: *Collection Building*, vol. 27, nr. 4, 2008. p. 132-135.

ELOY, Gilles. Techniques documentaires: désherbage des documents dans les CDI. În: *Inter-CDI*, nr. 142, 1996. p. 7-10.

METZ, Paul; GRAY, Caryl. Public Relations and Library Weeding. În: *The Journal of Academic Librarianship*, vol. 31, nr. 3, 2005. p. 273-279.

TÎRZIMAN, Elena. Eliminarea documentelor din colecțiile bibliotecilor: modalitate de restructurare și reciclare a acestora. În: *Studii de bibliologie și știința informării*, nr. 2, 1997. p. 131-140.

WILSON, A. Paula. Weeding the E-Book Collection. În: *Public Libraries*, vol. 43, nr. 3, 2004. p. 158-159.

Resurse web

LARSON, Jeanette. *CREW: A Weeding Manual for Modern Libraries, Revised and Updated*. Austin, TX: Texas State Library and Archives Commission, 2008. [on-line]. [Accesat la: 28.05.2013]. Disponibil pe internet la adresa: <https://www.tsl.state.tx.us/sites/default/files/public/tslac/ld/pubs/crew/crewmethod08.pdf>

PolDoc: BU Paris 8-Quelques règles pour le désherbage, la relégation et l'élimination des ouvrages. [on-line]. [Accesat la: 20.05.2013]. Disponibil pe internet la adresa: http://poldoc.enssib.fr/ressource/bu/paris8/Paris8_BU2.htm

Fondurile destructurate ale Bibliotecii Naționale a României Scurt istoric. Structură. Caracteristici

Petruța Mihaela VOICU

*Director Funcții specifice de bibliotecă publică, Biblioteca Națională a României,
www.bibnat.ro, petruta.voicu@bibnat.ro*

Instituție patrimonială esențială, Biblioteca Națională a României conservă, gestionează și pune în valoare o parte importantă a tezaurului cultural național scris, participând la construirea unei societăți moderne, dinamice și bine informate, prin integrarea la nivel național a resurselor documentare și informaționale, deschizând o cale către cunoaștere, în general, și către cunoașterea culturii și spiritualității românești, în special.

Biblioteca Națională a României are ca misiune identificarea, dezvoltarea, organizarea, conservarea, cercetarea, comunicarea și punerea în valoare a patrimoniului documentar național, precum și a fondului Românică, fond ce reunește documente apărute în străinătate, referitoare la România și la poporul român, publicații ale autorilor români apărute în străinătate în orice limbă, publicații în limba română ale autorilor străini apărute în străinătate.

Patrimoniul documentar al Bibliotecii Naționale a României se caracterizează prin volumul mare și diversitatea tipologiei documentare, fiind structurat în patru mari categorii: colecții curente, fondul intangibil, colecțiile speciale și fondurile destructurate.

Fondurile curente conțin publicații din producția editorială curentă, prin acestea asigurându-se funcția publică a Bibliotecii Naționale a României.

Fondul intangibil al patrimoniului cultural național mobil este reprezentat de Depozitul legal. Biblioteca Națională a României, potrivit Legii nr. 111/ 1995, republicată, îndeplinește funcția de Agenție Națională pentru Depozit legal, iar în această calitate identifică, colecționează, prelucrează, organizează și conservă documentele care fac obiectul Depozitului legal, indiferent de conținutul, suportul și anul apariției, principală sursă documentară în ceea ce privește cunoașterea culturii și civilizației românești.

Colecțiile speciale din Biblioteca Națională a României, care numără peste 600.000 de documente, sunt structurate pe cabinete și se compun din:

- manuscrise;
- bibliofilie (românească și străină);
- documente de arhivă istorică (organizate și gestionate conform Legii nr. 16/ 1996 cu modificările și completările ulterioare);

- hărți și alte materiale cartografice;
- grafică, desen, gravură;
- fotografii și clișee fotografice;
- periodice românești vechi (1790 - 1950);
- partituri românești și străine;
- documente audio-video de colecții speciale.

Biblioteca Națională a României se confruntă de mulți ani cu o problemă deosebit de greu de rezolvat, perpetuată de la o generație de bibliotecari la alta: **fondurile destructurate**. În literatura de specialitate nu se regăsește noțiunea de fonduri destructurate, acestea fiind considerate o excepție de la regulă. De aceea, o definiție omologată nu există, ele fiind acele fonduri „*cu statut special*”, care necesită o atenție sporită pentru integrarea în colecțiile bibliotecii.

Fondurile destructurate au fost preluate de Biblioteca Națională a României în baza Regulamentelor de organizare și funcționare și a funcției patrimoniale, conform cărora una dintre atribuțiile principale era: „*preluarea de la bibliotecile de toate categoriile, de la organizațiile de stat, neguvernamentale și de cult, precum și de la alte persoane juridice publicațiile devenite disponibile și pe cele intrate în patrimoniul statului prin hotărâri judecătorești*” (O.M.C. nr. 1088/ 15 noiembrie 1995, art.72). Această atribuție revenea Rezervei Naționale de Carte care, în perioada 1960 - 1980, a preluat din diverse surse și locații, un număr însemnat de fonduri. Volumul mare al acestor fonduri, precum și diversitatea publicațiilor nu au permis inventarierea și prelucrarea bibliografică a acestora. În puținele cazuri în care aceste fonduri au fost însoțite de registre, acestea nu au ținut loc de acte de gestiune ale bibliotecii, având doar rol orientativ, de identificare parțială a documentelor fondului respectiv. Introducerea în evidențele gestionare ale bibliotecii și inventarierea lor necesită parcurgerea unor etape obligatorii și existența unor dotări specifice.

Fondurile destructurate sunt compuse din:

- publicații intrate în patrimoniul statului prin confiscări de la instituții și persoane;
- reorganizări ale unor instituții, inclusiv biblioteci de specialitate școlare, publice;
- vechi biblioteci care au constituit fondul inițial al Bibliotecii Centrale de Stat;
- publicații recuperate din fondurile fostelor fundații românești de la Roma („V. Pârvan”) și Paris („N. Iorga”);
- donații primite din partea Bibliotecii Academiei Române, la cererea Bibliotecii Centrale de Stat;
- biblioteci integrate total sau parțial în patrimoniul gestionar al Bibliotecii Centrale de Stat;
- publicații preluate prin Rezerva Națională de Carte de la toate categoriile de biblioteci în urma acțiunilor succesive de eliminare din fondurile respective a lucrărilor apreciate ca fiind depășite ideologic, științific, tehnic sau de circulație restrânsă;
- tiraje excedentare, nevandabile, ale unor lucrări tipărite mai ales prin editurile „Kriterion”, „Meridian”, „Sport-Turism”, „Politica”;

- publicații primite prin schimb internațional, neincluse în procesul de prelucrare bibliografică și publicații destinate aceluiași scop, în vederea dotării bibliotecilor românești de peste hotare, biblioteci stabilite prin reglementări guvernamentale;
- confiscări vamale românești și nereclamate în termene legale;
- dublete și triplete eliminate din depozitul de „bază” pentru crearea de spațiu necesar noilor intrări;
- fonduri provenite din fostul depozit Republicii (subsolul sediul Parlament), din fostul sediu al Senatului (Sala Omnia), fostul depozit din str. Țepeș Vodă.

Fondurile destructurate au fost preluate de-a lungul timpului din diverse locații, după cum urmează:

1. Subsolul Parlamentului României – aprox. 2 milioane u.b., aduse în Biblioteca Națională a României în anul 1998 –, fondul fiind alcătuit din cărți și periodice din perioada interbelică și actuală;
2. Subsolul Senatului – aprox. 1 milion u.b., cărți și periodice, preluate de Biblioteca Națională a României în anul 2003;
3. Depozitul din B-dul Regina Elisabeta nr. 37 – un fond de aprox. 800.000 u.b., alcătuit din publicații periodice apărute între anii 1974 - 1980, care a fost preluat de Biblioteca Națională a României în anul 2005;
4. Fondul de publicații din Str. Țepeș Vodă nr. 37 – aprox. 2 milioane u.b. aduse în Biblioteca Națională a României în 2005 – alcătuit din cărți și periodice apărute între anii 1850 - 1974;
5. Depozitul de carte din Calea Moșilor, nr. 195, aflat într-o clădire în care a funcționat o vreme o grădiniță de copii, fiind preluată în 1973 de Biblioteca Centrală de Stat, a adăpostit un fond de aproximativ 120.000 u.b reprezentând publicații din Fondul de Stat în limbile germană, engleză și franceză și carte în limba rusă triată din depozitele Sediului Central, între anii 1990 – 1993;
6. Depozitul de carte din Piața Sfântul Gheorghe ocupa etajele I și VI din clădirea „Arcadia” și găzduia aproximativ 500.000 u.b.: colecții de jurisprudență românească; lucrări apărute în Basarabia, Bucovina, Transilvania, Maramureș, Crișana și Banat până în anul 1918 și perioada 1940 - 1944; publicații periodice (unele constituite în colecții); tipărituri apărute în perioada interbelică, mai ales în limba maghiară și germană editate în Transilvania; dublete, triplete, periodice și extrase;
7. Depozitul de carte din comuna Săliște (județul Sibiu), care se afla în centrul comunei Săliște (situată la vest de orașul Sibiu, la o distanță de 26 km). Folosit inițial ca atelier de tăbăcărie și apoi transformat în cinematograful, spațiul, cu o suprafață de 245 mp, a fost dezafectat în jurul anului 1955 și repartizat Bibliotecii Centrale de Stat din București pentru a fi transformat în depozit de publicații. Fondul numără aprox. 800.000 u.b., cărți (35%) și periodice (65%), aparținând următoarelor categorii: Monitorul Oficial (colecțiile anii 1940, 1949 - 1951); texte juridice

românești (coduri, legi, acte normative, jurisprudență); dări de seamă, rapoarte, prezentări ale unor instituții românești care se ocupau de statistică, din perioada interbelică; dări de seamă și rapoarte ale unor întreprinderi bancare, industriale, comerciale românești; periodice, acte normative, manuale militare; periodice transilvănene în limba română și germană (Arad, Brașov, Sibiu); carte de tip tratat, manual, compendiu din domeniul tehnicii și medicinei, în limba română; carte germană diversă, apărută în perioada interbelică; literatură beletristică română și franceză; periodice românești și germane (cotidiene, săptămânale, lunare);

8. Depozitul de carte din satul Galeș (comuna Săliște, județul Sibiu), situat la aprox. 2 km vest de comună, se afla într-o clădire, proprietate a cimitirului sătesc. Fondul conține aprox. 600.000 u.b., cărți (65%) și periodice (35%), aparținând următoarelor categorii: periodice locale, de format mediu, în limbile română și germană, din perioada interbelică; cotidiene centrale românești din perioada 1945 - 1965; cărți din domeniile: tehnică, medicină în limbile română, maghiară și germană, dar și un număr de dicționare, enciclopedii în limba maghiară.

În prezent, fondurile destructurate, aproximativ 7.820.000 u.b., au fost aduse în sediul actual al Bibliotecii Naționale României, fiind depozitate în spații optime din punct de vedere al condițiilor de conservare.

La nivel instituțional a fost realizată o procedură interdepartamentală, *Procedura de integrare a fondurilor destructurate în colecțiile Bibliotecii Naționale a României*, aprobată prin Decizia nr. 30/ 13 martie 2014, care descrie modul de lucru în vederea integrării în colecțiile bibliotecii a acestor publicații, fiind condiționată de alocarea de resurse materiale, financiare și umane.

Deși toate fondurile destructurate au fost adunate la un loc, nu s-a putut demara procedura de integrare în colecțiile bibliotecii din următoarele cauze:

1. Existența unor probleme majore de conservare a documentelor; mutările și manevrările succesive ale fondurilor destructurate, precum și condițiile precare de depozitare și conservare, au determinat deteriorarea gravă a stării fizice și bio-chimice a publicațiilor, prin dezvoltarea diverselor mucegaiuri (unele active, altele pasive).
2. Lipsa unui laborator specializat care să asigure activitățile preliminare de decontaminare și igienizare a publicațiilor provenite din fondurile destructurate, fără de care nu se pot demara procedurile de integrare în colecții a acestor fonduri. Neefectuarea proceselor de decontaminare și igienizare pot duce la: boli profesionale extrem de grave ale personalului care este angrenat în astfel de activități; contaminarea colecțiilor bibliotecii.
3. Lipsa de personal care a făcut imposibilă efectuarea procesului de triere și selecție; pentru că aceste fonduri au fost depozitate în spații adiacente unui sediu propriu de funcționare, personalul nu a avut acces la cataloagele tradiționale și electronice pentru a putea verifica și identifica dubletele.
4. Lipsa rafturilor din spațiile de depozitare aparținând actualului sediu al Bibliotecii Naționale a României.

Biblioteca nu are obligația legală de a reține în colecțiile sale toate documentele care fac parte din această categorie și, conform politicii proprii de selecție/ deselecție, are dreptul de a opera trieri și de a stabili ce documente urmează să fie integrate în gestiunea bibliotecii.

Introducerea fondurilor destructurate în evidențele de gestionare ale bibliotecii și inventarierea lor presupune parcurgerea unor etape obligatorii și, de asemenea, resurse umane și financiare, care să permită dotări specifice necesare pentru desfășurarea, pe termen lung, în bune condiții a acestui proces, în care vor trebui să fie implicate toate departamentele instituției.

Documentele care vor fi selectate vor urma circuitul de prelucrare documentară, începând cu emiterea unor acte de intrare, continuând cu înscrierea în registrele de evidență ale bibliotecii (Registrul de Mișcare a Fondurilor și Registrul de Inventar), atribuirea unei cote topografice pentru organizarea la raft, descrierea bibliografică și de conținut, până la predarea spre păstrare în spațiile de depozitare pentru conservare și, ulterior, valorificare.

Pentru că fondurile destructurate pot fi foarte valoroase din punct de vedere al colecțiilor conținute, atunci când se va face selecția și trierea publicațiilor, care fac obiectul acestor fonduri, va trebui să se aibă în vedere următoarele:

- salvarea cu prioritate și repunerea în circuitul informațional științific a lucrărilor ce fac obiectul patrimoniului cultural național, a edițiilor rare, bibliofile;
- completarea retrospectivă a tuturor colecțiilor Bibliotecii Naționale a României, în special cu tipărituri de tipul „Românica”;
- selectarea publicațiilor apărute anterior anului 1945, care, din cauza distrugerilor provocate de război, lipsesc sau se află în puține exemplare în bibliotecile din țară;
- constituirea unui fond pentru completări retrospective, schimb, împrumut interbibliotecar, Rezerva Națională de Publicații.

Perioada de timp pe care o estimăm pentru ca aceste fonduri destructurate să fie integrate complet în colecțiile bibliotecii este de aproximativ 25 ani, în condițiile în care 100 persoane se vor ocupa exclusiv de această activitate.

Integrarea fondurilor destructurate în colecțiile bibliotecii impune parcurgerea următoarelor etape de lucru:

1. Analiza stării de conservare a publicațiilor și luarea măsurilor care se impun în cazul în care documentele prezintă deteriorări chimice, fizice, biologice și mecanice.
2. Echiparea spațiilor de depozitare cu rafturi metalice, mobilierul de depozitare trebuind să corespundă următoarelor cerințe, conform H.G. nr. 1546/2003 cu privire la „*Normele de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate*”: să fie funcțional, să asigure cele mai bune condiții de protejare, așezare, acces și mânăuire a obiectelor; să fie adaptat parametrilor fizici, morfologici și dimensionali ai obiectelor; să fie simplu și confecționat din materiale compatibile cu bunurile culturale mobile care urmează să fie depozitate.
3. Suplimentarea numărului de resurse umane, care să aibă ca atribuții principale trierea și selecția publicațiilor pe baza unor criterii stabilite de către o comisie de specialiști din bibliotecă.

4. Elaborarea metodologiei de integrare în fluxul documentar a colecțiilor destructurate (triere, selecție, stare de conservare, alte criterii).
5. Constituirea unui grup de specialiști la nivelul bibliotecii, având în vedere criteriul lingvistic și diversitatea domeniilor, care să contribuie la procesul de selecție a fondurilor destructurate.
6. Verificarea, în cataloagele tradițional și electronic, a publicațiilor în vederea eliminării dubletelor.
7. Evaluarea publicațiilor pe baza unor criterii stabilite de compartimentul specializat.
8. Întocmirea actelor de intrare (borderouri).
9. Înscrierea publicațiilor în registrele de evidență ale bibliotecii (Registru de Mișcare a Fondurilor – RMF, Registru Inventar – RI);
10. Atribuirea cotei, în vederea organizării la raft; actualizarea catalogului topografic.
11. Prelucrarea bibliografică a publicațiilor (catalogare, clasificare/ indexare), selectate în vederea includerii în fondurile/ colecțiile bibliotecii.
12. Integrearea publicațiilor în gestiunile existente (colecții speciale și colecții curente).
13. Realizarea activităților de deselecție și de transfer către alte biblioteci din Sistemul Național de Biblioteci sau către alte structuri infodocumentare a documentelor rămase în urma procesului de deselecție.
14. Realizarea procesului de casare a publicațiilor rămase în urma activităților de deselecție și transfer, respectiv predarea acestora către centrele de reciclare a hârtiei.
15. Actualizarea evidențelor financiar-contabile ale bibliotecii, în concordanță cu valorile și cantitățile din registrele de evidență – RMF și RI.

Fiecare departament care va fi implicat în activitățile descrise mai sus va trebui să-și elaboreze propriile proceduri de lucru, care să conțină instrucțiuni și norme de lucru, responsabilități și indicatori de performanță, în conformitate cu standardele de control intern managerial (O.S.G.G. nr. 400/ 2015, cu modificările și completările ulterioare).

Bibliografie selectivă

BONDOC, Gheorghe. Prolegomene la o viitoare istorie, articol publicat. În: *Revista Bibliotecii Naționale a României*, an III, nr.1, 1997, p. 3-10.

Hotărâre de Guvern nr. 1546/ 18 decembrie 2003 pentru aprobarea Normelor de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate.

Legea nr. 22/ 18 noiembrie 1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor socialiste.

Legea nr. 111/ 1995 privind constituirea și funcționarea Depozitului legal de tipărituri și alte documente grafice și audiovizuale, modificată după cum urmează:

- în 2005 – Legea nr. 111/ 1995, republicată, cu modificările și completările aduse de *Legea nr. 594/ 2004*, sub denumirea *Lege privind constituirea, organizarea și funcționarea Depozitului legal de documente, indiferent de suport*;
- în 2007 – Legea nr. 111/ 1995, modificată prin *Legea nr. 209/ 2007*, *Lege privind depozitul legal de documente*, publicată în Monitorul Oficial nr. 755 din 7 noiembrie 2007.

Legea nr. 182/ 25 octombrie 2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 334/ 31 mai 2002, Legea bibliotecilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ordinul Ministrului Culturii nr. 1088/ 15 noiembrie 1995.

Procedura de integrare a fondurilor destructurate în colecțiile Bibliotecii Naționale a României, aprobată prin Decizia nr. 30/ 13 martie 2014.

Assessing Cataloguers Performance in a Library

Carmen Patricia RENETI

Librarian, Goethe-Institut Bukarest

This article proposes practical criteria for assessing cataloguers' performance in a library, taking into consideration not only sources from the relevant literature in the field of library science, but also my own experience of cataloguer in the library of the Goethe-Institut Bukarest. The research concentrates on cataloguing traditional materials (books, periodicals, CDs, DVDs) and not cataloguing in a virtual/ digital library.

To begin with, I would like to offer a definition of the cataloguer. What does he make in a library? Simply speaking, he takes new materials and registers them in a database, giving an inventory number and a classmark. In this way, the materials are not only some *soulless* materials, but a physical presence in an online catalogue: they can be found, read and borrowed. If the reader easily identifies these materials in a catalogue, then we can assume that the cataloguer did a good job. From the public perspective, the performance of a cataloguer means accuracy and precision.

From a scientific point of view, "*evaluating performance represents one of the main functions of the managerial process. [...] In the case of libraries, we define performance as the relation between cataloging inputs and outputs*"¹.

Many factors impose the necessity of measuring and evaluating performance:

- "*the need of reevaluating and changing the objectives and the mission of a library;*
- *identifying the neuralgic points of a library departments' activities;*
- *planifying the services of a library;*
- *allocating the resources and justifying the financial requests to various stakeholders*"²;
- the work volume increment when acquiring more publications for being catalogued;
- the competition created by the online medium;
- satisfying the needs of more demanding costumers.

Measuring performance represents an advantage for all stakeholders involved in a library activity:

- the government, as long as its policy relies on performance and quality;
- managers from different departments of the library in their need to use correctly the allocated resources;
- the potential and the existing public.

The goal of evaluating performance is "*helping managers in planifying and communicating, solving problems before they escalate, taking decisions, monitoring progress and allocating resources. Through a systematic evaluation, managers can serve better the target community*"³.

Almost all previous studies concentrating on performance proposed two approaches:

- identifying an evaluation instrument;
- establishing performance indicators.

While the instrument offers a quantitative indication, the indicator targets the quality. In the case of Romanian libraries, we would expect common evaluating standards imposed by financing institutions, just that these standards don't exist, although some models exist. The best known are LIBQUAL or SERVQUAL, if we think only at a first glance. IFLA was also very much involved in performance measurement in libraries, the ideas being best concretized in a book written by Roswitha Poll and Peter te Boekhorst⁴ and can be applied in this essay.

Cataloguers' performance is a subject which represents a challenge because the cataloguers' work allows an instrument of evaluation, but also one of control, representing a double standard:

- *“analyzing cataloguers' performance from the point of view of the standards imposed by the employer-institution which is interested by the productivity of a cataloguer work;*
- *analyzing the accuracy of the catalogue content, as a result of the cataloguer work”⁵.*

I. Analyzing cataloguers' performance from the point of view of the standards imposed by the employer-institution which is interested by the productivity of a cataloguer work.

The productivity of the cataloguer's work is always viewed in simple terms, meaning the time a cataloguer needs for cataloguing a product. In the practice, we can speak about “cataloguing speed”. But, this productivity must be also correlated with the cataloguing accuracy, which shows if the cataloguer worked correctly. We don't have to forget that the result of the cataloguer work is visible only after other work processes are done: sticking the label with the classmark of the book, foliating, verifying the barcode, placing the book on a shelf.

Productivity is a key factor for establishing the cost efficiency of a library and the indicator can be used in the following way⁶:

- we calculate the number of employees taking in account their working schedule (full-time or part-time). IFLA and UNESCO established following standard for the employees number in a library: *“One full-time equivalent member of staff for 2500 population; one third of staff (excluding support-staff) should be qualified librarians”⁷;*
- we divide the number of books catalogued to the number of employees, taking in account their working schedule;
- each employee should note down the necessary time for cataloguing each material, so that we can evaluate the proportion between the time of work and the number of materials. One of the best option for calculating the cataloguing time is by using a computerized system.

Let's take a practical example: if a cataloguer registered 1227 materials in 602 hours, that means an average of 2,03 materials per hour. It is up to each library director to decide

if this average is reasonable. In case of not being satisfied with the productivity of cataloguer, the director can propose a reassignment of workload or a better training of the cataloguer⁸. Necessary correction should be done immediately, as we don't have to forget that in many European countries, there is still a written law which correlates the number of employee with the number of the books from a library. Hopefully, the digital era will change this perception.

Each cataloguer knows that he confronts with a series of problems when cataloguing:

- different opinions regarding the modality of cataloguing, as it is difficult to attribute a class from the Decimal Classification and the subject headings are not very clear;
- a different time requested for cataloguing materials, as complex factors are influencing this process: the document type, sample numbers or language.

A concrete example of *low speed* in my present work is when cataloguing the materials belonging to the class of German as a Foreign Language (GFL). This is because we consider that a Student Book and a Teacher Book belong to a so-called "package" to which a specific collection is attached. If the package begins with "Z" and it is easy to identify, we can't tell the same thing about the materials belonging to the package. Because we have old editions or some Goethe-Institutes which registered wrong the materials. As a distinctive sign, the materials belonging to a package begin with *Af*, and not with *Au* as simple material, not belonging to a series.

II. Analyzing the accuracy of the catalogue content, as a result of the cataloguer work

In regards to the second method, the correctitude of the catalogue records, the indicator relies on an auditing method which was mainly discussed in 2002 by two researchers, Ann Chapman and Owen Massey⁹ from UKOLN (United Kingdom Office for Library and Information Networking). They inspired from the principles of TQM (Total Quality) elaborated by William Edwards Deming, who pleaded for the statistic control instead of total inspection. Chapman and Massey suggested the random sampling, recommending two tests as verifying instruments: catalogue versus collection, and then collection versus catalogue¹⁰.

For verifying the consistency catalogue-collection, the starting point is to create an aleatory list by the computerized system. For each record in the sample, we find the corresponding item in the library and also the item five places to its left. The easiest way is to constitute a group of documents which can be taken from the shelf in order to be verified concomitantly. The verification takes into consideration a list of cataloguing errors, each error being noted with a letter, following the example:

	Acceptable	Incorrect/ incomplete	Missing	Doesn't apply	Code
Title					T
Material description					M
Statement of responsibility					R
Author heading					H
Edition					E
Physical description					P
Imprint					I
Series					S
Classmark					C
Subject headings					D
Language					L
Genre, category					G
Location					B
	1	2	3	4	

For calculating the integrity collection versus catalogue, we can apply the opposite process: we have to choose random items from the shelf and to verify if they are in the online catalogue, the most rapid way being by controlling the ISBN. We continue by verifying the fifth item and we note if it as present, missing or duplicated.

From the above considerations, we understand that major cataloguing errors are to be considered. We make almost permanently cataloguing errors and it will be a big loose of time to correct them all. Here are some examples of acceptable errors: incorrect use of punctuation signs, not mentioning edition number, not including more than three authors in the case of a group of authors. Major errors can be considered: writing wrong the name of an author or omitting words from the title (of course, in the case of a very long title, we can omit the end). The classmark isn't important anymore because many books tend to cover more than one subject in a global world. Sometimes it is simply hard to talk about a correct or incorrect classmark.

When verifying the presence of the books in the shelf, the following method can be used:

- *“all materials must be arranged in the shelves before beginning the process;*
- *a list of borrowed books has to be printed;*
- *binding books or books under foliation and restauration or books in less than pristine condition are to be excluded;*
- *the materials found in the immediate proximity are not considered as misplaced*¹¹.

For checking the shelves accuracy, small errors are considered placing a book on the same shelf or on a shelf in the vicinity (above or below the right place). An accuracy of above 90% is considered as acceptable, even for a library with open-access to shelves, because the librarian

supposes to arrange the books every day, having the possibility to detect misplaced books. In case this standard is not respected, the library faces problems with shelf-arrangement, might have a complicate system of shelf-arrangement or has a low frequency of shelf-arrangement, so that the librarian should be properly instructed.

For our library, which has a system of open-access to shelves, the verification of the books on shelves can be made only when the library closes during summer holiday. The inner procedure in our library is to search a book for two weeks and only after than to declare the book as missing. Our library doesn't face the problem of stealing, but more the problem of non-returning the books because the cost of the abonement, which is almost 11 Euros for six months, can be considered a small amount which doesn't cover the real cost of five books, the maximum to be borrowed by the reader.

After exposing the instruments and the methods of evaluating the cataloguers, the final question which might arise is: what can a cataloguer expect from his job description and from his own performance? The American libraries have very high standards for the ones wishing to begin a cataloguer career: "*knowledge of foreign languages; knowledge of the Anglo-American cataloguing manual; mastering the Subject Headings of the Library of Congress; knowing the OCLC and MARC format; vocabulary knowledge from the bibliographical description*"¹². Moreover, after getting a job, the cataloguer discovers new job requests: "*the ability to read and quickly process the correct data after reading the title page; searching, retrieving and correctly judging the OPAC; knowledge of the Decimal Classification; identifying errors*"¹³. It is very important if the new cataloguer is an autodidact, consults the catalogues of other institutions and reads specialty books which can increase his productivity and the records accuracy.

References

¹ Ionel ENACHE. *Managementul structurile infodocumentare*. București: Editura Universității din București, 2008, p. 139.

² Agnes ERICH; Elena TĂRZIMAN. Management și evaluare în biblioteci. Societatea informațională. În: *Studii de Biblioteconomie și Știința Informării*, nr. 14, 2010, p. 58.

³ Sharon A. WEINER. Library Quality and impact: is there a relationship between new measures and traditional measures? In: *Journal of Academic Librarianship*, vol. 31, 2005, p. 432-437.

⁴ Roswitha POLL; Peter te BOEKHORST. *Measuring Quality. Performance Measurement in Libraries*, 2nd revised Edition, IFLA publications 0344-6891. Mörlenbach: Strauss GmbH, 2007.

⁵ James E. SCHULTZ. Evaluarea rezultatelor muncii catalogatorilor: două posibile metode. În: *Revista Bibliotecii Naționale a României*, an XIII, nr. 1-2, 2007, p. 109-114.

⁶ The ideas are summarized from the book of Roswitha POLL and Peter te Boekhorst. *Idem*, p. 199-201.

⁷ Philip GILL (ed.). *The Public Library Service: the IFLA/ UNESCO Guidelines for Development*. München: Sauer, 2001, p. 66.

⁸ Mechael D. CHARBONNEAU. Production Benchmarks for Catalogers in Academic Libraries. În: *Library Resources & Technical Services*, p. 43.

⁹ Ann CHAPMAN; Owen MASSEY. A catalogue quality audit tool. In: *Library Management*, vol. 23, Issue 6/7, 2002, p. 314-324.

¹⁰ The MA thesis written by Owen MASSEY on *Auditing catalogue quality by random sampling*. [online]. [Accessed: 14.03.2015]. Available at: <http://users.ox.ac.uk/~bodl0842/dissertation/c2.html>. The dissertation received in year 2000 the *Library and Information Research Group Postgraduate Prize*. The ideas summarized in this article are inspired from this online publication.

¹¹ The ideas are summarized from Roswitha POLL and Peter te Boekhorst. *Idem*, p. 226-232.

¹² Timothy H. GATTI. Utilization of students as cataloguing assistants at Carnegie Category I Institution Libraries. In: *Library Resources & technical Services*, vol. 49, no. 1, 2005, p. 27-31.

¹³ Rao ALURI; Mary REICHEL. Performance Evaluation: A Deadly Disease? In: *Journal of Academic Librarianship*, vol. 20, 1994, p. 145-155.



The Role of Common Acronyms in Science Information

Cristina CATEREV

National Library of RM, Institute of Philology of ASM

History of acronyms in the XIXth century shows that the term is not attested in Romanian language explanatory dictionaries. The Universal Dictionary of the Romanian Language, Lazar Șăineanu, published in 1998 defines that acronym origins are from the French acronym word formed from the first or the first letters of words in a phrase, expression of a title¹.

In other dictionaries of XXth century acronym appears as a word coined neologisms. An acronym is defined in Florin Marcu dictionary of neologisms as a word formed from the initial letters of other words or segments².

International Standard ISO 1087: 2000 requires a double perspective on the terminology: which is defined by the set of designations belonging to a language in a specialized field and in another case represented as a science that studies the structure, formation, development, use and management of terminologies in various fields. In many works of terminology there was no agreement on the definition of the exact terminology. Terminology definition in the concept of a famous Robert Paul's Le Nouveau Petit Robert has several meanings: vocabulary of a professional field or set of terms or linguistic grille, emancipated from a study of terms and their designations in other specialized languages³.

General English Language Dictionaries define terminology own terms as a system of proper terms of sciences and arts or nomenclature, named the science terms and the right use of them⁴.

The terminology is specific in various fields of activity, history, marketing and public relations, healthcare, legacy, politics, environment, and information science recently used at the same time with the introduction of new information technologies.

Dinu Balan's conception researching terminology ethnicity, nation and nationalism concept applies two significant ways by explanatory history and conceptual history: they are the branches of history which have already conquered a well determined scientific research worldwide.

Explaining the key concepts is imperative for understanding political identities and national labor trends. Setting up a dictionary of terminology that can be represented in the form of a vocabulary of a professional field through bouth: the research terms or grille assembly language, study of the terms, of their appointments and other specialized languages in information science.

The conceptual definitions are useful, especially since the anachronism trap, driven by the tendency to extrapolate the actual meanings of terms in the historical period revolute⁵.

In the study of terminology and terminography elements. Computerization of the Legal metalanguage Community: collection of scientific articles, Ludmila Hometkovski, Assoc., Department of Philology, ULIM described a variety of scientific terminology and definition of the terms applied in several works of international importance⁶.

Current interest according to Ms Angela Bidu-Vrânceanu increasing the terminology causes many interpretations to be specified. Current sens at different periods, from the nineteenth century is “the sum of the terms” generally or in a particular area.

On the other hand, especially now in the current study, shows the scientific discipline that has two orientations: as the objective is a precise standardization of terms in a particular area (discipline called cognitive terminology, normative or “internal”, denoted T1, or another one which describes the linguistic terms set T1 – called descriptive terminology or “external”, denoted T2)⁷.

Synchronic linguistics, the study of a language at a given point in time. The time studied may be either the present or a particular point in the past; synchronic analyses can also be made of dead languages, such as Latin. Synchronic linguistics is contrasted with diachronic linguistics (or historical linguistic), the study of a language over a period of time.

In the XXth century, synchronic description has come to be regarded as prior to diachronic description; the latter presupposes that synchronic descriptions at various stages of the development of a language have already been carried out. Previously, linguists had placed emphasis on diachronic linguistics. The terminological distinction between synchronic and diachronic linguistics was first made by the Swiss linguist Ferdinand de Saussure (1857 – 1913).

The Diachrony defined in Scientific Languages’ dictionary appears as a modern linguistic concept, set in opposition to synchrony) which implies an evolutionary study of the language, conducted either by descriptions exclusive succession axis represent either the amount of synchronicities successive and Exclusive Representation axis sequence or as a sum of successive synchronicities, like a comparative study of one or more synchronic linguistic⁸.

The appearance of the neologisms abbreviations used in various fields, which are formed from various structures. Use of neologisms according to Ludmila Hometcovschi in the article *Terminology and terminological dictionaries: genesis and evolution* is caused by the fact that all human activities are always in development and here starts the need of introducing of some lexical changes over time in order to improve lexical terminology in one or another field. There is nothing perfect in the world, neither science nor law.

The author investigates terminologies improvement which occur after a double process: the progress of science itself, meaning more clear understanding of the concepts and terms that means deepening increased purely terminological issues. And *attitude of surprise to the linguistic realities of great variety and richness* is accompanied by an attempt to find rules and criteria to work towards structuring and morming of lexical material of different stiintific areas⁹.

Acronyms and abbreviations are called abbreviated form of a word or phrase and words composed of letters or a phrase that is commonly used in technical writing. In some areas,

including chemistry, medicine, computer science, geographic information systems, acronyms are used so frequently that the reader may feel lost.

However, the proper use of such devices improves the reading efficiency to promote readability and understanding of fluid terms. Some style manuals devote entire chapters to the subject of abbreviations and acronyms.

An abbreviation is shortening, a reduction in the length or content of a common word or phrase, often used. Abbreviation acronym concept is close to acronymism, but not identical with it, though is a part of the same broad family of abbreviations.

While the acronym is always a word, syllable or dissyllabic, “invented” by using the initial letters of a phrase with very few notable exceptions, the abbreviation can use any graphic or audible signs of any part of a word, phrases, ideas, title, sound, onomatopoeia, etc.

Examples of abbreviations:

Romanian	English
<i>pron.</i> – pentru pronume	pron. – The pronoun
<i>adj.</i> – pentru adjectiv	adj. – The adjective
Exemple de abrevieri denumiri de instituții:	ESL – <i>English as a second language.</i> – It is mostly used in American English.
Cons. Pop. – Consiliul Popular	EFL – <i>English as a foreign language.</i> – It is mostly used in British English.
M. Ap. N. – Ministerul Apărării Naționale	Neither of them needs use a full-stop in between the letters – it is EFL, not E.F.L.

Acronyms are little tricks that make us believe that we have added a few extra seconds to our precious time. As a result, people tend to use increasingly more abbreviations and acronyms in the fields of activity, the most useful and necessary fact of knowing that they are common in various international languages. Furthermore, we sometimes forget that their recipient can not be familiar with these acronyms and can not decode the message sent and is beneficial to being explained and translated in a special dictionary as to be known by multiple users.

This happens both in information science and related fields, where experts do not even think of that anyone who do not know what two letters SI mean and in interpretation specify two notions: information society and information system. Things get complicated when we enter niche segments in the case of information science, where the number of acronyms can grow and the number of people who understand them diminishes.

There are often encountered situations where I have read an article where have been used the acronyms whose meaning you do not know and may not have had the energy needed for the search. Today we want to do some further light and will be presented a list of acronyms that we can meet when the information is read from the field of information technology and information science.

The acronym is a word invented by extreme simplification being an easy abbreviation to pronounce, monosyllabic or dissyllabic, usually syllables containing both vowels and consonants. “Standard abbreviation” of a longer verbal expressions often made by using strictly the first letters of each word of the phrase and “combining” them in order side by side in a new “word”¹⁰.

The early acronyms have been in use for a long time in the English language, making them among the earliest examples of acronyms:

- A.M. – Comes from the Latin phrase “ante meridiem”, which means “before noontime”.
- P.M. – Comes from the Latin phrase “post meridiem”, which means “after noontime”.
- A.D. – Comes from the Latin phrase “anno domini”, which means “in the year of our Lord”. In English, some people refer to the acronym as standing for “after death”, meaning the death of Christ.
- B.C. – An English-language complement to A.D. that means “before Christ”.
- I.E. – Comes from the Latin phrase “id est”, meaning “that is to say”.
- E.G. – Comes from the Latin phrase “exempli gratia”, meaning “for example”.
- Acronyms are used as a brief presentation of a company, institution, party, international organization, which can be composed of consonants and vowels. The most popular acronyms are very widely used, making them some of the most popular to appear in the English language.
- In other cases the acronym may result from not only the first letter of the word, but also in the use of letters in words.

Examples:

Romanian	English
<p>a.e.n. – <i>ante eram nostrum</i> et al. – <i>et alții</i> etc. – <i>et cetera</i> ș.a.m.d. – acronim de la și așa mai departe ș.c.l. - și celelalte, celelalte fiind la origine un cuvânt compus</p>	<p>P.S. – “post script” A.S.A.P. – “As soon as possible”, used when encouraging someone to respond to a request without delay E.T.A. – “estimated time of arrival” B.Y.O.B. – “Bring your own bottle” is used for parties where guests are expected to bring their own beverages D.I.Y. – “do it yourself”</p>
<p>ANCE – Agenia Națională de Control al Exporturilor UPS – Universitatea Pedagogică de Stat USM – Universitatea de Stat a Moldovei PL – Partidul Liberal UE – Uniunea Europeană.</p>	<p>LASER – Light amplification by the stimulated emission of radiation NATO – The North Atlantic Treaty Organization UNICEF – The United Nations Children’s Fund SCUBA – Self-contained underwater breathing apparatus WASP – White anglo saxon protestant</p>

During the Great Depression, President Franklin Delano Roosevelt created a number of agencies to stimulate job growth in the United States. Known as “alphabet agencies”, these are some of the most famous acronyms today.

- **AAA** – The Agricultural Adjustment Act. This act was created in 1933 to compensate farmers for not planting crops as a way to increase the demand for certain agricultural products and raise prices. By 1936, the Supreme Court ruled that the act was to be voided.
- **CCC** – The Civilian Conservation Corps. Single men between the ages of 18 and 25 were selected to form this corps, which would work on conserving the wildlife and national preservation areas, in addition to planting trees and fighting erosion.
- **CWA** – The Civil Works Administration. Four million people were employed by the CWA to work in renovation and construction jobs such as building repair, road building, and other infrastructural work. However, some of the jobs provided by the CWA were considered useless, such as employing people to rake leaves.
- **FDIC** – The Federal Deposit Insurance Corp. Since banks were widely distrusted after the many bank failures during the depression, this alphabet agency was created to encourage public confidence in saving money in banks by insuring customers against losses of up to \$5,000 if the bank would happen to fail.
- **FHA** – The Federal Housing Administration. This organization was created to help people secure loans to buy houses.
- **NRA** – The National Recovery Administration. In 1933, Roosevelt helped create the NRA was an attempt to aid deflation and encourage market competition, in order to restore the economy. Unfortunately, the administration did not stimulate industrial production, although investor and consumer confidence were restored.
- **SSA** – The Social Security Administration. The Social Security Act, administered by the Social Security Administration, created a national pension for retired people as well as unemployment insurance and government aid for single mothers, children, and handicapped persons. The SSA exists even today.

These examples of acronyms show how a few, well-chosen letters can be a quick way to communicate. There are different categories of Acronyms, Initials and Abbreviations which can be categorised under headings such as:

- Acronyms, Initials and Abbreviations – Car acronyms;
- Acronyms, Initials and Abbreviations – Business acronyms;
- Acronyms, Initials and Abbreviations – Computer acronym;
- Acronyms, Initials and Abbreviations – Media acronym;
- Acronyms, Initials and Abbreviations – Product acronyms or Trademarks.

The argument that acronyms should have no different plural form (for example, “If D can stand for disc, it can also stand for discs”) is in general disregarded because of the practicality in distinguishing singulars and plurals. This is not the case, however, when the abbreviation is

understood to describe a plural noun already: For example, U.S. is short for United States, but not United State. In this case, the options for making a possessive form of an abbreviation that is already in its plural form without a final s may seem awkward: for example, U.S.', U.S.'s, etc.

In such instances, possessive abbreviations are often foregone in favor of simple attributive usage (for example, the U.S. economy) or expanding the abbreviation to its full form and then making the possessive (for example, the United States' economy). On the other hand, in speech, the pronunciation United States's sometimes is used.

Abbreviations that come from single, rather than multiple, words—such as TV (television) — are usually pluralized without apostrophes (two TVs); most writers feel that the apostrophe should be reserved for the possessive (the TV's antenna).

In some languages, the convention of doubling the letters in the acronym is used to indicate plural words: for example, the Spanish EE. UU., for Estados Unidos (United States). This old convention is still followed for a limited number of English abbreviations, such as SS. for Saints, pp. for the Latin plural of pages, paginae, or MSS for manuscripts.

Examples three letters acronyms:

ADC – Analog Digital Convertor;

ADF – Automatic Direction Finder;

ADI – Acceptable Daily Intake;

ADP – Automatic Data Processing.

Examples four letters acronyms:

NYPD – New York Police Department;

PNUD – Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare;

UCLA – University of California, Los Angeles;

ULIM – Universitatea Liberă Internațională a Moldovei.

Examples five letters acronyms:

AJVPS – Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi;

BCCOC – Biroul pentru Combaterea Crimei Organizate și Antidrog;

BCCOA – Brigada de Combatere a Crimei Organizate și a Corupției.

Exemple de acronime din diverse domenii sigle din 6 litere:

DGPSPM – Direcția Generală de Pașapoarte, Străini și Probleme de Migrări;

DGCPTS – Direcția Generală de Contabilitate Publică și Trezoreria Statului.

Examples of common acronyms used in information science that have the same structure and significance can be found in several languages with international usage, as in French and English.

Examples:

Acronym	French	English
OPAC	Online public catalogue Catalogue de bibliothèque accessible en ligne	Online Public Access Catalog
CAP	Catalogue d'accès public	Common Alert Protocol; Common Agricultural Policy
WebOPAC	Online Public Access Catalog Web	Online Public Access Catalog Web

Acronym Grammar in the situation when defining an acronym in a report, do you state the definition first, then the acronym? Or vice versa? *I work for Complete Auto Body* (CAB). or *I work for CAB* (Complete Auto Body). In this particular instance, I think I'd use the second one. Is "Complete Auto Body" ever said, or written out, anywhere? I'd think the acronym is always used. So, the name explains the acronym. However, when the full name is common, and an abbreviation is being used so that the number of keys touched is kept to a minimum, the first is the way to go.

Sometimes we find different acronym capitalization. I saw acronyms in all uppercase, sometimes all lowercase, and sometimes in mixed case. What is the correct capitalization of acronyms? Usually, acronyms are all caps, being the first letter of each word in the phrase: NASA, UN. Sometimes such acronyms become words and go to all lower-case: *snafu*, *tanstaaf*.

Some start out in all lower-case, especially when they are made from syllables of words and designed to be pronounceable: radar (radio detecting and ranging).

This last may have capital letters scattered here and there, reflecting capital letters in the original proper nouns: SoHo (south of Houston Street) in New York City. The London neighborhood, however, is spelled Soho; it's just a name.

Acronym pluralizations. In the English language, acronyms are considered words. Treat them as you would any other word in the English language.

When expressing ownership, you would use an apostrophe:

IBM's earnings increased this quarter.

I was impressed by *NASA's* new rocket.

I backed up my hard drive onto three *CDs*.

I helped install 20 new *PCs* in the computer room.

More in-depth information on many computer and library related acronyms, such as represented in figure 1, 2, 3.

- **CHMOD** – Chmod, the UNIX and Linux file permission command explained at last;
- **CGA** – Color Graphics Adapter. A video display standard;
- **EGA** – Enhanced Graphics Adapter. A video display standard;

- **VGA** – Video Graphics Array. A video display standard;
- **SVGA** – Super Video Graphics Array. A video display standard;
- **EVGA** – Extended Video Graphics Array. A video display standard.

 ADC	Analog-to-Digital Converter
 ADF	Automatic Document Feeder
 ADSL	Asymmetric Digital Subscriber Line
 AGP	Accelerated Graphics Port
 AIFF	Audio Interchange File Format
 AIX	Advanced Interactive Executive
 ANSI	American National Standards Institute
 API	Application Program Interface
 ARP	Address Resolution Protocol
 ASCII	American Standard Code For Information Interchange
 ASP	Active Server Page
 ASP	Application Service Provider
 ATA	Advanced Technology Attachment
 ATM	Asynchronous Transfer Mode
 BASIC	Beginner's All-purpose Symbolic Instruction Code
 BCC	Blind Carbon Copy
 BIOS	Basic Input/Output System
 BLOB	Binary Large Object
 BMP	Bitmap

Fig. 1: Computer Related Acronyms

Acronym	Meaning		
ACL	Access Control List	CD-R	Compact Disc Recordable
ADC	Analog-to-Digital Converter	CD-ROM	Compact Disc Read-Only Memory
ADF	Automatic Document Feeder	CD-RW	Compact Disc Re-Writable
ADSL	Asymmetric Digital Subscriber Line	CDFS	Compact Disc File System
AGP	Accelerated Graphics Port	CDMA	Code Division Multiple Access
AIFF	Audio Interchange File Format	CDN	Content Delivery Network
AIX	Advanced Interactive Executive	CGI	Common Gateway Interface
ALU	Arithmetic Logic Unit	CISC	Complex Instruction Set Computing
ANSI	American National Standards Institute	CLOB	Character Large Object
API	Application Program Interface	CMOS	Complementary Metal Oxide Semiconductor
APU	Accelerated Processing Unit	CMS	Content Management System
ARP	Address Resolution Protocol	CMYK	Cyan Magenta Yellow Black

Fig. 2: Science Information Acronyms

<p>AALL -- American Association of Law Libraries (ALA Affiliate) AAM -- Asian & African Materials (ALCTS); American Alliance of Museums AAMES-- Asian, African, & Middle Eastern Section (ACRL) AAP -- Association of American Publishers AASL -- American Association of School Librarians AASLH-- American Association for State and Local History AAUP -- Association of American University Presses AAT -- Art and Architecture Thesaurus ABOS -- Association of Bookmobile and Outreach Services (ALA Affiliate) ACA -- American Correctional Association ACG -- Advocacy Coordinating Group ACRL -- Association of College & Research Libraries AECT -- Association for Educational Communications & Technology AFAS -- African American Studies Librarians Section (ACRL) AFL/CIO -- American Federation of Labor/Congress of Industrial Organizations AIA -- American Institute of Architects AILA -- American Indian Library Association (ALA Affiliate) AJL -- Association of Jewish Libraries (ALA Affiliate) AL -- American Libraries ALA -- American Library Association ALA-APA -- ALA-Allied Professional Association ALCTS -- Association for Library Collections & Technical Services</p>	<p>Top A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y</p> <p>B</p> <p>BARC -- Budget Analysis and Review Committee BCALA -- Black Caucus of the American Library Association (ALA Affiliate) BETA -- Beta Phi Mu (ALA Affiliate) BES -- Buildings & Equipment Section (LLAMA) BIBCO -- Monographic Bibliographic Record Program (PCC) BIGWIG -- Blogs, Interactive Groupware & Wikis Interest Group (LITA - Obsolete) BISAC -- Book Industry Standards and Communications BRASS -- Business Reference & Services Section (RUSA)</p> <p>Top A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y</p> <p>C</p> <p>C&RL News -- College & Research Libraries News (periodical) C&RL-- College & Research Libraries (journal) CALA -- Chinese American Librarians Association (ALA Affiliate) CALM -- Committee on Archives, Libraries, and Museums</p>
---	---

Fig. 3: Library-Related Acronyms

The terminology of the classical period of these terms was stable but with the evolution of new terms has been changed the appearance of acronyms, being currently a bit chaotic and often misleading to a mistake if not described these shortcuts. Looking in retrospect the years 1980-1990 this acronym was defined thus:

- **CIEL** – Catalogue informatisé en ligne;
- **CAP** – Catalogue d'accès public;
- **WebPAC** – Public Access Catalog Web.

In everyday usage there are acronyms which are used in different languages with the same meaning in translation.

Examples:

Acronym	French	English
<i>NTSC</i>	National Television Standards Committee	Never Twice the Same Color
<i>SECAM</i>	Système Électronique pour Couleur avec Mèmoire	Something Essentially Contrary to the American Method; Second Color Always Magenta; Symposium of Episcopal Conferences of Africa and Madagascar
<i>PAL</i>	Phases L'Avant Projet	Phase Alternating Line; Picture Always Lousy; Pay A Lot; Perfection At Last

There are the information science acronyms derived from English and have the same structure but different content.

Examples:

Acronym	English
<i>OCLC</i>	Online Computer Library Center
<i>OCLC</i>	Ohio College Library Center
Acronym	French
<i>OCLC</i>	Organización Continental Latinoamericana Y Caribeña de Estudiantes
<i>OCLC</i>	Office Central de Lutte Contre la Criminalité Liée aux Technologies de l'Information et de la Communication
Acronym	English
<i>SSRI</i>	Selective Serotonin Reuptake Inhibitor
<i>SSRI</i>	Social Survey Research Information
<i>SSRI</i>	Secure Storage and Retrieval of Information

For efficient use of acronyms in science information is useful and necessary to create an online database where they are interspersed with search magnifying glass according to alphabet and country from where provine¹¹.

Modern information science is a semnificative science in the knowledge society by using the latest technologies specific acronyms that you barely know by the original form and structure, but have no idea what some abbreviations actually mean. The latest acronyms in the contemporary era in this area are of the English origin and are used in the original language of several countries. It is useful for researchers from different fields to know these abbreviations and to be used everywhere¹².

These abbreviations can be adopted from other international languages and from Romanian. The adoption of a word in a target language is the process by which the concept of the source of the text is a word used in the target language, which can be also a real word, but it is just used as the text equivalent gaining nothing nor the meaning or style, remaining the same. These cases are found in the opinion of the researcher Irina Condrea in situations of translations of texts, concepts, terms from different languages¹³.

The alphabetical listing of library acronyms includes:

- ALA unit, division, roundtable and committee acronyms;
- ALA unit publications known by acronyms;
- Acronyms for other library and related organizations;
- Abbreviations commonly used in library literature (e.g. AACR).

Examples:

Acronym	English
ACL	Acces Control List
CD	Compact Disc
DCIM	Digital Camera IMages
DV	Digital Video
HDD	Hard Disk Drive
ISO	International Standardizing Organisation
TTC	Translation and Terminology Center
TIS	Terminological Information System
Acronym	French
IIST	Institut de l'Information Scientifique et Technique
GDT	Grand Dictionnaire Terminologique
GDLSL	Grand Dictionnaire de la Linguistique & Sciences du Langage
CTN	Centre de Terminologie et Néologie, Paris

The conclusion must be that the compiling of a Science Information Dictionary of Common Acronyms is needed a lot for researchers belonging to the field of librarianship and information technologies as the same the creation of a database with the possibility of translation into various international languages.

These acronyms depend of the various historical processes that have evolved considerably in the era of information and knowledge society, when appears the notion of information explosion, acronyms order is required to be selected and merged in chronological and terminology order, as each distinctly know these abbreviations after content and logos same stage.

Acronyms current facilities allow the access to knowledge in the field of information categories of users in different fields of science and innovation development and strengthening of such a dictionary of acronyms that will reach the level of excellence, recognized under international rules of use of terminology in linguistics and information science.

References

- ¹ Lazăr ȘĂINEANU. *Dicționarul Universal al Limbii Române*. Chișinău: Litera, 1998, p. 14.
- ² Florin MARCU. *Dicționar de Neologisme*. București: Saeculum, 2007, p. 28.
- ³ Robert PAUL. *Le nouveau Petit Robert dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française*, 1995, p. 45.

- ⁴ *Oxford Dictionary*. [on-line]. Available at: <http://oxforddictionaries.com>
- ⁵ Dinu BĂLAN. *Etnie, etnicitate, națiune și naționalism*. [on-line]. Available at: http://atlas.usv.ro/www/codru_net/CC12/07%20dinu%20balan.pdf
- ⁶ Ludmila HOMETKOVSKI. *Elemente de terminologie și terminografie. Informatizarea metalimbajului juridic comunitar: culegere de articole didactico-științifice*. Chișinău: ULIM, 2012, p. 9-27.
- ⁷ Angela BIDU-VRÂNCEANU. Diacronia în terminologie. In: *Analele Universității Dunărea de Jos din Galați*, fasc. XXIV, an IV, nr. 1(5), 2011, p. 11. [on-line]. Available at: http://www.lit.ugal.ro/LEXIC_COMUNLEXIC_SPECIALIZAT/lcls_iunie2011/volum_lcls_iunie2011.pdf
- ⁸ *Dicționar General de Științe*. București: Editura Științifică, 2005, p. 170.
- ⁹ Ludmila HOMETKOVSKI. Terminologia și dicționarele terminologice: geneză și evoluție. In: *Analele Universității Dunărea de Jos din Galați*, fasc. XXIV, an IV, nr. 1(5), 2011, p. 24. [on-line]. Available at: http://www.lit.ugal.ro/LEXIC_COMUNLEXIC_SPECIALIZAT/lcls_iunie2011/volum_lcls_iunie2011.pdf
- ¹⁰ *Acronym*. [on-line]. Available at: <http://en.wikipedia.org/wiki/Acronym>
- ¹¹ *Acronyme Finder*. [on-line]. [Accessed: 16.09.2013]. Available at: <http://www.acronymfinder.com>
- ¹² *Computer and Internet Acronyms*. [on-line]. Available at: <http://www.techterms.com/category/acronyms>
- ¹³ Irina CONDREA. *Traducerea din perspective semiotică*. Chișinău: Cartdidact, 2006, p. 76.

Bibliography

- Acronim*. [on-line]. Available at: <http://ro.wikipedia.org/wiki/Acronym>
- Acronyme Finder*. [on-line]. Available at: <http://www.acronymfinder.com>
- BĂLAN, Dinu. *Etnie, etnicitate, națiune și naționalism*. [on-line]. Available at: http://atlas.usv.ro/www/codru_net/CC12/07%20dinu%20balan.pdf
- BIDU-VRÂNCEANU, Angela. Diacronia în terminologie. In: *Analele Universității Dunărea de Jos din Galați*, fasc. XXIV, an IV, nr. 1(5), 2011, p. 11. [on-line]. Available at: http://www.lit.ugal.ro/LEXIC_COMUNLEXIC_SPECIALIZAT/lcls_iunie2011/volum_lcls_iunie2011.pdf
- Computer and Internet Acronyms*. [on-line]. Available at: <http://www.techterms.com/category/acronyms>
- CONDREA, Irina. *Traducerea din perspective semiotică*. Chișinău: Cartdidact, 2006.
- Dicționar General de Științe*. București: Editura Științifică: 2005.
- Global Change Acronyms and Abbreviations*, 1995. [on-line]. Available at: <http://www.gcario.org/compendium/gcacronyms.html>
- HOMETKOVSKI, Ludmila. *Elemente de terminologie și terminografie. Informatizarea metalimbajului juridic comunitar: culegere de articole didactico-științifice*. Chișinău: ULIM, 2012.
- HOMETKOVSKI, Ludmila. Terminologia și dicționarele terminologice: geneză și evoluție. In: *Analele Universității Dunărea de Jos din Galați*, fasc. XXIV, an IV, nr. 1(5), 2011.

[on-line]. Available at: http://www.lit.ugal.ro/LEXIC_COMUNLEXIC_SPECIALIZAT/lcls_iunie2011/volum_lcls_iunie2011.pdf.

MARCU, Florin. *Dicționar de Neologisme*. București: Saeculum, 2007. *Oxford Dictionary*. [on-line]. Available at: <http://oxforddictionaries.com>

PAUL, Robert. *Le nouveau Petit Robert dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française*, 1995.

ȘĂINEANU, Lazăr. *Dicționarul Universal al Limbii Române*. Chișinău: Litera, 1998.

Selective links

<http://acronyms.thefreedictionary.com/Library+and+Information+Science>

<http://acronyms.thefreedictionary.com/SSRI>

<http://acronyms.thefreedictionary.com/SSRI>

<http://cdiac.ornl.gov/pns/acronyms.html>

http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_computing_and_IT_abbreviations

http://en.wikipedia.org/wiki/Recursive_acronym

<http://examples.yourdictionary.com/examples/examples-of-acronyms.html>

<http://libguides.princeton.edu/content.php?pid=12882&sid=92889>

<http://longiliu.org/business/babel.htm>

http://medialille.formation.univ-lille3.fr/documents/sigles_lexique/sigles.htm

<http://oldlibrary.web.cern.ch/oldlibrary/Library/accr.html>

<http://publications.europa.eu/code/en/en-5000400.htm>

<http://www.acronymfinder.com>

<http://www.acronymlist.com/cat/computer-acronyms-%28common%29.html>

<http://www.acronymlist.com/cat/computer-and-internet-acronyms.html>

<http://www.ala.org/tools/library-related-acronyms>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/578276/synchronic-linguistics>

<http://www.ecenglish.com/learnenglish/lessons/10-useful-acronyms-and-abbreviations>

<http://www.englishlanguageterminology.org/acronyms-initials-abbreviations/>

<http://www.ens-cachan.fr/version-francaise/outils/sigles/>

[http://www.lib.berkeley.edu/EART/abbreviations_A-K la geografie](http://www.lib.berkeley.edu/EART/abbreviations_A-K_la_geografie)

<http://www.library.illinois.edu/bix/resources/journals/abbreviations.html>

<http://www.techterms.com/category/acronyms>

Particularități și provocări profesionale în proiectul de digitizare de patrimoniu „MCVRO” (UBB Cluj – BCU Cluj)

Felix F. FLOCA

bibliotecar, Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca

Dacă vorbim despre politicile, practicile și proiectele de digitizare de dimensiuni medii și mari din România, putem observa o izolare și o stagnare atât la nivel instituțional intern, cât și la nivelul colaborării internaționale. Coordonarea și planificarea coerentă la nivel național lipsesc. Specialiștii cu experiență lipsesc. Munca susținută în domeniu, complet automatizată, lipsește. În acest timp, marile biblioteci universitare europene și-au creat un adevărat circuit al conlucrării, investițiilor comune și schimbului de experiență în domeniu.

Colectivul *Laboratorului de Digitizare din Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca* (<http://dspace.bcucuj.ro>), în mijlocul căruia mi-am dobândit experiența, a încercat să urmeze, pe cât posibil, modelele profesionale de flux de muncă (workflow) în digitizare, adaptate la particularitățile materialelor/ proiectelor de digitizare autohtone.

Lucrarea se adresează publicului avizat, apropiat sferei biblioteconomiei și informatizării de bibliotecă. Sper ca limbajul să nu fie ultra-tehnologizat ori exprimarea să fie lacunară. Însă când vorbim despre un proiect de digitizare de patrimoniu ce se întinde pe o perioadă de doi ani, o echipă de aproximativ 30 de persoane, fără a pune la socoteală partenerul extern, aproximativ 60.000 de pagini de patrimoniu scanate, 200 de concepte extrase, o platformă software customizată, așadar obiective extrem de îndrăznețe, nu putem decât să filtrăm cantitatea enormă de informații, amănunte, detalii tehnice.

Caracteristicile unice ale volumelor de patrimoniu (fiecare volum reprezintă un caz unic în digitizare), metodele complexe de obținere a produsului final al proiectului „MCVRO” adică „o aplicație informatică ce identifică concepte din manuscrise și cărți vechi românești”¹ ne aduc în atenție *complexitatea* unui proiect de digitizare.

Procesele mecanice și electronice de digitizare presupun respectarea unor pași tehnici, cu limitările lor, pași pe care chiar și partenerii externi din proiectul „MCVRO” sau cei nefamiliarizați cu activitatea de digitizare nu pot să-i prevadă. În aceeași perspectivă, **digitizarea de patrimoniu în scop de extragere de text (OCR) este complet diferită de digitizarea altor tipuri de documente de patrimoniu.**

Spre exemplu, modul (paleta cromatică, unghiul de vedere) din care o persoană percepe vizual un material de patrimoniu este *complet diferit* de modul în care senzorul CCD din capul

de citire al aparatului de digitizare înregistrează această informație, ceea ce poate produce o serie întreagă de probleme. Un alt exemplu: gradul de acuratețe aparent al extragerii de text automate (a.OCR) nu exprimă gradul real de acuratețe (r.OCR) care, în majoritatea cazurilor, este inferior a.OCR.

Percepția generală asupra fenomenului digitizării este una simplistă, neavizată și întrevede o activitate industrială, repetitivă, de scanare, grupare și stocare pe un server a unor seturi de imagini digitale.

Într-adevăr, *grosso modo*, **etapele digitizării** sunt în număr de cinci:

1. scanarea volumelor/ obiectelor culturale de patrimoniu;
2. salvarea în format volum de fișiere sau imagini/ pagini individuale, extragerea automată de text/ corectarea și verificarea textului/ eventual aplicarea de watermark-uri;
3. stocarea pdf-urilor și imaginilor brute pe un server specializat;
4. introducerea metadatelor în platformele electronice open-souce și câmpurile din pdf-uri, securizarea fișierelor cu parolă pentru interzicerea/ limitarea accesului/ listării sau modificării conținutului etc.;
5. menținerea funcțională a site-ului de prezentare/ descărcare /accesare a fișierelor electronice.

Digitizarea de bibliotecă și **digitizarea de patrimoniu**, în special, presupun mult mai multe etape, mult mai complexe și dificile decât cele cinci menționate mai sus, în spatele acestor etape ascunzându-se activități pregătitoare: selectarea materialelor, descrierea lor, stabilirea unor obiective/ concepte de urmărit, activități cu grade diferite de succes precum extragerea de text, verificarea produsului finit, verificarea link-urilor între interfață și fișiere ale bibliotecilor electronice.

Din lipsa spațiului de dezvoltare a subiectului, mă voi referi doar la etapa de *extragere automată de text* (OCR), omițând aspectele specifice premergătoare, precum respectarea unui supra-criteriu tehnic de selecție a materialelor supuse digitizării sau limitările tehnologice ale digitizării materialelor de patrimoniu. Etapa de OCR este esențială în cadrul proiectului nostru, deoarece proiectul „MCVRO” urmărește identificarea/ localizarea și corelarea între conceptele arhaice de patrimoniu, deci și extragerea/ corectarea de text.

Proiectul este descris în documentația *in extenso* după cum urmează:

„Proiectul își propune să valorifice patrimoniul cultural al MCVRO prin crearea unui instrument informatic care va permite atât extragerea, cât și prelucrarea conceptelor regăsite în resursele digitizate în prealabil. Acest deziderat implică un triplu scop:

- crearea unei biblioteci virtuale de manuscrise și cărți vechi românești (MCVRO) la BCU Cluj;
- crearea instrumentelor de extragere și de prelucrare a conținutului MCVRO, în vederea valorificării lor în demersul de cercetare al specialiștilor din mai multe domenii: teologie, economie, filologie, istorie, etică/ filosofie, medicină etc.;
- crearea, pe baza MCVRO scanate, a unui sistem de identificare a conceptelor și a corelațiilor

dintre acestea, cu relevanță interdisciplinară. Aceste trei elemente converg în valorificarea resurselor MCVRO ca element de dinamizare socială”².

Obiectivele proiectului sunt:

- „digitizarea resurselor de patrimoniu MCVRO, ca formă de conservare și ca formă de deschidere a accesului la conținutul acestora;
- extragerea și prelucrarea conținutului acestor resurse prin intermediul unui prototip de aplicație informatică în care să se utilizeze sisteme de management al documentelor bazat pe gestiunea textelor și a hypertextelor;
- fixarea conceptelor-cheie și realizarea rețelei de corelații interconceptuale;
- valorificarea maximală a conținutului acestei categorii de texte pentru a veni în întâmpinarea nevoilor societății contemporane”³.

Din punctul de vedere al „Laboratorului de Digitizare BCU Cluj”, **activitatea în cadrul proiectului „MCVRO”** constă în:

1. Scanarea volumelor „MCVRO”

Scanarea de calitate, cu rezoluție a imaginii de 400-600 dpi, format „Tiff raw”⁴ reprezintă o încercare dificilă, de durată, având în vedere:

- ritmul lent de producere și transfer a imaginilor de mari dimensiuni (între 40-100 Mb/scanare);
- imposibilitatea scanării cu *contact fizic* cu materialul (cradle sub plan de sticlă și sub presiune) sau scanării cu *întoarcerea automată a paginilor sau scanării conform unor șabloane industriale* la unele materiale, având în vedere caracteristicile unice ale materialelor de patrimoniu, valorii incalculabile, fragilității, riscului ridicat de a aduce daune materialelor etc.;
- lipsa albiturii volumelor, care duce la pierderea de text sau alte tipuri de informații, precum zone de interes aparținând materialelor iconografice, stampelor sau filelor atașate, albumelor cu file colate etc., aduce în discuție riscul forțării deschiderii volumului în plan; scanarea cu aparatură dotată cu două camere digitale în unghi (în general de 45 de grade);
- deschiderea paginilor în unghiuri diferite, ceea ce duce la formarea unor margini excedentare oblice ce dăunează aspectului estetic și valorii documentare a scanării și măresc inutil dimensiunea fișierelor;
- starea precară de conservare a volumelor de patrimoniu;
- lipsa paginilor sau filelor numerotate de tipograf sau bibliotecar, numerotarea eronată;
- prezența unor pagini recondiționate sau rupte, ce necesită inserția manuală sau digitală a unui fundal uniform (în general de culoare albă) pentru a nu dăuna OCR-ului și aspectului original al materialului;

- prezența pe file a unei flore bacteriene specifică materialelor de patrimoniu, ce dăunează pe termen lung sănătății operatorului; încetinirea procesului de scanare prin purtarea de către operator a materialelor de protecție specifice;
- prezența a numeroase însemnări pe extremitățile paginilor, ceea ce elimină procedura de scanare „remove black border”;
- grosimea apreciabilă a volumelor, ceea ce duce la forțarea coperților ce nu pot fi recondiționate decât în laboratoare de restaurare specializate în volume de patrimoniu;
- degradarea fizică a textului efectiv, care duce la producerea unui procent scăzut de OCR corect;
- dificultatea confruntării numărului total al scanărilor cu o eventuală numărătoare incorectă și cu numărul real al filelor, paginilor sau obiectelor de patrimoniu; confruntrarea acestora cu datele prezente în fișa de catalog, în descrierea bibliografică sau în descrierea din catalogul electronic, dacă a fost realizată catalogarea; de cele mai multe ori, între cele trei tipuri de date au existat diferențe semnificative ce a trebuit fi explicate de către operatorul de date, cel care a lucrat cel mai recent nemijlocit cu obiectele culturale reale;
- majoritatea paginilor au fost scanate individual, înlăturându-se *manual* suprafețele nedorite, fără a se apela la opțiunile de scanare rapidă „split” și „remove black border”).

2. Extragerea de text, teste extragere de text, salvarea fișierelor în format PDF și batchuri ABBYY FineReader 11 și FineReader 12

Documentația proiectului „MCVRO” semnaleză câteva aspecte ale dificultății extragerii de text din documente de patrimoniu și întrevode unele probleme: *„În cadrul acestui proiect s-a lucrat cu distribuții comerciale (nespecializate pe documentele de patrimoniu în limba română veche) de instrumente OCR care au diverse rate de succes în extragerea conținutului textual al documentelor digitizate. Acestea depind de calitatea imaginii, tipul de font utilizat, limba utilizată etc.*

Extragerea conținutului textual din documente vechi ridică unele probleme deoarece acestea au unele caracteristici care fac dificil procesul, cum ar fi: utilizarea unor fonturi ce nu se mai folosesc astăzi, utilizarea unui set diversificat de caractere (latine, chirilice), limba, calitatea hârtiei și a tiparului, ce pot influența negativ calitatea imaginii obținute la scanare (de asemenea gradul de r.OCR, și implicit identificarea și localizarea eficientă a conceptelor) etc. Rezolvarea unora din aceste dificultăți ar putea fi făcută prin utilizarea unei tehnologii similare OCR, și anume recunoașterea scrisului de mână.

Instrumentele actuale de prelucrare a limbajului natural sunt centrate, în special, pe documente actuale în limba engleză. La fel ca și în cazul instrumentelor OCR, lucrul cu un corpus ce conține documente din patrimoniul cultural ridică unele provocări, cum ar fi, de exemplu, la determinarea coreferințelor, în documentele vechi existând multe variații în ceea ce privește modul

de prescurtare a anumitor termeni. De asemenea și limba documentelor ridică unele dificultăți deoarece mare parte a instrumentelor deja existente sunt particularizate pentru limba engleză. (Limbi moderne, de circulație internațională, cu caractere latine, ce se pliază mai greu pe profilul documentelor românești de patrimoniu, am adăuga noi)”⁵.

Documentația omite să menționeze lipsa setului unicode de caractere din motorul de OCR-izare al softurilor de profil, în comparație cu aceasta, prezența unui simplu „font” chirilic românesc (existând în mai multe versiuni, freeware pe internet) fiind secundară. Fontul ajută doar corectarea post-OCR.

Discuția noastră privind extragerea textului din resursele proiectului „MCVRO” trebuie să pornească, în primul rând, de la faptul că motorul de OCR-izare al softului ABBYY FineReader *nu conține întregul pachet de caractere chirilice românești*, iar utilizarea combinației de limbi „Old Russian” – „Serbian Cyrillic” nu dă rezultatele scontate, fiind necesară corectarea a aproximativ 70-80% din caracterele extrase, ceea ce este contraproductiv. Este necesară **crearea unei noi limbi de extragere de text, dezvoltată pe baza uneia existente, Russian (Old spelling)**. Presupunând că beneficiază de un font de litere chirilice românești instalat, corectorul va trebui să jongleze între zonele de interes cu erori și zonele (izolate) fără erori. Durata de timp necesară corectării poate fi chiar mai îndelungată decât tehnoredactarea integrală a textului rezultat din prelucrarea resurselor.

Crearea unor seturi de sesiuni de training OCR (sau OCR asistat de utilizator) în ABBYY 11 nu rezolvă problema extragerii textului deoarece seturile unicode de caractere din ABBYY nu conțin corespondentele caracterelor chirilice românești. Caracterele prezente în limbile „Russian”, cu dicționar inclus, sau „Old Russian” nu conțin decât *parțial* caracterele prezente în resursele MCVRO. Practic, softul ABBYY ar trebui personalizat pentru proiectul „MCVRO” prin integrarea caracterelor chirilice românești, ceea ce ar reprezenta, pe viitor, un important aport în OCR-izarea textelor chirilice românești.

Un alt aspect problematic este cel al prezenței constante a unor caractere alternative ce prezintă aceleași valori fonetice, mai ales pentru vocalele „i” și „u” sau consoanele „ș” „ț” „s” sau „t”. Acest fenomen se datorează, parțial, diferitelor dotări cu case de litere a tipografiilor din epocă. Particularitățile fiecărei tipografii se observă mai bine dacă se compară seturile de caractere chirilice ale tipografiilor din Buda cu cele ale tipografiilor moldovenești (Mănăstirea Neamț etc.) sau din Sankt Petersburg. Din punct de vedere geografic, putem prevedea prezența sau absența unor caractere chirilice alternative, deosebite de corpul standard de caractere, reprezentat mai jos:

ALFABETUL CHIRILIC ROMÂNESC		
Forma	Valoare fonetică	Valoare numerică
Аа	a	1
Бб	b	
Вв	v	2
Гг	g	3
Дд	d	4
Ее	e	5
Жж	j	
Зз	dz	6
Ии	i	8
Йй	j	10
Кк	c, k	20
Лл	l	30
Мм	m	40
Нн	n	50
Оо	o	70
Пп	p	80
Рр	r	100
Сс	s	200
Тт	t	300
Уу	u	400
Фф	f	500
Хх	h	600
Цц	ț	800
Шш	șt	
Щщ	ț	900
Чч	ț	90
Шш	ș	
Ъъ	ă, ă	
Ыы	i, i, ă	
Ьь	ă, ă, i	
Ѣѣ	ea	
Юю	iu	
Ѡѡ	ia	
Ѣѣ	ie	
Ѥѥ	ia, ea	
Ѧѧ	j	
Ѩѩ	cs	60
Ѫѫ	ps	700
Ѭѭ	th, fr	9
Ѯѯ	i, u	400
Ѳѳ	in	
Ѵѵ	ă	

Exemple de diferențe minore față de alfabetul chirilic românesc standard: resursa MCVRO, cota BRV 1411 – „Bota Moisi [Versuri îndemnătoare către deprindere tinerimei românești întru învățătură]. [Buda] : [cu literile Crăieștei Tipografii a Universității Ungurești din Pest], [1829]”, prezintă o altă variantă corespunzând valorii fonetice „u” diferită față de cele șase (!) variante standard.

Deosebirile pot părea minore, însă tija inferioară prelungită poate duce la confundarea caracterului „u” cu cele de „V”, „v” sau „Y”, „y” din seturile de limbi standard pe care le asociază (uneori) automat OCR-ul.



Variantă de „u” în BRV 1411 „u” sau „i” standard

Aplicarea de sesiuni de recunoaștere asistată (OCR cu „training”) ajută procesul de OCR-izare. Putem asocia simbolul în cauză cu litera „u”, însă lipsa din motorul OCR al ABBYY a pachetului de caractere chirilice românești (cu variantele alternative identificate în resursele proiectului „MCVRO”) vor duce la imposibilitatea corectării corespondentului „u” în româna veche cu caractere chirilice. Însă, se pot aduce modificări fonturilor chirilice românești, pentru a adăuga variantele MCVRO sau a crea simboluri noi, precum în exemplul de mai jos:

Resursa MCVRO, cota BRV 846 – „Augustin, Gherontie Nemțeanul, Kekragarion al

У	В	Г	Ж	У	З	У
h	i	j	k	l	m	n
Х	И	Ж	К	Л	М	Н
У			~			

Dumnezeescului și Sfințitului Augustin Episcopului Ipponiei adecă patru cărți. Întâia, cugetări. A doa, Singuratece Cuvinte. A treia, pentru privirea lui Hristos. A patra, pentru zdrobirea inimii (...). [Neamț] : în Tipografia Sfintei Mănăstiri Neamțul, 1814” prezintă o altă variantă corespunzând valorii fonetice „u”, cu accentul în interiorul simbolului.

Volumele de patrimoniu prezintă o multitudine de accente, majoritatea situate deasupra caracterelor, la o distanță vizibilă de caracterul pe care-l accentuează. În acest caz, există pericolul ca OCR-ul să identifice, eronat, cifra „8”.



Vocala cu accent în BRV 846 Standard

Observații tehnice:

În cadrul softului de extragere de text FineReader 11 Professional, în subrange-ul unicode „Chirilic” sunt prezente 100 de caractere potrivite resurselor MCVRO (dintre care doar 87 utile pentru OCR-ul din proiectul „MCVRO”) față de 256 caractere prezente în softul FineReader 12 Corporate.

Numărul total de caractere chirilice românești specifice necesare pentru OCR pe resursele MCVRO ar fi de aproximativ 150. Rezultatele testelor OCR (folosind fontul existent de patrimoniu, customizat de BCU Cluj, „Chirilicum Budanum” în versiunea trial a FineReader 12 Corporate) sunt neconcludente. Trebuie, deci, utilizată versiunea 12 a softului.

Este necesară testarea în continuare a extragerii OCR, folosind procedura „*Training OCR with Ornate character*” pentru fiecare volum în parte (!), procedură sugerată de compania producătoare a softurilor ABBYY.

Studii de caz: exemple de diferite grade de dificultate de extragere a textului

În paginile următoare, vom încerca să evidențiem, pe scurt, gradele diferite de succes a procedurilor OCR, prezentând **trei cazuri de OCR-izare a materialelor culturale**, proiecte de digitizare cu *grade de dificultate diferite*⁶.

Analizând datele, pornind de la simplu la complex, putem să tragem concluziile potrivite pentru proiectul nostru și să selectăm procedurile eficiente de OCR. **Proiectul de digitizare și extragere/ corelare între concepte „MCVR”, prezentând un grad de dificultate foarte ridicat, necesită dezvoltarea și implementarea caracterelor chirilice românești și folosirea procedurii de OCR asistat (Character Training) cu crearea de pattern-uri (seturi de caractere memorate de software) de OCR și folosirea de limbi noi de OCR, dezvoltate din limbi arhaice existente în pachetul ABBYY FineReader.**

Îmbunătățirea dicționarelor de cuvinte arhaice românești ar ajuta foarte mult la identificarea și extragerea acestora. O firmă autohtonă, specializată în extragerea de conținut electronic a realizat/ îmbunătățit dicționare de cuvinte arhaice scrise cu caractere chirilice românești, care a avut rezultate bune de % de OCR corect.

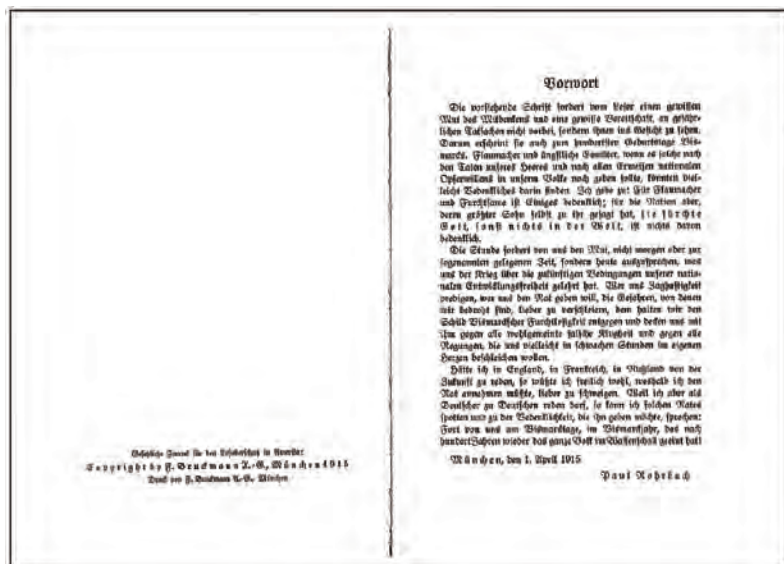
Vom prezenta câteva exemple de proiecte de digitizare de patrimoniu cu extragere de text:

1. Proiect academic, două fonturi gotice, limba germană, dificultate medie. Cităm, în rândurile următoare, un articol (cu rol de promovare de produs) al companiei „BBYY”⁷, articol privind extragerile de text, folosind o versiune customizată, un hibrid între versiunile 11 Professional și 12 Corporate, aplicație rulată pe materiale vechi scrise cu fonturi gotice, destul de dificile (precum caracterele chirilice românești, care fac totuși parte din alt secol și sunt tipărite pe alt tip de hârtie). Acest tip de OCR-izare cu grad ridicat de succes, merită menționat: **„OCR-ul produce deblocarea unor texte ce conțin fonturi vechi și accelerează accesul la importante informații”**.

Proiectul de cercetare academică *Discursul naționalismului german și antisemitismului în intervalul 1871-1918* este realizat de Școala de Limbi, Lingvistică și Film de la Universitatea „Queen Mary” din Londra, Școala de Limbi europene, Cultură și Societate de la University College Londra și Institutul „Leo Baeck” din Londra. Proiectul, finanțat de „Trust Leverhulme”, investighează influența ideologică și lingvistică pe care au avut-o o serie de personalități publice, cu înclinații naționaliste și antisemite, asupra propagandei germane, în deceniile care au dus la declanșarea Primului Război Mondial. Analiza are scopul de a ilustra strategiile și retorica utilizată de scriitorii naționaliști germani pentru afirmarea opiniei despre conceptele de „rasă, cultură, și civilizație”.

Provocarea: Un prim pas a fost crearea de către echipa de proiect a unei arhive cuprinzătoare de texte- sursă, care să ofere o platformă pentru o analiză istorică aprofundată. Pentru realizarea acesteia, documentele necesare pentru a fi digitizate și transformate în texte trebuiau să fie și editabile și ușor de căutat. Fapul că majoritatea documentelor erau tipărite în fontul „Fraktur” sau dactilografiate în fontul „Black Letter” a sporit dificultatea proiectului. Deși prin scanarea digitală a documentelor au fost create versiuni PDF, membrii echipei au mai avut nevoie de convertirea acestor formate în text editabil pentru a putea fi folosit pentru analiza digitală a textelor.

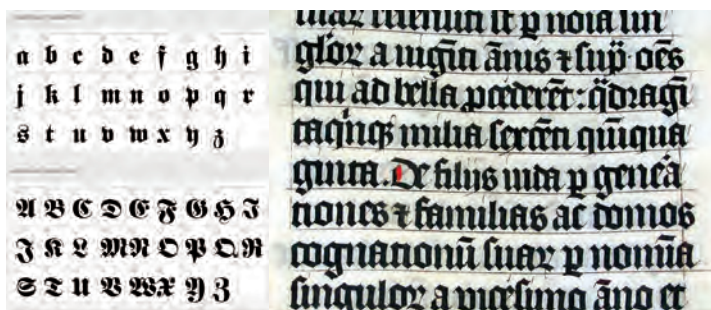
Soluția: După o analiză chibzuită, echipa proiectului a ales cea mai bună soluție pentru nevoile lor de conversie a textului, și anume „ABBYY FineReader XIX”, versiune specială a „FineReader”, software de recunoaștere optică a caracterelor (OCR) pentru recunoașterea fonturilor vechi cum ar fi „Fraktur” sau „Black Letter” din perioada 1800-1938. Acest soft este conceput pentru a converti scanările de documente vechi, cărți și lucrări de text cu scopul de a le arhiva digital și publica, este primul software omni-font OCR pentru fontul „Fraktur”.



Mostră de pagină OCR-izată în proiect

„Re-tastarea manuală a documentelor ar fi absorbit inutil timp și resurse. Cu ABBYY FineReader XIX am putut începe analiza textelor mai rapid și mai eficient - explică Dr. Stefan Baumgarten, asistent în cercetare pentru proiectul în cauză, persoana responsabilă pentru crearea și administrarea empirică și tehnică a corpusului de text. Beneficiul-cheie pentru noi nu a fost doar capacitatea de a converti textul din cărți și alte materiale în text editabil, ci și capacitatea de a converti aceste rezultate într-un font modern și ușor de citit. Prin conversia documentelor cu ABBYY FineReader XIX am reușit să procesăm mai multe pagini decât am putut prin dactilografierea manuală a documentelor”.

Conferința internațională rezultată a dus la o dezbatere mai largă privind discursul naționalist antisemit englez și german, intitulată *Discursul naționalist antisemit englez și german (1871-1945)*.



Font-urile „Fraktur” și „Black Letter”

Observații tehnice:

- materialele digitizate aparțin debutului de secol al XIX-lea, prezentând caracteristicile perioadei în cauză;
- unele dintre materialele-mostră sunt tipărite cu litere tipografice metalice, de calitate, în tipografii moderne;
- OCR-ul a fost realizat pe texte ce conțineau o singură limbă, un singur tip de font - maxim două;
- scanările sunt de o calitate ideală pentru OCR, black and white, cu contrast foarte bun;
- starea de conservare aproape perfectă a paginilor a permis realizarea unui OCR cu grad ridicat de acuratețe;
- limba germană (modernă și veche) este prezentă încă de la primele versiuni ale „Abbyy FineReader” în *subsetul unicode de caractere*; conține chiar și dicționare înglobate, compania ABBYY trebuind să adapteze doar fonturile la *engine*.

2. Testare, periodic românesc cu vocale chirilice intercalate între caractere latine, limba română, dificultate ridicată. Descriem, în rândurile următoare, un caz recent de testare de OCR realizată de o companie autohtonă specializată în conversie de text, producere, prelucrare și management de conținut digital. Testarea a constat în extrageri de text, folosind o versiune customizată a „Abbyy FineReader Engine SDK 11”, folosind o aplicație originală, dezvoltată de companie și rulată pe **periodicul de secol al XIX-lea „Telegraful Român” din anul 1853**, publicație aflată în colecția unei biblioteci digitale sibiene. Textul periodicului conține caractere latine intercalate cu caractere chirilice românești. Specialiștii în această publicație ne informează: *„Titlul ziarului a apărut, dintru început, cu caractere latine. În schimb, materialele așternute în pagini au fost tipărite în chirilică (slope) până în 1863, când grafica chirilică a fost înlocuită cu cea latină. Dimensiunile inițiale ale ziarului au fost de 40 x 25 cm, pentru ca mai apoi să ajungă la dimensiuni de 50 x 35 cm. Așa s-au păstrat până prin anii optzeci ai secolului XX, când dimensiunile ziarului au fost de 42 x 30 cm, cum sunt și azi”*. Așadar: *„Gazeta bisăptămânală de informare socială și culturală a folosit la început scrierea chirilică, apoi din 1864 a trecut la caracterele latine”*. În această perioadă, a existat și un interval în care s-a folosit o combinație de caractere chirilice și latine.

Compania menționată deține o experiență îndelungată în OCR-izarea de periodice vechi și corectarea/ordonarea conținuturilor rezultate din OCR, însă pe texte cu caractere chirilice românești deține o experiență redusă. După o perioadă scurtă de customizare a limbii române (plus a limbii ruse cu scriere de tip vechi) pe tipul de periodic în cauză (specific epocii) și dezvoltarea unei combinații de verificare a dicționarelor și caracterelor chirilice românești, compania a extras un text digital foarte apropiat de scanări, ca formă și sens.

toate mijloacele necesare, fiind de aceea dăruirea ce dăruiesc. Expresia
 înscrisă pe hârtie este în mare măsura și o dăruire de sine, toată pre-
 scripția este nepăsătoare, soloni mi cerșea alăturându-se cerșii.
 Nici o asemenea mîncare de apă nu ține de ai, nici o asemenea mîncare
 de apă nu ține de ai, nici o asemenea mîncare de apă nu ține de ai.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Năstire de toată ce este mîncare de apă, și cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Năstire de toată ce este mîncare de apă, și cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Dinlăuntrul și alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Năstire de toată ce este mîncare de apă, și cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Monahia Acoșului

Tronțenița

Călugăr S. Anghel. Eucloghia Cea D. Eucloghia Raport de In-
 forma și cerșii de cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Călugăr S. Anghel. Eucloghia Cea D. Eucloghia Raport de In-
 forma și cerșii de cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Călugăr S. Anghel. Eucloghia Cea D. Eucloghia Raport de In-
 forma și cerșii de cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

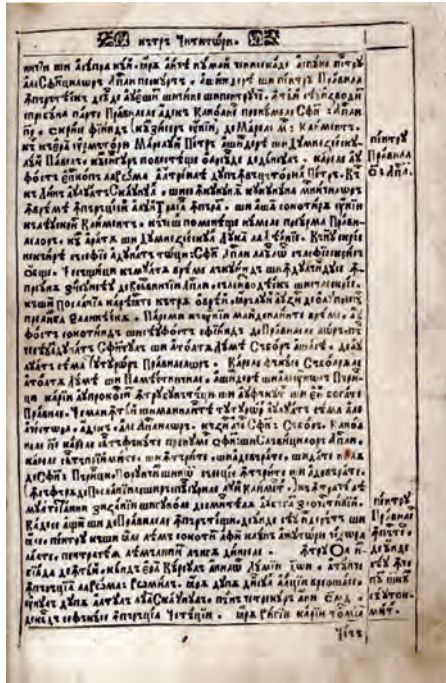
Călugăr S. Anghel. Eucloghia Cea D. Eucloghia Raport de In-
 forma și cerșii de cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Într-un astfel de caz, alături de cerșii, există și cerșii ce pot să se
 și alături de cerșii, și ca în aceste cerșii. Cerșii sunt cerșii, și
 cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.
 Nu de puțin, și cerșii sunt cerșii, și cerșii sunt cerșii.

Mostră de pagină OCR-izată de companie

Observații tehnice:

- OCR-ul a fost realizat pe texte ce conțineau o singură limbă, un singur tip de font - maxim două;
- scanările rezultate sunt de o calitate ideală pentru OCR, greyscale, cu contrast foarte bun;
- starea de conservare foarte bună a paginilor de periodic a permis realizarea unui OCR cu grad ridicat de acuratețe;
- caracterele latine intercalate a ușurat identificarea și extragerea textului.

3. Proiectul „MCVRO”, testare OCR pe carte veche românească, cu caractere chirilice românești și alte tipuri de caractere intercalate, variante multiple de caractere, dificultate foarte ridicată. Putem astfel observa complexitatea procedurilor de OCR și proiectelor de digitizare de patrimoniu, în general.



Resursă „MCVRO”: Varlaam, „Carte românească de învățătură de la pravilele împărătești”, românește, Iași, 1643, scanare color, TIFF, 400 dpi

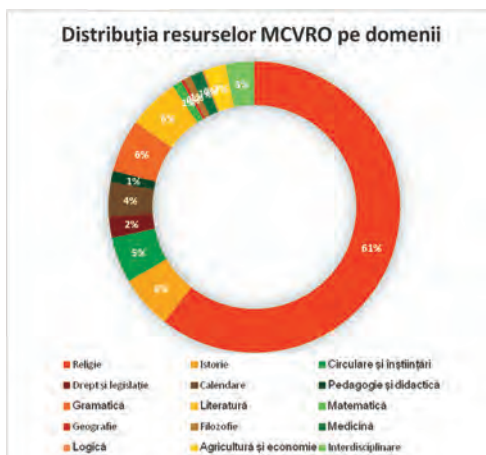
— 27. —

какт де кате сорі 2 съ купринде дн 12, аолу къ съ купринде де 6 сорі; $2 \cdot 6 \cdot 23 = 138$, каре въд къ есте маї mare декарт днршнѣтѣ нарѣнѣ 124, ші пентру ачелѣ нѣкшуранд не 6 де со зѣме, скрѣѣ сѣнт днршнѣторѣ не 5; ші наршнѣ: $5 \cdot 23 = 115$, пре каре скад дн 124, ші ам рѣмъшнѣ 9, маїтѣ карѣ погор шѣра 7, ші ам љн алт днршнѣ нарѣнѣ 97. Шпої урмад на маї сѣе черчетѣш ші аолу къ 2 съ купринде дн 9 де 4 сорі, скрѣѣ 4 ла кат сѣре дршнѣ лѣт 5, ші зѣк: $4 \cdot 23 = 92$, пре каре скоднѣд дн 97 супскрѣѣ рѣмъшнѣ 5, алѣтѣрѣ крѣрѣ погоранд не 8, ам наршѣ љн днршнѣ нарѣнѣ 58; черчетѣш ші аолу къ 2 дн 5 съ купринде де 2 сорі, скрѣѣ 2 ла кат сѣре дршнѣ лѣт 4, ші зѣк: $2 \cdot 23 = 46$, пре каре скоднѣд дн 58 ам љнскрѣѣ рѣмъшнѣ 12 пре карѣ со скрѣѣ ла дршнѣ катѣлѣ сѣнт форма орачѣрѣнѣ, ші аолу љкѣтѣ тотал $542 \frac{1}{2}$.

Пѣтѣ аѣтѣ ші аѣте екземпѣрѣ љнумере хотѣрате:

1. Кѣѣї стѣмѣнѣнѣ де аѣм.	61680	48	48
не съ вор љѣтѣ кѣмѣра кѣ	136	96	1285
61680 аѣї, оїнд стѣмѣнѣд	408	384	
кѣте 48 аѣї? аѣтѣ съ кѣѣне	240	240	
а днршнѣ не 61680 прѣн 48,	240	240	
прекѣм съ веде алѣтѣрѣ, ші	---	---	
катѣ ва дршнѣ нѣмѣрѣд стѣмѣ			
нѣнѣлор, че съ пот кѣмѣра.			

Resursă „MCVRO”: Aritmetică, Iași, 1830, scanare color, TIFF, 400 dpi

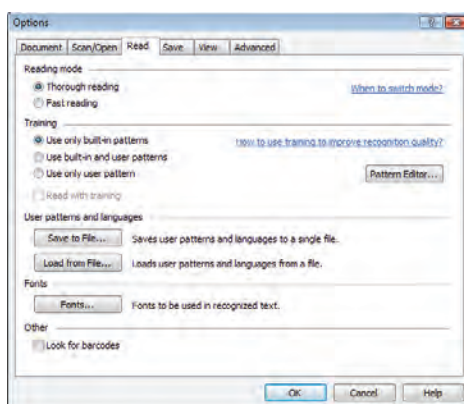


După cum putem observa din imaginile și diagrama de mai sus, resursele MCVRO, aflate în custodia BCU Cluj, sunt foarte diverse și acoperă o sferă largă de domenii și perioade de apariție ale volumelor.

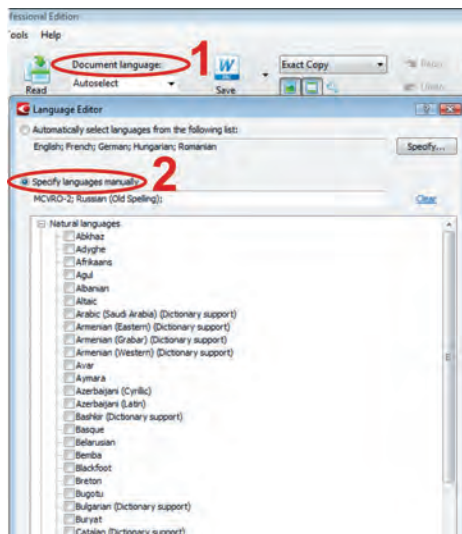
În cazul „MCVRO”-ului, materialele au fost selectate din *Bibliografia Românească Veche – BRV – Vol. I (1508-1716)*, *Bibliografia Românească Veche – BRV – Vol. II (1717-1808)* și *Bibliografia Românească Veche – BRV – Vol. III (1809-1830)*. Titlurile selectate în proiectul „MCVRO” sunt reprezentate de materiale de patrimoniu foarte diverse, începând cu cartea de cult moldovenească de secol al XVI-lea (din anul 1544) până la cartea de cult greco-catolică sau laică din debutul secolului al XIX-lea (anul 1830). Contează foarte mult *know-how*-ul operatorului, o persoană care trebuie să cunoască bine caracteristicile lingvistice și fizice ale volumului scanat și care poate să aleagă metodele cele mai potrivite pentru extragerea de text.

Extragerea de text automată se poate realiza în **trei** moduri, în funcție de fiecare caz particular, moduri cu grade diferite de % de OCR extras corect, în ordinea crescătoare a procentului de text extras corect:

a) **selectarea de OCR a unor limbi existente** în cadrul programului de extragere de text selectăm *Tools > Options și bifăm „built-in pattern”*.



Accesăm din bara principală de sus *Tools > Options > Setările de baza* din programul Abbyy Fine Reader Professional 11, ce au fost salvate înainte de a începe extragerea de text din imaginile unui volum scanat.



Selectăm butonul *Document - Edit languages*, bifăm limba/limbile în care am observat, în timpul scanării, că a fost redactat materialul/ volumul. Dacă alegem mai mult de șase limbi, extragerea caracterelor va fi mult încetinită. Apăsăm *Ok*.

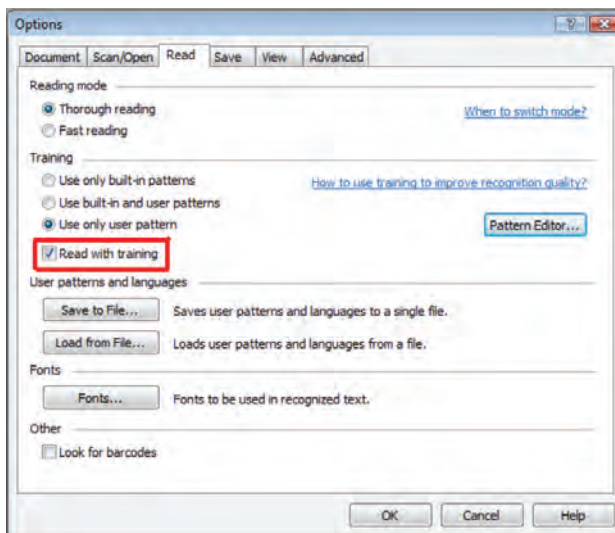
b) folosirea procedurii de OCR asistat (Character Training), cu crearea de pattern-uri (seturi de caractere memorate de software) de OCR.

„Citirea cu Training” din secțiunea „Read” este utilă pentru:

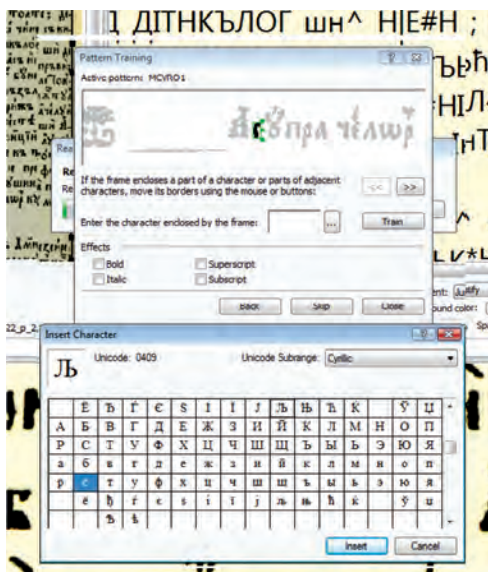
- textele cu fonturi decorative;
- textele care conțin caractere deosebite (de exemplu, simbolurile matematice sau caracterele ornate);
- documentele lungi, care conțin mai mult de 100 pagini, cu calitate scăzută a imprimării;

Se utilizează „Citirea cu Training” numai în cazurile de mai sus, pentru a nu crea confuzie motorului de OCR

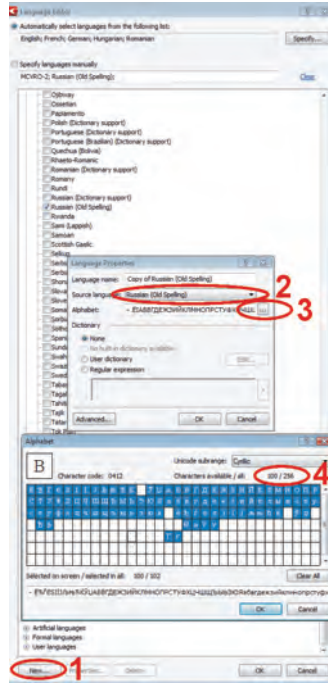
Dacă dorim să realizăm un pattern de training, după ce am bifat opțiunea „Read with training” din chenarul de culoare roșie, selectăm „Read”, apoi obligatoriu „Unicode Subrange: Cyrillic” din meniul principal de citire; se selectează apoi „»” – „Enter character enclosed by the frame”, apăsăm pe butonul „next”, alegem caracterul corespunzător – „Insert” – „Train” – „»” și așa mai departe pentru fiecare caracter în parte, până când observăm că softul are deja asociate caracterele și că acestea se repetă în cadrul cuvintelor. Versiunea ABBYY FineReader 12 conține 256 caractere chirilice, suficiente pentru proiectul „MCVRO”, spre deosebire de versiunea 11 Professional, cu doar 100.



Selectăm „Read > Pattern training > Insert Character > Insert > Train > ...”. Repetăm procedura.



c) **crearea/ compilarea de OCR a unei limbi noi**, mai ales în versiunea 12 a softului ABBYY FineReader, cu selectarea, în caz ideal, a tuturor caracterelor disponibile (256/ 256), pentru a putea atinge un % optim de 75% - 80% text extras corect de software.



Pași necesari pentru compilarea unei limbi noi de OCR

Pasul final este cel de **salvare a fișierelor în format ABBYY FineReader**, pentru a fi corectate de către echipa de prelucrare a textului (care se ocupă cu localizarea și corelarea conceptelor).

Note

¹ Raport științific și tehnic *in extenso* al proiectului MCVRO, p. 23.

² <http://mcvro.granturi.ubbcluj.ro>

³ *Ibidem*.

⁴ Prezentând o schemă cromatică apropiată de original, ce respectă standardele moderne ale digitizării de patrimoniu, adică: rezoluție ridicată, paletă cromatică corectă, dimensiuni reale ale obiectului cultural digitizat; denumire unică a fișierelor; scanare pagină-cu-pagină, claritate, proprietăți de sharpness și contrast.

⁵ Raport științific și tehnic *in extenso* al proiectului MCVRO, p. 108-109.

⁶ Metodele de extragere de text vor fi realizate de aplicația software ABBYY FineReader, versiunile 11 Professional și 12 Corporate/ Business.

⁷ <http://www.abbyy.com/casestudies/abbyy-historic-font-technology-helps-university-researchers-shed-light-on-the-past/#sthash.df3xECsy.AUEPnYW3.dpbs>

Nevoile de formare profesională ale bibliotecarilor din bibliotecile publice

—
Dr. Adriana BORUNĂ

șef-serviciu Dezvoltare instituțională, Biblioteca Națională a României

E-mail: adriana.boruna@bibnat.ro

„În ultimii ani, conceptul de bibliotecă este în continuă schimbare, trecându-se de la cel de nucleu depozitare de cărți și documente, la adevărate instituții capabile, în egală măsură, să conserve colecții de documente și să le comunice și valorifice în multiple forme. Cu alte cuvinte, se constată o ieșire dintr-o prelungită stare de claustrare și adaptare la nou, schimbările survenite conturându-se atât la nivel instituțional, organizațional, cât și arhitectural”.^{*} Astfel, în ultimii ani bibliotecile și-au redefinit rolul și misiunea, în contextul extinderii tehnologiei informării și cunoașterii, al creșterii volumului informației și al ofertei editoriale, al diversificării nevoilor utilizatorilor, înlesnind accesul la patrimoniul lor cultural și științific unor categorii de utilizatori tot mai variate.

„Bibliotecile din secolul XXI trebuie să asigure accesul neîngrădit la colecții și să furnizeze servicii specializate de calitate, răspunzând nevoilor informaționale din toate domeniile de cercetare și studiu, prin intermediul propriilor colecții, prin informațiile pe care le obțin prin împrumut interbibliotecar, prin bazele de date puse la dispoziție, prin activitățile, evenimentele sau proiectele în care se implică”^{**}. În același timp, nu trebuie să piardă din vedere funcția lor principală, anume aceea de conservare și prezervare a colecțiilor pentru generațiile viitoare. Se poate spune, așadar, că bibliotecile de astăzi au depășit cu mult rolul unui depozit pasiv, devenind instituții deschise tuturor categoriilor de public, indiferent de vârstă, sex, naționalitate, dizabilitate sau condiție socială. Ele participă în mod activ, prin personal și prin informațiile pe care le pun la dispoziție, la educație și formare atât a copiilor, cât și a adulților, folosind noile medii de informare și comunicare, astfel încât să îi ajute pe toți aceia care îi trec pragul să citească inteligent, să ajungă la informația corectă și să o extragă doar pe aceea cu adevărat relevantă pentru nevoile lor.

Din păcate, în momentul de față există în lume foarte puține țări unde se cunoaște cu adevărat rolul bibliotecii și al bibliotecarului, și posibilitățile pe care le oferă o bibliotecă publică.

Progresul bibliotecilor publice depinde, în cea mai mare parte, de competențele și viziunea bibliotecarilor, însă, pentru a obține rezultate cu adevărat semnificative, aceștia trebuie să fie susținuți și de autorități – educative, finanțatoare și legislative. Este evident că, din anumite puncte de vedere, bibliotecile pot fi privite ca instituții conservatoare, însă pentru ca acestea să fie biblioteci vii, ele trebuie să fie strâns legate de viața economică, socială, culturală, educativă etc. a comunității în care funcționează.

Importanța crescândă a competitivității în economia globală și creșterea rolului capitalului uman și al educației în societatea cunoașterii sunt factori importanți în apariția și dezvoltarea noilor paradigme ale educației, alături de alți factori precum:

- confruntarea cu ritmul rapid al schimbărilor și al uzurii morale a cunoștințelor și abilităților, care implică învățarea pe tot parcursul vieții și formarea la o vârstă fragedă a unei mentalități de acceptare a schimbării;
- pregătirea studenților/ a profesioniștilor pentru a trăi în era digitală, utilizând într-un mod relevant tehnologiile TIC aflate într-o rapidă schimbare, fiind, în același timp, conștienți de noile provocări etice aduse de rețelele sociale;
- adaptarea practicilor de învățare/ predare la cultura digitală a tinerilor;
- conștientizarea cursanților asupra pericolelor de creștere a inegalităților (și noilor forme de excludere socială) pentru coeziune socială, pace și democrație în rândul țărilor, precum și a reapariției xenofobiei, rasismului și intoleranței.

Cadrul European definește cinci competențe transcurriculare (*Anexa Recomandării Parlamentului European și a Consiliului Europei*, 18 Decembrie 2006), competențe care, având în vedere complexitatea domeniului științelor informării și documentării, trebuie să vizeze și profesioniștii din domeniu:

1. *Competența digitală* implică utilizarea în mod critic a tehnologiei Societății Informaționale pentru muncă, timp liber și de comunicare; aceasta este susținută de competențe de bază în domeniul TIC: utilizarea calculatoarelor pentru a prelua, a evalua, păstra/ salva/ arhiva, a produce, a prezenta și a schimba informații și de a comunica și participa în cadrul rețelilor de colaborare prin intermediul internetului.

2. *A învăța să înveți* este abilitatea de a persevera în învățare, de a organiza învățarea cuiva, inclusiv prin gestionarea eficientă a timpului și a informațiilor atât individual, cât și în grupuri. Această competență include gradul de conștientizare al procesului de învățare și al nevoilor cuiva, identificarea oportunităților disponibile și abilitatea de a depăși obstacolele pentru a învăța cu succes, ceea ce înseamnă dobândirea, prelucrarea și asimilarea de noi cunoștințe și competențe. A învăța să înveți îi obligă pe studenți să se bazeze pe învățare și experiența anterioară cu scopul de a utiliza și de a aplica cunoștințele și abilitățile într-o varietate de contexte: acasă, la locul de muncă, în educație și formare, motivația și încrederea fiind cruciale.

3. *Competențele sociale și civice* includ competențele personale, interpersonale și interculturale și acoperă toate formele de comportament care permit persoanelor să participe în mod eficient și constructiv în activitățile profesionale și la viața socială și – în special, în cele mai diverse tipuri de societăți – de a rezolva conflictele, când este necesar. Competența civică permite persoanelor să participe deplin la viața civică, în baza cunoștințelor acumulate în domeniul social și politic, constituind un angajament de participare activă și democratică.

4. *Antreprenoriatul și spiritul de inițiativă* se referă la capacitatea de a transforma ideile în acțiuni, ceea ce presupune creativitate, inovație și asumarea de riscuri, precum și abilitatea de

a planifica și gestiona proiecte cu scopul de a atinge obiectivele (în viața de zi cu zi, în societate, la locul de muncă) și de a profita de oportunități. De asemenea, ar trebui să includă și gradul de conștientizare a valorilor etice.

5. *Exprimarea culturală* reprezintă o conștientizare a importanței exprimării creative a ideilor, experiențelor și emoțiilor în mass-media, muzică, arte, spectacole, literatură, arte vizuale.

Fiecare individ are nevoie de aceste competențe pentru dezvoltarea lui personală, cetățenie activă, incluziune socială și ocuparea forței de muncă. Pe lângă acestea, în momentul de față, profesioniștii LIS trebuie să dispună, în mod obligatoriu, de certe competențe privind tehnicile de selectare a informațiilor, de management al conținutului, de managementul cunoștințelor, organizarea informațiilor în mediile de comunicare de tip intranet și internet, de cercetare, precum și de dezvoltarea și menținerea bibliotecilor digitale.

Este clar că, începând cu anul 2010, majoritatea locurilor de muncă din biblioteci și centre de informare este legată de tehnologie. Prin urmare, formatorii trebuie să evalueze ce fel de competențe sunt necesare astfel încât studenții să fie pregătiți în acord cu aceste tendințe ale ocupării forței de muncă.

În cadrul Întâlnirii Anuale a CENL care a avut loc la Viena, în perioada 30-31 mai 2016, reprezentanții bibliotecilor naționale au identificat o serie de nevoi de formare profesională la nivelul bibliotecilor europene, referitoare la:

- managementul colecțiilor electronice;
- copyright;
- prelucrarea documentelor digitale;
- metadate;
- acces deschis;
- arhivare web;
- prezervare digitală etc.

Internaționalizarea educației și a formării profesionale în domeniul biblioteconomiei și științei informării (LIS) nu este numai de dorit, ci și foarte necesară. Educația viitorilor profesioniști LIS, realizată astfel încât să fie capabili să înțeleagă accesul informațional la nivel mondial, precum și să promoveze sistemele de comunicare între utilizatorii de informații din întreaga lume, este vitală pentru succesul profesiei.

În Europa, Uniunea Europeană a avut, prin diverse organisme și programe, o influență majoră asupra cooperării educaționale transfrontaliere și asupra proiectelor de recunoaștere comună a calificărilor.

Alături de programele Uniunii Europene, proiectul creării unui spațiu european al învățământului superior (European Higher Education Area – EHEA) adaugă noi dimensiuni colaborării și eforturilor de realizare a unei rețele a școlilor LIS în țările europene. Cu toate acestea, se știe foarte puțin despre modul în care internaționalizarea și sistemele europene

de colaborare (de exemplu, SOCRATES/ ERASMUS) influențează școlile LIS și activitățile lor. În momentul de față, conștientizarea influenței Sistemului Bologna asupra comunității educaționale LIS este destul de neclară.

Există insuficiente informații referitoare la relațiile transfrontaliere ale școlilor LIS, precum și la strategiile de internaționalizare pe care acestea le urmăresc. În general, cunoștințele privind modul în care școlile LIS pot face față provocărilor și oportunităților de internaționalizare sunt destul de modeste. Prin urmare, există o cerere de revizuire a stării de lucru actuale în acest domeniu.

În cadrul organizațiilor internaționale LIS, IFLA, de exemplu, a existat un interes de lungă durată privind principalele programe de studiu și politici internaționale, fiind inițiate proiecte în acest domeniu. De altfel, există o direcție de cercetare finanțată de către IFLA, care se referă la standardele educaționale LIS, prezente la nivel mondial, și la problemele privind stabilirea calificărilor LIS, de comun acord între diferitele țări din lume. Un asemenea proiect de cercetare este finanțat de către IFLA și realizat de Centre for Information Research in the School of Information Studies din cadrul Universității Central England din Birmingham.

În secțiunea IFLA pentru Educație și Formare în domeniul LIS s-a lucrat la elaborarea de direcții privind programele de educație LIS. Discuția teoretică a fost centrată pe identificarea elementelor de bază pe care trebuie să-l aibă un model de program internațional de curs LIS, precum și pe stabilirea, dintr-o perspectivă internațională, a aptitudinilor și competențelor pe care profesioniștii LIS le solicită.

Țările nordice (Norvegia, Suedia, Finlanda și Danemarca) și țările baltice (Lituania, Letonia și Estonia) sunt exemple clare de stabilire de rețele și de cooperare în domeniul educației și cercetării LIS. Un alt exemplu este relația de lungă durată dintre două instituții de învățământ LIS, una din Ungaria (Szombathely), cealaltă din Germania (Stuttgart), parteneriatul de succes dintre cele două școli concretizându-se în câteva domenii: dezvoltarea programelor și modulelor de curs, mobilitatea studenților, mobilitatea personalului, excursii de studiu, materiale de instruire și stagii.

Un exemplu relevant este și BOBCATSSS (www.bobcatsss.nu), care este un proiect implementat sub auspiciile programului EUCLID. Acronimul acestuia este compus din inițialele orașelor în care sunt amplasate cele nouă instituții fondatoare din rețeaua europeană LIS. BOBCATSSS organizează o serie de simpozioane internaționale anuale, care vizează practicieni, profesori și studenți din domeniul LIS. În ultimii ani, rețeaua s-a extins pentru a include noi instituții academice (de exemplu, Bratislava – Slovacia, Harkov – Ucraina, Moscova – Federația Rusa, Sofia – Bulgaria și Tallin – Estonia). Scopul proiectului este acela de a consolida comunicarea dintre studenții și profesioniștii LIS, la nivel internațional. De fapt, BOBCATSSS este mai mult, este o încercare de colaborare inovativă și, vizibil, de succes în învățământul european LIS, în realitate fragmentat și eterogen.

Mai sunt și alte tipuri de încercări de colaborare LIS în Europa, de exemplu, proiectele de creare a programelor de învățământ comune (oferirea de cursuri și module comune), care însă sunt mai puțin spectaculoase.

În publicațiile ce abordează tema internaționalizării LIS se arată că toate școlile LIS ar trebui să ofere o perspectivă internațională pentru toți studenții, astfel încât aceștia să se poată adapta la lumea complexă în continuă schimbare, în care interesele naționale sunt puternic influențate de relațiile internaționale.

Există o mare diversitate de modele de curs și de orientări, specifice domeniului LIS. În Italia, de exemplu, educația LIS este influențată de importanța și semnificația istorică a patrimoniului cultural, care este perceput ca disciplină. Pentru instituțiile de învățământ superior din Germania caracteristice sunt cursurile orientate spre profesie, care sprijină tratarea aprofundată a subiectelor de bază și a unor opționale. În țările scandinave (Norvegia, Suedia și Finlanda), teme precum cultura, mass-media, cărțile de ficțiune pentru adulți și cărțile pentru copii au ocupat mult timp un loc sigur în programele și cursurile specifice LIS. De cealaltă parte, există educația LIS din Marea Britanie unde se observă o detașare de conceptul de curs/program/ curriculum de bază, în sens restrâns. Aici, cursurile pentru pregătirea specialiștilor LIS sunt din ce în ce mai mult organizate pe module, accentul punându-se:

- pe predarea competențelor recunoscute în mai multe domenii, cerute pe piața forței de muncă;
- pe dezvoltarea competențelor privind angajarea în diverse profesii, domeniul LIS nefăcând excepție;
- pe identificarea tendințelor actuale și viitoare în materie de recrutare și competențelor cerute în cazul profesioniștilor, pentru a satisface nevoile angajatorului.

Universitățile din Europa, SUA și Canada oferă în mod obișnuit cursuri de biblioteconomie în care sunt incluse cunoștințe despre biblioteci hibride, electronice, virtuale sau biblioteci ce funcționează în rețea. Nu există prea multe dovezi că lucrurile se îndreaptă spre o abordare europeană comună, din contră procesele aflate în desfășurare reflectă mult mai mult structurile și tradițiile naționale. Cu toate acestea, pot fi observate două tendințe comune:

- tot mai multe țări introduc standarde bazate pe rezultate;
- tot mai multe țări instituționalizează participarea partenerilor sociali în procedurile de stabilire a standardelor.

Aceste tendințe sunt importante, deoarece subliniază necesitatea unui limbaj comun care să creeze o punte între educație/ formare și muncă, pentru o participare echilibrată în stabilirea standardelor. În același timp, ambele pot fi văzute ca precondiții pentru creșterea importanței și credibilității calificărilor.

Standardele de calificare reprezintă un mecanism de coordonare puternic pentru îmbunătățirea echilibrului dintre cererea de pe piața muncii și oferta de educație, formare și învățare. Sunt rezultatul interacțiunilor dintre piața muncii – reprezentată de partenerii sociali, asociațiile profesionale, serviciile de angajare etc. – și educație – furnizorii de formare, cadrele didactice, organisme de acordare a gradelor și diplomelor, ministerele educației etc.

Din punctul nostru de vedere, este necesară îmbunătățirea capacității de inserție profesională a tinerilor, care trebuie să dispună de calificări relevante pe piața muncii. Pentru a se realiza o mai bună inserție profesională și a se asigura că formarea este relevantă pentru nevoile pieței forței de muncă, cele două zone – a muncii și a educației – trebuie să coopereze îndeaproape.

Standardele de calificare oferă astfel un instrument pentru a ușura comunicarea dintre cele două lumi, prin furnizarea de informații referitoare la competențele dobândite și probate de către un individ și cele privitoare la cerințele și așteptările de pe piața muncii.

Un alt aspect ce trebuie avut în vedere este cel legat de transparența și comparabilitatea calificărilor pentru lucrători și mobilitatea studenților în cadrul UE.

Există o multitudine și o mare varietate de contexte în care activează profesioniștii LIS. Schimbările structurale din „peisajul informațional” vor forța anumite sectoare ale profesiei de bibliotecar să-și revizuiască concepția privind serviciile, astfel încât să-și elaboreze noi obiective și scopuri. Ne putem aștepta să vedem biblioteci publice extinzându-și rolul și devenind comunități informaționale sau agenții de consiliere, lucru care va crea o cerere pentru un nou tip de bibliotecar social.

Posibilitatea de a trece de la un serviciu gratuit de bibliotecă la unul plătit, în sectorul public, va determina profesia de bibliotecar să își reformuleze politica și serviciile. În acest fel, școlile LIS vor trebui să-și educe studenții astfel încât să înțeleagă mai bine politicile privitoare la managementul serviciilor publice. În programa școlilor LIS din următorul deceniu, un accent mai mare va trebui pus pe competențele de marketing și de management financiar.

Întreaga problematică a interacțiunii dintre sectoarele public și privat, în privința accesului la informație și la controlul acesteia, va reprezenta o nouă provocare pentru leadership-ul profesiei de bibliotecar. Mai mult, la recrutare managerii vor trebui să îndeplinească anumite cerințe: să aprecieze corect controlul bugetar, să aibă abilități de planificare strategică, de măsurare a performanței și să dețină tehnici de analiză costuri-beneficii.

În următorii zece ani, profesia de bibliotecar va avea nevoie de mai mulți specialiști în strategii, tehnicieni sau paraprofesiști și mai puțin de profesioniști în domeniu. Din păcate, în prezent, curricula școlilor LIS nu este adaptată la nevoile reale pe termen lung ale pieței, nici din punct de vedere cantitativ și nici calitativ. În acest sens, o schimbare pe piața forței de muncă poate avea loc în următoarea decadă.

Pe de altă parte, este evident că majoritatea guvernelor naționale devin tot mai conștiente de importanța informațiilor (și de gestionarea resurselor informaționale) în scopul atingerii prosperității economice, fapt ce va conduce la o creștere a importanței educației LIS.

Alături de programele tradiționale de biblioteconomie și știința informării, în instituțiile de învățământ, există deja sau urmează să fie înființate foarte multe cursuri noi, create pentru instruirea unei noi generații de lucrători în domeniul informării. Denumirile

sunt foarte diferite: de exemplu, Tehnologia informației, Informatică, Telematica/ sisteme de navigație inteligente, Tehnologia comunicațiilor, Management informațional, Managementul resurselor informaționale, TIC, Office Automation, Comunicare, Studii de Informare, Marketing informațional. Însă, există pericolul ca, în unele școli LIS, această tendință spre nou să conducă la un abandon al domeniilor tradiționale de interes și de specializare.

Altele, însă, vor rezista presiunilor de schimbare și vor continua să se îmbunătățească, punându-se accent pe satisfacerea nevoilor cerute pe piața forței de muncă. În țări cu sisteme de învățământ centralizat, îmbunătățirea va fi impusă de sus, în altele, abordarea pe care o va impune piață liberă a educației va accelera inovarea, însă de multe ori neunitar.

Aceste modalități de îmbunătățire a activității informaționale, precum și dezinstituționalizarea treptată a acestora se vor reflecta tot mai mult în diversitatea de programe oferite atât de către mediul academic, cât și de sectorul privat, în care pluralismul și frecvențele reconfigurări vor deveni norme.

Educația integrată pentru bibliotecari, documentariști și pentru oamenii de știință din informare este un deziderat care, din punct de vedere practic, este dificil de realizat, deoarece diferențele profesionale existente sunt atât semantice, cât și de fond.

Lucrătorii din domeniul informării vor avea o diversitate de specializări: servicii informaționale, sisteme informaționale, hardware, proiectare, management, marketing, conținut informațional etc. Deși la nivelul de bază al programelor de informare pot exista elemente comune, ei se pot integra doar individual, acest lucru datorându-se diferențelor de nivel și specializare. Numai în anumite cazuri, școlile LIS se pot transforma în școli multidisciplinare de informare, după toate probabilitățile următorul deceniu fiind marcat de divergențele existente între educația biblioteconomică și educația pentru știința informării.

Concluzii

Se pare că cea mai importantă problemă cu care se confruntă educatorii/ formatorii în biblioteconomie, la nivel global, este dacă și cum pot să instituționalizeze domeniul în fața concurenței din partea altor instituții academice. Nu există o rezolvare ușoară.

Măsurile care se vor adopta vor fi determinate în cea mai mare parte de structurile naționale, de politicile educaționale, politicile instituționale și de disponibilitatea resurselor umane și materiale pentru a fi lansate noi inițiative.

Nu în ultimul rând, următoarea generație de absolvenți de biblioteconomie ar trebui să fie adaptabilă și foarte automotivată. Dacă școlile LIS nu-și vor selecta și forma studenții astfel încât să-și însușească asemenea calități, consumatorul va căuta servicii informaționale în altă parte.

* Rahme, Nicoleta. Accesul la informațiile protejate de copyright în economia cunoașterii. În: *Informare și documentare: activitate științifică și profesională*, nr. 4/2012. p. 53.

** Rahme, Nicoleta. Carta documentară a Bibliotecii Naționale a României. Principii, obiective, politici. În: *Biblioteconomie. Sinteze, metodologii, traduceri*, nr. 2/2009. p. 8.

Bibliografie

ABDULLAHI, I.; KAJBERG, L. A study of international issues in library and information science education: survey of LIS schools in Europe, the USA and Canada. În: *New Library World*, nr. 105, 2004, p. 345-356.

CALZONETTI, J. A.; CROOK, L. The 2007 STS continuing education survey: continuing education needs of science/ technology librarians. În: *Issues in science and technology librarianship*, Spring 2009, p. 1-7. [on-line]. Disponibil pe internet la adresa: <http://www.istl.org/09-spring/sts.html>

ESTIVILL, A. Tendencias en la formación de los profesionales bibliotecarios. În: *Foro Biblioteca y Sociedad: experiencias de innovación y mejora*. ANABAD Confederación de Asociaciones de Archiveros Bibliotecarios Museólogos y Documentalistas, Murcia, 2004, p. 1-23. [on-line]. Disponibil pe internet la adresa: <http://www.anabad.org/admin/archivo/docdow.php?id=198>

KAJBERG, L. A Survey of Internationalisation Activities in European Library and Information Science Schools. În: *New Review of Information and Library Research*, nr. 9, 2003, p. 25-60.

PRIMOZ, J.; BRANKA, B. (2005), Toward library and information science education in the European Union: A comparative analysis of library and information science programmes of study for new members and other applicant countries to the European Union. În: *New Library World*, nr. 106, 2005, p. 173-186.

SPACKMAN, E. et al. *The 2005 continuing education survey : what science librarians want to know*, 2006, p. 1-18. [on-line]. Disponibil pe internet la adresa: <http://www.istl.org/06-fall/sts.html>

VIRKUS, S.; WOOD, L. Change and innovation in European LIS education. În: *New Library World*, nr. 105, 2004, p. 320-329.

Managementul serviciilor către utilizatorii de bibliotecă: studiu de caz – Serviciul Comunicarea colecțiilor din cadrul Bibliotecii Naționale a României

Nicoleta CORPACI

șef-serviciu Comunicarea Colecțiilor, Biblioteca Națională a României

E-mail: nicoleta.corpaci@bibnat.ro

„Schimbarea este un răspuns la o așteptare. Dar nu știm prea bine ce trebuie să fie altfel decât era ieri și ce trebuie să rămână așa cum a fost. Știm doar că ceea ce suntem noi înșine și ceea ce este în jurul nostru nu are cum să nu se modifice fără să numim asta nepuință și moarte”. (Ion Stoica)

Premise

Recesiunea, tranziția și criza cu care s-au confruntat omenirea în ultimii ani și care au tulburat echilibrul societății, în general, au dus, concomitent, la necesitatea readaptării și transformării elementelor-cheie care compun structura organizatorică a unei entități. Unele s-au dezintegrat, printr-un regres total, altele s-au readaptat, prin formule coerente de resuscitare și transformare, găsind resurse de supraviețuire și de depășire a dificultăților.

Menținerea echilibrului, în această perioadă de criză și turbulență, s-a realizat printr-o reconciliere generală a profesiei și prin pregătirea etapelor pentru accesarea la nivelele superioare de organizare și valorificare a fondurilor, care a presupus o acțiune constantă de accesare a resurselor neexploatate.

În călătoria sa culturală și arhitecturală, Biblioteca Națională a României a cunoscut o transformare radicală și un salt uriaș, prin găsirea mijloacelor necesare afirmării și a unei mai bune modalități de punere în valoare a colecțiilor sale, dar și de aplicare a misiunii pe care aceasta o are de îndeplinit într-o societate modernă.

Legislația în vigoare, *Legea bibliotecilor nr. 334/ 2002, Legea depozitului legal nr. 111/ 1995*, republicată în 2007, *Legea nr. 186/ 2003, privind promovarea culturii scrise* etc. au stabilit și fixat locul pe care Biblioteca Națională a României îl ocupă în sistemul infodocumentar, oferindu-i atribuții și funcții unice la nivel național.

Biblioteca Națională a României este o oglindă culturală și documentară, în care se reflectă dinamic întreaga memorie națională. Pentru activarea colecției și accesul la informație, bibliotecarii au găsit instrumentele necesare exploatarei eficiente a spațiului și a colecției, având în permanență ca țintă utilizatorul.

Biblioteca Națională a României a fost provocată, mai ales după mutarea în noul sediu, să dezvolte noi formulări pentru crearea unui sistem infodocumentar modern. Este evident faptul că preocupările actuale cele mai importante trebuie îndreptate spre zona creșterii calității serviciilor și, în special, către trei direcții majore și responsabile: *eficientizarea fluxului de prelucrare, atragerea și menținerea relației cu utilizatorii și atragerea de proiecte*, care ar oferi mai multe oportunități de finanțare și de vizibilitate.

Aplicarea unui management pozitiv în fiecare departament ar crea cadrul necesar colaborării active și atractive, atât la nivel departamental, dar și interdepartamental. Cine știe răspunsurile cum se aplică un management eficient și cine deține instrumentele, resursele și „busola” necesare pentru această „călătorie”, poate aspira la crearea unei structuri performante, prin excelență.

Argument

Ultimele decenii, caracterizate printr-o „escaladare a tărâmurilor științei și tehnicii”, dar și integrarea României în structurile euro-atlantice au condus la o multitudine de oportunități, ce au prefigurat o nouă direcție și noi axe de dezvoltare ale structurilor infodocumentare. Au apărut noi provocări, ceea ce a presupus o adaptare la noile condiții, necesare dezvoltării calității și performanțelor profesionale.

Evoluția societății moderne și transformările esențiale din toate domeniile cunoașterii au fost atent observate și integrate ca elemente esențiale, cu impact asupra procesului de dezvoltare și progres al societății.

Din perspectiva acestor evoluții, este de la sine înțeles că tendințele actuale ale ariei de interes a structurilor infodocumentare se plasează în zona organizării cât mai eficiente a informației și în cea a relației cu utilizatorul – beneficiar al informației. În acest context, se impune o reformulare a misiunii bibliotecilor, o redefinire a zonelor de competență și o readaptare a fluxului tehnologic al informației, necesare asigurării unui cadru optim informării, documentării, cercetării, loisir-ului.

Strategia managerială pornește de la încadrarea Bibliotecii Naționale a României în spațiul cultural actual, analizarea „stării de fapt” a Serviciului Comunicarea Colecțiilor și propuneri de organizare și planificare prin prezentarea obiectivelor realiste și sustenabile, condiționate fiind de coordonatorii principali și/sau realitățile momentului.

Existența unor *factori contextuali* a determinat stabilirea obiectivelor, în conformitatea cu aceștia:

- extinderea paletelor educaționale și a diferitelor forme de studiu;
- tendința de completare a studiilor și de autoeducație a persoanelor de peste 30 de ani;
- organizarea de cursuri de perfecționare;
- valoarea mare a publicațiilor, comparativ cu puterea financiară a fiecărui individ.

Misiunea Bibliotecii Naționale a României, ca instituție de importanță strategică, prin asigurarea accesului la informația de orice tip, este de participant activ la crearea unei societăți moderne, cu un grad ridicat de educație, precum și de asigurare a accesului necondiționat la cunoaștere, informare și documentare.

Obiectivelor cuantificate ale bibliotecii trebuie să-i corespundă principiile și filosofia fiecărui departament, care să ofere o nouă imagine Bibliotecii Naționale în spațiul public și de transformare a acesteia într-o *platformă educațională și multiculturală*.

Conform *Legii nr. 334/ 2002, republicată, Biblioteca Națională a României este bibliotecă de drept public, cu rang național*, care, față de celelalte tipuri de biblioteci din Sistemul Național de Biblioteci, îndeplinește o serie de *funcții specifice*. Acestea îi stabilesc *poziția de lider* în crearea patrimoniului național, organizarea și comunicarea acestuia, precum și coordonarea sau implicarea activă în activități metodologice, profesionale, culturale, educaționale naționale și internaționale.

Evoluția informațională a avut ca impact o permanentă transformare a viziunii organizării colecțiilor din toate domeniile cunoașterii, care a generat asigurarea rapidă a accesului utilizatorilor la informație. În acest context, comunicarea colecțiilor este liantul de menținere al fluxului informațional, axa bibliotecă-utilizator fiind menținută, în caz ideal, de modalitatea prin care informația este comunicată utilizatorului interesat, pentru că ea asigură toate pârgurile necesare îndeplinirii misiunii și obiectivelor: *colecție, resurse, tehnologie, spațiu*.

Comunicarea colecției este veriga de legătură între informație și utilizator, este un proces flexibil și dinamic de conexiune și interacțiune cu comunitatea, fiind susținut de abilități de comunicare, deontologie și etică profesională, cunoștințe de cultură generală.

Serviciul Comunicarea colecțiilor – prezentare generală

Serviciul Comunicarea Colecțiilor este o subdiviziune de bază a Bibliotecii Naționale a României, care funcționează în organigrama acesteia, conform *Regulamentului de organizare și funcționare*, aprobat de Ministerul Culturii și Patrimoniului în anul 2014.

Din punct de vedere *logistic*, serviciul dispune de 6 săli de lectură active:

1. Sala de științe filologice „Mihai Eminescu”, cu o colecție în acces liber la raft de carte curentă din domeniul de referință: literatură română și universală, lingvistică, jurnalism, critică literară, teorii literare, cultură și civilizație, artă, religie și filosofie, lucrări de referință (dicționare, enciclopedii), bibliografii etc. Sala are o suprafață de 421,15 m² și o capacitate de 80 de locuri, oferă acces limitat la Internet, acces la baze de date științifice la care Biblioteca este abonată, accesul la colecție a persoanelor cu dizabilități de vedere.

2. Sala de științe economice „Virgil Madgearu”, cu o colecție în acces liber la raft de carte curentă din domeniul de referință: economie, management, marketing, finanțe, contabilitate, bănci, burse, control financiar, comerț, asigurări, piețe de capital, statistică, turism, mediu, geografie economică, administrație publică, tehnici de negociere și comunicare în afaceri, relații public etc. Sala are o suprafață de 251,64 m² și o capacitate de 50 de locuri, oferă acces limitat la Internet, acces la baze de date științifice la care Biblioteca este abonată, acces la colecția de publicații periodice din ultimii 4 ani, din domeniul de referință, acces la tezele de doctorat, în format electronic.

3. Sala de științe juridice „Mircea Djuvara”, cu o colecție de carte în acces liber la raft din domeniul de referință: știința dreptului, teorii generale ale dreptului, istoria și filosofia dreptului, drept administrativ, drept economic, drept financiar și fiscal, drept european, drept internațional, drept civil, drept penal, drept internațional public și privat, dreptul familiei, dreptul muncii, dreptul proprietății intelectuale, drept constituțional, codul vamal, criminologie, culegere de legi și legislație, decrete, constituții, legislație în asistența socială, instituții de drept penal, politică, administrație etc. Sala are o suprafață de 208,57 m², cu o capacitate de 40 de locuri și cuprinde colecții de publicații periodice de specialitate. Deține colecția „Monitorul oficial” apărută după 1990, dar și acces la baza de date LexExpert.

4. Sala de copii și tineret „Ionel Teodoreanu” cuprinde un fond grupat pe rafturi tematice: Colecția pentru școlari, Colecția pentru preșcolari, Raftul cu noutăți, Raftul expozițional, Raftul de povești, Raftul „Învățați o limbă străină”, Raftul „Sunt curios și mă informez” și care este format din manuale școlare, materiale didactice pentru preșcolari și școlari, dicționare, enciclopedii, cărți 3D, documente cartografice, jocuri, materiale necesare desfășurării periodice de activități educaționale. Sala are o suprafață de 251,33 m², cu o capacitate de 50 de locuri. Lunar, sala organizează ateliere tematice, instructiv-educative sau de loisir, proiecții de film, iar participarea se face pe bază de înscriere, direct pe site-ul Bibliotecii, la rubrica dedicată activităților în derulare.

5. Sala American Corner, cu o suprafață de 158.80 m² și o capacitate de 27 de locuri, cu posibilitate de suplimentare, este cel de-al noulea centru pentru România de informare și resurse privind Statele Unite ale Americii. Este rezultatul parteneriatului dintre Biblioteca Națională a României și Ambasada Statelor Unite la București, prin încheierea unui acord, în anul 2012, între cele două instituții. Este una dintre cele mai importante platforme de informare și dialog despre cultura și civilizația americană, care are ca scop promovarea valorilor americane și o mai bună înțelegere a modului de viață american. Colecția acoperă un spectru larg atât din punctul de vedere al documentelor, cât și al ariei de cunoaștere. Astfel, există carte pe mai multe suporturi de prezentare, publicații periodice, DVD-uri, CD-uri, baze de date etc., din domeniile universale: literatură, istorie, geografie, artă, cultură și civilizație, jurnalism, sport, literatură juvenilă, suport didactic de învățare a limbii engleze americane, economie, sistem politic, juridic și electoral, lucrări de referință ca dicționare, enciclopedii, tratate etc. Sala este dotată cu echipamente IT conectate la internet, tablete Kindle, iPad-uri. Evenimentele

care se derulează la American Corner au un mare impact la public și sunt proiecte pe teme educaționale, culturale, sociale, juridice, media etc.

6. Sala de periodice „Gheorghe Asachi”, cu o suprafață de 386,20 m² și o capacitate de 110 locuri, cuprinde colecții de publicații periodice din multiple domenii ale cunoașterii, românești și străine, dar și colecția principalelor cotidiene bucureștene din 1990 până în prezent.

În cadrul Serviciului Comunicarea Colecțiilor funcționează *Biroul de înscriere al utilizatorilor și Biroul pentru împrumut interbibliotecar intern și internațional*.

Anamneză, diagnoză, prognoză

Relația bibliotecă-utilizator se derulează prin prisma a trei paliere de abordare:

- sistemul de comunicare propriu-zisă;
- tipologia documentară și modalitatea de comunicare a acesteia;
- beneficiarul comunicării – utilizatorul.

Relația cu utilizatorul presupune o multitudine de competențe specifice profesiei, de la capacități intelectuale la abilități practice și de comunicare, pe care bibliotecarul trebuie să le dezvolte permanent.

Primul contact al Bibliotecii cu utilizatorii se realizează prin Serviciul Comunicarea Colecțiilor, Biroul de înscriere cititori, modul cum sunt primiți utilizatorii fiind esențial pentru păstrarea acestora, dar și pentru ca ei să revină în bibliotecă.

La baza comunicării se găsește o formulă cunoscută aparținând lui H. D. Lasswell, ce și-a dovedit eficiența încă din 1948, de când a fost emisă, și care pleacă de la 5 întrebări:

1. cine (comunică)?
2. ce (comunică)?
3. prin ce mijloc (comunică)?
4. cui (comunică)?
5. cu ce efecte (comunică)?

Relațiile interpersonale menținute printr-o comunicare eficientă reprezintă un deziderat important, prin stabilirea unei structuri mentale și acțional comportamentale, flexibile și integrate, cu potențial de transfer și adaptare în orice situație.

Comunicarea deține un rol determinant în procesul de transfer al informațiilor, astfel că toate activitățile din cadrul serviciului trebuie definite, analizate și organizate. Circulația informației, transferul de la emițător la receptor, interacțiunea umană, la același nivel sau la niveluri diferite de competență sau percepție, trebuie concretizat printr-un limbaj de bună calitate, însoțit de un cumul de caracteristici personale, care aduc o plusvaloare calității transmiterii informației, favorizând astfel crearea unei imagini mai bune a serviciului, atât în exterior, în relația cu utilizatorul, cât și în interior, în relația grup-grup sau individ-grup.

Procesul comunicării reprezintă o componentă „sensibilă”, cu care orice manager se confruntă. Fie că este o comunicare pe orizontală (interdepartamentală), verbală sau nonverbală, fie că este pe verticală (cu subordonații), comunicarea reprezintă cheia consolidării relațiilor dintre membrii grupului și strângerea lor sub aceeași cauză, în jurul diferitelor acțiuni care conduc spre atingerea țelurilor și a obiectivelor serviciului sau/ și ale bibliotecii.

Rezultatele comunicării pot avea efect asupra grupului sau imaginii serviciului. De aceea este benefică adoptarea unei anumite forme de comunicare și menținerea unui flux informațional real și coerent atât în interiorul grupului, cât și în afara lui, care să ducă la o omogenizare a relațiilor și o solidaritate în cadrul serviciului.

Colecția Bibliotecii Naționale a României este formată dintr-o mare varietate de documente, eterogene, acoperind exhaustiv întreaga tipologie documentară, care, însumată, are o valoare artistică, științifică, documentară, materială. Cărți, publicații periodice, documente de colecții speciale, teze de doctorat, standarde, documente grafice și audio-video, cartografice, muzicale, electronice, baze de date online reprezintă un ansamblu de documente și mijloace de informare și documentare, constituit progresiv și dinamic, cu adresabilitate directă pentru public, dar destinat și păstrării și conservării, prin Depozit legal, constituind memoria culturală națională.

Colecția este dinamică, deoarece este îmbogățită permanent cu publicații ce intră în bibliotecă pe toate căile: Depozit legal, achiziție, transfer documentar, donații, schimb internațional etc. și, în paralel, prin eliminarea, prin procedura de deselecție, a documentelor care își pierd valoarea documentară sau sunt degradate fizic (mai puțin cele care fac obiectul legii Depozitului legal).

Toate aceste tipuri de documente, indiferent de suportul lor, sunt prelucrate, structurate și sistematizate, conform normelor și standardelor de prelucrare, și organizate în vederea unui proces rapid, simplu și eficient de acces la informație. Fluxul de prelucrare al colecției acoperă toate etapele parcurse de document, însoțit de actele aferente, de la primirea în bibliotecă până la oferirea spre consultare către public.

Accesul la informația oferită de Biblioteca Națională a României (sediul central), se realizează prin mai multe căi:

- **calea directă** – în cazul colecțiilor deschise (accesul liber la raft, accesul la bazele de date deținute de Biblioteca Națională a României etc.);
- **calea indirectă** – în cazul colecției aflate în depozite închise;
- **accesul semidirect** – în cazul publicațiilor care necesită aprobări speciale

Utilizatorul este consumatorul de informație, iar bibliotecă reprezintă pentru el canalul de comunicare al informației, un mediator documentar.

În secolul XXI, utilizatorul este într-o permanentă căutare de informații, iar aceasta trebuie să fie pertinentă, fiabilă, actualizată și promptă.

Odată cu apariția internetului și implementarea în bibliotecă a noilor tehnologii, s-au creat o serie de oportunități ce permit apariția și perfecționarea a noi tipuri de relații cu utilizatorii.

Sistemul de „internet oriunde” și în afara bibliotecii, posibilitatea accesării catalogului online, oricând și de oriunde sau modalitatea de comunicare prin email, sunt doar câteva din avantajele pătrunderii sistemelor integrate în bibliotecă. Prin urmare, s-a impus o redefinire a profesiei de bibliotecar, care trebuie să fie în concordanță cu spiritul creativ și ingenios de organizare de activități în bibliotecă, la care utilizatorul să se alăture, fără constrângere.

Pentru a înțelege *utilizatorul* și nevoia lui de informare, trebuie să se aibă în vedere:

- profilul psihosocial al utilizatorului;
- profilul educațional al utilizatorului;
- profilul socio-profesional al utilizatorului.

De asemenea, trebuie să se țină cont că utilizatorii:

- se diferențiază în funcție de vârstă, sex, apartenență, etnie, naționalitate etc.;
- au profesii diferite;
- au grade variabile de înțelegere;
- au grade variabile de exprimare a unei nevoi de informare;
- nu au exercițiul dialogului;
- au grade variabile de asimilare a informației;
- au grade variabile de percepere a informației;
- au grade diferite de accesibilitate (persoane cu dizabilități);
- pot adopta o atitudine imperativă;
- pot avea o atitudine refractară față de procedurile de regăsire a informației (selecția cotelor, completarea buletinelor de cerere, timpul de așteptare a cărților etc.):

Toate aceste categorii de utilizatori au nevoi de informare, care se transformă în cereri de informare, iar interfața între informație și utilizator este bibliotecarul.

Intervenția bibliotecarului în satisfacerea nevoilor de informare trebuie să se facă cu competență și seriozitate maximă pentru găsirea celor mai bune soluții la întrebările/ necesitățile/ nevoile formulate de utilizator, să ofere răspunsuri politicoase, lipsite de ostilitate, nervozitate și ironie, să fie permanent preocupat de stabilirea unor raporturi aflate sub semnul cordialității profesionale, să fie consilier în domeniul informării și documentării.

Planificare

Misiune. Prin resursele de care dispune, Serviciul Comunicarea Colecțiilor îmbogățește tradiția culturală de formare de calități și valori, de dezvoltare a calităților morale prin lectură, studiu și informare, punând în aplicare, pe lângă sarcinile deja stabilite și alte atribuții defnitorii pentru misiunea sa, conform *Regulamentului de Organizare și Funcționare a Bibliotecii Naționale a României*, aprobat de Ministerul Culturii, în decembrie 2014:

- comunică publicațiile din fondurile curente ale Bibliotecii prin sălile de lectură specializate pe domenii și prin împrumut interbibliotecar – național și internațional, conform legislației și regulamentelor specifice, inclusiv persoanelor cu dizabilități;
- organizează și gestionează publicațiile din sălile de lectură, cu acces liber la raft, conform legislației în vigoare;
- actualizează periodic colecțiile din sălile de lectură, conform cerințelor de studiu ale utilizatorilor;
- asigură accesul la informație, prin eliberarea și vizarea permiselor de bibliotecă;
- organizează și realizează activitățile de evidență a utilizatorilor în sălile de lectură;
- desfășoară activități de îndrumare și instruire în regăsirea informațiilor, în sălile de lectură, pentru utilizatorii Bibliotecii;
- asigură, la cerere, copii digitale ale publicațiilor aflate în fondurile curente ale Bibliotecii, cu respectarea regulamentelor bibliotecii și legislației în vigoare;
- participă la realizarea statisticilor Bibliotecii;
- coordonează și organizează, în colaborare cu structurile funcționale ale Bibliotecii, activitatea de promovare, prin asigurarea, la cerere, a tururilor de vizitare a Bibliotecii;
- realizează activitatea de împrumut intern al publicațiilor, din colecțiile curente ale Bibliotecii, conform legislației și regulamentelor;
- elaborează regulamentele și ghidurile specifice activităților de comunicare și de împrumut ale publicațiilor;
- elaborează materiale cu caracter metodologic și acordă asistență de specialitate pe probleme specifice de comunicare a colecțiilor;
- organizează, în sălile de lectură, evenimente culturale, educaționale, științifice și de promovare ale Bibliotecii, în colaborare cu alte instituții, pentru a pune în valoare colecțiile proprii.

Ca participant activ și dinamic la stabilirea unei politici culturale de anvergură, misiunea serviciului este de a oferi informație reală, în toate domeniile cunoașterii, de a o comunica utilizatorilor, indiferent de particularitățile psihoindividuale, vârstă, sex, dizabilități, pregătire profesională etc.

Concomitent, Serviciul Comunicarea Colecțiilor trebuie să fie spațiu de cercetare, informare, documentare și recreere, iar bibliotecarul trebuie să demonstreze, simultan, eficiență și eficacitate, să ofere servicii de cea mai bună calitate, într-un timp foarte scurt.

De asemenea, trebuie să fie un sistem deschis, cu capacitate de diseminare a informațiilor, un ansamblu de valori și comportamente pertinente, care presupune, direct și indirect, funcționalitate și performanțe.

Relaționarea cu utilizatorul este un element stresant, factorul neuropsihic cu care se confruntă, permanent, bibliotecarul. Cu toate acestea, este necesară abordarea utilizatorului cu maximă seriozitate, profesionalism și eficiență în solicitările sale, evitarea incertitudinii și a negativismului atât în atitudine, cât și în comunicare, adoptarea unei atitudini pozitive, care să fie, în general, centrată pe utilizator.

Serviciul Comunicarea Colecțiilor trebuie să asigure transparență în relația cu utilizatorii, să ofere informații, să fie permanent pregătit pentru dinamica informațională, pentru oferta mare de informații a „pieței”, apariția noilor tehnologii, perisabilitatea informațională și selectarea informației fiabile.

Viziunea este de a crea o imagini culturală și informațională favorabilă, susținută de competențe profesionale, inițiativă și creație, vectori de acțiune în relația cu utilizatorii, o viziune centrată pe atragerea utilizatorilor de toate vârstele, categoriile socio-profesionale și dizabilități, având ca suport sistemele integrate, dar și spațiul generos.

Scopul aplicării planului strategic de management este de a dezvolta un serviciu funcțional, orientat spre utilizator, bazat pe proiecte pe termen mediu și lung, programe, colaborări, parteneriate, o bună guvernare și administrare a relațiilor colegiale, adaptate stării de fapt și realității, compatibile cu proiectele celorlalte structuri funcționale ale Bibliotecii Naționale a României, dar și cu misiunea structurii, în general.

Însuși scopul Serviciului Comunicarea Colecțiilor este de a asigura suportul informațional solicitat de utilizator, astfel încât să devină o platformă care să dezvolte rețele culturale și științifice, puse în slujba comunității.

Principiile de management converg cu direcțiile de stabilire a unor principii și modele comprehensive de diagnoză și de management ale structurii.

Managementul Serviciului Comunicarea Colecțiilor ar trebui să fie preocupat, în special, de crearea unei structuri-suport care să fie la dispoziția utilizatorilor, „filon” al dezvoltării învățământului, cercetării, documentării, informării, direcționată strategic spre progres și inovație, și mai puțin de coordonarea administrativă, cu rol de constrângere și/ sau aliniere a elementelor constitutive.

Pentru punerea în practică a acestei inițiative, dar și ca promisiune, în vederea amplificării dimensiunilor menționate, am stabilit un set de principii de management, care să asigure un management de calitate al serviciului.

1. *Principiul orientării către utilizator* – prin anticiparea, înțelegerea și satisfacerea nevoilor utilizatorilor, prin asigurarea unui echilibru între nevoi și satisfacerea acestora, prin aplicarea indicatorilor de evaluare a gradului de satisfacție a utilizatorilor și preocupări privind îmbunătățirea permanentă a serviciilor oferite.
2. *Principiul implicării personalului și a facilitării lucrului în echipă* – permite distribuirea și redistribuirea resurselor umane existente pentru realizarea obiectivelor stabilite și finalizarea cu succes a proiectelor derulate.
3. *Principiul managementului de tip integrativ* – prin atragerea de proiecte, programe, sisteme, campanii și integrarea și adaptarea acestora, cu succes, la serviciile de bibliotecă.
4. *Principiul responsabilității în derularea activităților* – care să favorizeze derularea eficientă a activităților în cadrul serviciului, creându-se astfel un mediu relaxant în căutarea și regăsirea informației.

5. *Principiul managementului anticipativ* – prin identificarea deficiențelor apărute și coordonarea activităților intercorelate ale departamentului, prin aplicarea unor planuri strategice și operaționale, astfel încât viziunea pe termen mediu și lung, dar și obiectivele strategice să funcționeze coerent, într-o totală interdependență.

6. *Principiul perfecționării permanente și a profesionalismului în rândul echipei* – prin preocupări privind pregătirea profesională continuă, dezvoltarea și menținerea unei etici profesionale, centrate pe îmbunătățirea competențelor profesionale în relația cu publicul, dar și prin crearea unui mediu competitiv eficient.

7. *Principiul îmbunătățirii calității serviciilor* – prin aplicarea unui management bazat pe obiective, prin îmbunătățirea continuă a activităților departamentului și aplicarea feedback-ului, în vederea identificării nevoilor și ariei de interes a utilizatorilor.

8. *Principiul on/ off în relația cu grupul sau la nivel interdepartamental* – permite stabilirea unui grad de disponibilitate profesională atât la nivel general, cât și la nivel individual, în realizarea proiectelor sau în derularea activităților cotidiene.

9. *Principiul gândirii prin rotație* – definit ca o adaptare fie „din mers”, fie anticipativ la situația curentă, cu privire la implementarea noilor tehnologii, dar și a unor noi teme de interes ale beneficiarilor serviciilor de bibliotecă.

10. *Principiul logicii dinamice a competențelor* – coordonat evolutiv de preocuparea permanentă de dezvoltare a capacităților de adaptare la schimbări și valorificarea competențelor și a capacităților active ale grupului.

11. *Principiul transparenței și a vizibilității* – prin asigurarea unui „lanț” informațional deschis între serviciu și utilizatori, în exterior, dar și unul comunicațional deschis cu toți membrii echipei, în interior.

12. *Principiul creării unei culturi organizaționale și a unei atmosfere active* – prin necesitatea atragerii echipei în derularea unor activități favorabile pentru imaginea serviciului și, în același timp, crearea unei rețele externe cu toți membri comunității infodocumentare.

Aplicarea unui management eficient trebuie să se realizeze cu obiectivitate, potrivit cu următoarele *principii directoare*:

- obiectivele urmărite să fie în concordanță cu identificarea, într-un mod sintetic, a dificultăților rezultate din relația cu utilizatorii;
- prezentarea unitară și obiectivă a „punctelor forte” și a „punctelor slabe”, gestionarea acestora și direcționarea atenției pe ceea ce nu există și trebuie să avem;
- analiza componentelor procedurale și interacțiunea acestora;
- studierea tipurilor de resurse existente și alegerea, pentru viitor, a unei echipe profesioniste;
- cunoașterea factorilor „antropici” care aduc modificări importante structurii;
- studierea unor măsuri de gestionare a componentelor esențiale ale serviciului, care ar putea aduce prejudicii de imagine;
- identificarea și cunoașterea unor mecanisme și instrumente utilizate pentru aplicarea unui management eficient.

Doar prin coordonarea tuturor factorilor implicați se va putea asigura eficientizarea serviciului și o dezvoltare durabilă, rezultat firesc al oricărui manager.

Performanța unui serviciu reprezintă efectul pozitiv dorit, obținut în urma unor eforturi susținute și a unor cheltuieli de resurse umane și/ sau financiare. Pentru atingerea performanței și calității, sunt stabilite o serie de obiective centrate pe nivelul de satisfacție al utilizatorilor, pe transparența informațiilor de interes public, pe valorificarea în mod eficient a resurselor umane și a spațiului și pe stabilirea unui suport și a unei politici, care să asigure calitate în funcționalitatea departamentului, accesibilitate și adecvare pentru toate categoriile de utilizatori, indiferent de vârstă, sex, naționalitate, etnie, dizabilitate etc. Nu este tocmai ușor să stabilești un sistem de evaluare a performanței într-o structură atât de amplă ca Serviciul Comunicarea Colecțiilor din Biblioteca Națională. Este nevoie de eforturi constante, de corelare a tuturor elementelor unei rețele, în concordanță cu mediul cultural românesc.

Stabilirea unor priorități, scopuri, programe și strategii, pentru implementarea politicilor culturale, cu posibilități de adaptare la diferitele transformări care au loc în societate, ar putea aduce o plusvaloare în coordonarea serviciului, iar aplicarea lor ar avea ca rezultat o mai bună vizibilitate și o creștere a gradului de satisfacție a utilizatorilor.

Evaluarea performanței și calității se stabilește în funcție de: cadru juridic de organizare și funcționare, colecție, logistică, resurse umane, utilizatori.

Aplicarea unui management eficient, cu scopuri convergente orientate progresiv către utilizator, cu suport logistic – spațiul și colecția, astfel încât să se stabilească niște obiective realiste, care să concorde cu realitatea, având ca finalitate implementarea unor indicatori de performanță, generează satisfacția utilizatorilor și optimizarea funcționării sistemului, adică scopul propus este atins.

Sarcinile managerului sunt cele de *planificare, organizare, coordonare, implementare și monitorizare* a activităților, fiind responsabil cu asigurarea acordului dintre obiectivele propuse pentru eficientizarea serviciului și obiectivele stucturii în general, de analiza prospectivă și retrospectivă a activităților din cadrul serviciului, de stabilirea de feedback-uri privind nivelul de performanță al serviciului, de găsierea celor mai fiabile soluții pentru bunul mers al activităților.

Și toate acestea pentru ca Serviciul Comunicarea Colecțiilor să devină un serviciu eficient și performant, funcțional pentru valorificarea colecțiilor și transmiterea informațiilor și care să asigure realizarea optimă a procesului de informare și documentare.

Analiza SWOT face posibilă o monitorizare a punctelor strategice cheie, precum și identificarea alternativelor.

Puncte forte:

- spații generoase (locația din Bdv. Unirii), ce oferă un mediu civilizat, relaxant și incitant;
- oportunități de dezvoltare;
- funcții specifice unei biblioteci naționale, instituție de rang național, conform Legii nr. 334/ 2002;

- tipologie documentară variată;
- existența unei infrastructuri tehnice, ce permite accesul la internet, în orice zonă a clădirii;
- asigurarea accesului tuturor categoriilor de utilizatori, inclusiv a celor cu dizabilități;
- posibilitatea implicării în proiecte care să sprijine accesul necondiționat la resurse.

Puncte slabe:

- personal insuficient, în perspectiva deschiderii unor noi spații destinate lecturii sau a prelungirii programului de funcționare;
- orar de funcționare care este în dezacord cu cel al utilizatorilor;
- acces limitat la colecțiile Bibliotecii Naționale a României, datorat nefinalizării procesului de așezare la raft a publicațiilor;
- decalaj de prelucrare a documentelor foarte mare;
- proces de retroconversie a catalogului, aflat în fază de proiect;
- supraîncărcarea personalului cu alte activități decât cele specifice;
- personal insuficient pentru derularea activităților permanente;
- amânarea unor proiecte privind deschiderea unor noi spații destinate lecturii;
- acces în spațiile deschise ale bibliotecii, fără monitorizarea utilizatorilor;
- lipsa unei motivații profesionale a personalului.

Amenințări:

- nesuplimentarea schemei de personal care, pe termen foarte lung, poate avea un impact negativ asupra randamentului salariaților și a derulării, la parametri optimi, a activității;
- reducerea efectivului de personal, pe termen mediu și lung, prin acordare de concedii medicale;
- reticența utilizatorilor de a accesa colecțiile Bibliotecii Naționale a României, datorită repetatelor cereri nesoluționate;
- acces limitat la colecție, datorită neașezării la raft a documentelor sau existența lor pe fluxul de prelucrare;
- lipsa documentelor „noutăți” în acces liber;
- reducerea numărului de abonamente la publicații științifice, din cauza nealocării bugetare;
- lipsa unui cadru legislativ adecvat, referitor la repartizarea veniturilor obținute din granturi sau diferite sponsorizări.

Oportunități

- posibilități de colaborare cu organizații culturale românești și străine și promovarea Bibliotecii Naționale a României ca structură multiculturală și spațiu de dialog cultural;
- sprijin în educația continuă și permanentă;
- transparență informațională;
- disponibilitatea personalului în oferirea de asistență de specialitate în regăsirea informației;
- exploatarea softului Aleph, prin regăsirea și organizarea informației cu ajutorul instrumentelor de căutare;

- disponibilitatea în a forma o echipă solidă, care să se implice în activități de animație culturală;
- dobândirea de competențe profesionale prin înscrierea personalului la diferite cursuri de formare.

Analizând aceste date, se impune amplificarea și exploatarea „punctelor tari”, eliminarea, pe cât posibil, a „punctelor slabe”, evitarea „amenințărilor” și punerea în valoare a „oportunităților”.

Obiectivele fundamentale și strategice ale serviciului sunt stabilite în funcție de obiectivele Bibliotecii Naționale și, paralel cu acestea, sunt stabilite obiective realiste și sustenabile, în totală concordanță cu realitatea, care sunt condiționate de politica de personal, politica financiară și deschiderea celorlalte departamente sau structuri spre Serviciul Comunicarea Colecțiilor, în vederea atingerii obiectivelor fundamentale ale bibliotecii:

- *încercarea de a atrage fonduri nerambursabile* pentru diferite proiecte și, mai ales, pentru procesul de retroconversie și management de conținut, ce va realiza digitizarea colecțiilor Bibliotecii Naționale a României și integrarea cu sistemul existent de catalog online și cu sistemul de bibliotecă digitală, respectiv cu sistemul portal, oferind noi oportunități în relația cu utilizatorii;
- *implementarea sistemului RFID pentru evidență și gestiune a colecțiilor* Bibliotecii, inclusiv cele în acces liber la raft, prin integrarea cu sistemul existent și cu sistemul de bibliotecă digitală, respectiv cu sistemul portal;
- implementarea unui *pachet de servicii electronice*, de care utilizatorii să fie atrași;
- crearea unui cadru care să *asigure interoperabilitatea sistemelor electronice de informare* ale instituțiilor publice și Bibliotecii Naționale a României, privind accesul la patrimoniu cultural;
- promovarea eficiență a *serviciului de împrumut interbibliotecar național și internațional*;
- formulare de comandă online pentru *împrumutul interbibliotecar*;
- *servicii de reproducere, fotocopiere sau scanare contracost*, la solicitarea utilizatorilor;
- crearea de *carduri de fidelitate și invitații* la diferite manifestări oferite utilizatorilor sau implicarea lor în diferite proiecte;
- crearea unui *spațiu*, dotat cu tehnică audio necesară *învățării limbilor străine*;
- *rezervarea online de publicații* din colecția Bibliotecii Naționale;
- *rezervare loc în sală în sistem online*;
- *prelungirea termenului de împrumut* în sala de lectură;
- primirea unui *mesaj de înștiințare* atunci când o *publicație* căutată a devenit *disponibilă*;
- sugerarea de achiziționare a unor publicații (*Sugestia Dv. de achiziție*), în cazul în care acestea nu sunt în colecțiile bibliotecii sau există un singur exemplar, și acela extrem de solicitat;
- *comentează sau recomandă o carte* – serviciu de tip socializare sau de schimb de opinii;
- *salvare, trimitere prin email, imprimare* a căutărilor în portal;
- *Biblioteca Digitală Națională* – serviciu de selecție documente digitale și organizare în colecții;
- *înscrie-te online*;
- *cercetare bibliografică* la cerere – formular comandă;

- găsierea de noi oportunități pentru *creșterea nivelului de satisfacție al utilizatorilor*;
- *modernizarea paginii web* destinată Serviciului Comunicarea Colecțiilor, astfel încât să conțină informații esențiale privind accesul în Biblioteca Națională a României și la colecțiile sale;
- *colaborarea activă și dinamică cu anumite departamentele* din Bibliotecă, în vederea eficientizării fluxului de prelucrare pentru unele categorii de documente;
- *reanalizarea politicii de abonamente* și o selectare optimă a titlurilor publicațiilor curente, care să acopere dotarea sălilor de lectură cu profil tehnico-științific, dar și o popularizare eficientă a lor, prin informarea utilizatorului care vine în contact cu bibliotecă;
- aplicarea unor *modele operaționale și integrative* în atragerea utilizatorilor (ex.: modele europene și americane de încurajare a accesului liber la raft, prin spații extinse și securizate);
- monitorizarea permanentă a gradului de satisfacție, prin crearea de *feedback-uri* din partea utilizatorilor;
- asigurarea transparenței și a vizibilității serviciului prin *creșterea gradului de diseminare a colecției*, în baza implicării active și a competențelor resurselor umane;
- crearea unui cadru optim *dezvoltării și valorificării relației* cu orice categorie de utilizatori, indiferent de sex, naționalitate, vârstă, dizabilitate, categorie socio-profesională, în baza liberului acces la informație, de oriunde și oricând;
- realizarea unui *flux informațional*, care să se deruleze în mod profesional și într-o firească armonie cu studiul, cercetarea, informarea, loisirul;
- *analizarea tuturor canalelor informaționale* și gestionarea lor cât mai eficientă;
- *asigurarea accesului necenzurat și neîngrădit* la cunoaștere, lectură, informații, studiu, cercetare, loisir, activități diverse;
- promovarea unui *mediu* și a unui *cadru favorabil* studiului, cercetării și informării, a derulării unor activități care să încurajeze educația, formarea, cultura;
- încurajarea serviciului să dețină o *poziție cheie*, prin stabilirea unei strategii diversificate în relația cu utilizatorul;
- promovarea *egalității accesului la informația publică* și tratarea corectă, nesuperficială și nediscriminatorie a fiecărui utilizator care își exprimă intenția de a accesa colecția Bibliotecii Naționale a României;
- atingerea unei *poziții actor-regizor* în dinamica relației cu utilizatorul;
- *crearea de protocoale de observație* și diversificarea metodelor de identificare a nevoilor utilizatorilor;
- *promovarea colecției Bibliotecii Naționale a României, a lecturii și studiului* prin acțiuni inițiate în rândul tinerilor și a copiilor;
- *dinamizarea activităților destinate publicului tânăr și foarte tânăr*;
- *găsierea unor soluții pentru încurajarea voluntariatului* în rândul studenților, tinerilor, în general, ca viitori membri ai echipei serviciului sau „clienți” sau parteneri ai activităților derulate de către Serviciul Comunicarea Colecțiilor, în parteneriat cu alte structuri funcționale din Biblioteca Națională a României.

Factorii cheie care contribuie la îndeplinirea obiectivelor:

- relația cu utilizatorii;
- relația departamentală;
- relația interdepartamentală;
- extinderea, dezvoltarea, inovarea;
- deschiderea organizațiilor, structurilor financiare, ordonatorilor de credite, la demersurile de colaborare, legislative și financiare, privind asigurarea cadrului optim pentru derularea proiectelor și îndeplinirea funcțiilor unei biblioteci naționale;
- exploatarea eficientă a spațiului alocat Serviciului Comunicarea Colecțiilor;
- exploatarea eficientă a resurselor umane a Serviciului și a colecției Bibliotecii Naționale;
- promovarea respectului față de utilizatori, indiferent de vârstă, sex, dizabilitate, etnie, rasă, religie etc.

Valori promovate:

- promptitudine;
- profesionalism;
- disponibilitate;
- responsabilitate;
- etică și deontologie profesională;
- transparență;
- accesibilitate;
- dialog.

Calități promovate:

- integritate;
- onestitate;
- consecvență;
- corectitudine;
- respect;
- toleranță;
- încredere;â
- confidențialitate;
- loialitate.

Managementul resurselor umane

Resursele de personal insuficiente și lipsa accesului utilizatorilor la întreaga colecție, veche sau curentă, sunt cele mai stringente probleme care se condiționează una pe cealaltă și pentru a căror rezolvare pot exista soluții practice (demersuri către forurile competente pentru lărgirea schemei de personal), motivaționale (posibilități de promovare) sau instituționale (rotirea personalului în urma unor monitorizări a folosirii eficiente a resurselor).

Acțiuni:

- prioritizarea activităților și repartizarea echilibrată a personalului, în anumite perioade de timp dintr-un an calendaristic;
- crearea unui cadru concurențial pozitiv în rândul subordonaților în vederea motivării și a interesului, pentru dinamizarea activității;
- evaluare profesională frecventă, stabilită și realizată după un anumit calendar (perioade de sesiune școlară, acțiuni derulate în cadrul serviciului sau în bibliotecă) și de gradul de implicare al subordonaților, finalizate cu întâlniri de grup sau individuale la nivelul serviciului, pentru analizarea rezultatelor;
- crearea unui spațiu competitiv și realizarea unui echilibru la nivelul serviciului, în vederea responsabilizării și implicării tuturor membrilor echipei în activitățile desfășurate, în vederea testării posibilităților și a capacităților solicitate de fiecare acțiune, rotația personalului în funcție de acțiunile derulate, retragerea din segmentele non-operative (demonstrate statistic) și concentrarea în zone dimensionate, cu încărcătură mare;
- adaptarea schemei de personal la nevoile curente;
- identificarea nevoilor actuale ale utilizatorilor și centrarea resurselor către noile cerințe, în vederea extinderii și creșterii calității serviciilor oferite;
- evaluarea riscurilor în stabilirea unor măsuri și a unor priorități, necesare consolidării relațiilor cu utilizatorii, dar și a relațiilor colegiale (rotirea personalului).

Cuvânt de final

Nevoia de informare, înțelegerea, cunoașterea, educația, recreerea sunt trăsături definitorii pentru crearea unei societăți sănătoase, cu perspective de dezvoltare.

În acest context, rolul bibliotecii în realizarea unei relații continue bazată pe bună înțelegere între individ, în mod particular, sau comunitate, în mod general, și nevoia de cunoaștere și menținere a unui echilibru între flexibilitate și dinamism este esențial.

Accesul la cultură și la informație este parte esențială a societății omenești, contribuind activ la evoluția sa și care se află într-o perfectă compatibilitate cu sănătatea – spirituală sau fizică – a oamenilor, cu mediul comunicațional, organizațional, familial sau instituțional.

Conectarea permanentă la nevoile comunității, interrelaționarea, interdependența și integrarea formează trăsături definitorii ale unei societăți vii, aflată într-o rapidă evoluție, iar sesiunile de diseminare a informațiilor, derulate de bibliotecă prin politica de culturalizare, nu fac decât să consolideze relația comunității cu biblioteca.

Pentru ca toate aceste tipuri de relații între utilizatori și Biblioteca Națională a României, respectiv Serviciul Comunicarea Colecțiilor, să fie puse în valoare, este necesară abordarea unui management eficient, care să vizeze crearea unui serviciu funcțional, adaptat nevoilor și necesităților actuale și reale de informare și documentare, realizat prin colaborare

colegială constructivă și optimală. Aceasta nu poate avea ca rezultat final decât o mai bună vizibilitate a Serviciului Comunicarea Colecțiilor, dar și o consolidare a imaginii Bibliotecii Naționale a României, ca vector cultural principal.

Prin acțiunile pe care și le propune Biblioteca Națională a României, prin Serviciul Comunicarea Colecțiilor, se urmărește stabilirea căilor de convergență reală, pentru crearea unui ecosistem informațional modern, care să o apropie de gradul cultural și științific al structurilor similare internaționale.

Abordarea analitică și implementarea unui management eficient cer viziune, acțiune, obiective, dar și dedicație, profesionalism, implicare într-un consens general, bazat pe resurse umane și resurse documentare, care să pună în lumină avantajele competitive și ale sustenabilității durabile.

Bibliografie

BULUȚĂ, Gheorghe; PETRESCU, Victor; SACHELARIE, Mihail. *Biblioteca XXI: management & marketing*. Târgoviște: Bibliotheca, 2012.

ENACHE, Ionel. *Managementul în structurile infodocumentare*. București: Editura Universității din București, 2008.

ILIE, Marian D. *Culturi organizaționale în spațiul universitar românesc*. Timișoara: Mirton, 2008.

Legea nr. 334 din 31 mai 2002, republicată în 2007, Legea bibliotecilor. În: *Monitorul oficial*, Partea 1, 173 (XVII), nr. 132, 2006.

MOLDOVAN, Liliana. *Introducere în managementul serviciilor de bibliotecă*. Cluj-Napoca: Dacia XXI, 2011.

PETRESCU, Victor, SACHELARIE, Octavian Mihail. *Introducere în managementul de bibliotecă*. Târgoviște: Bibliotheca, 2003.

Regulamentul de Organizare și Funcționare a Bibliotecii Naționale a României aprobat prin Ordinul nr. 2852 /09.12.2014.

SÎRGHIE, Anca. *Biblioteca și publicul*. Ed. a 2-a. Sibiu: Alma Mater, 2008.

STOICA, Ion. *Interferențe biblioteconomice*. Constanța: Ex Ponto, 1997.

STOICA, Ion. *Sensul schimbării în universul documentar*. Constanța: Ex Ponto, 2008.

STOICA, Ion. *Scurtă introducere la o enciclopedie a informației*. Constanța: Ex Ponto, 2010.

www.bibnat.ro. [on-line]. [Accesat la: 30.09.2016].

Pictorul Dumitru Vărbănescu în documente din colecții publice

Gelu BRÎNCOVEANU

Muzeograf, Secția Istorie memorială, Muzeul județean „Teohari Antonescu” Giurgiu

Tel.: 004/ 0246.216.801; gelu.brincoveanu@yahoo.com

Rezultat al cercetărilor întreprinse în colecțiile unor instituții publice de patrimoniu (Biroul județean al Arhivelor Naționale Giurgiu și Muzeul județean „Teohari Antonescu” Giurgiu), administrative (Primăria municipiului Giurgiu) și de învățământ (Colegiul Național „Ion Măiorescu” Giurgiu și Colegiul Național „Mihai Viteazul” București), prezentul studiu aduce în atenție informații despre familia și anii de liceu ai pictorului suprealist român Dumitru Vărbănescu (1908-1963), care a trăit mare parte din viață și a creat în Franța, la Grenoble și la Paris. Născut în reședința județului Vlașca, fiu de comerciant, elev atipic, Vărbănescu și-a dovedit talentul artistic și literar încă din adolescență, în cadrul manifestărilor școlare, consemnate de publicațiile liceului giurgiuvean unde a urmat majoritatea studiilor medii.

Anexa lucrării cuprinde transcrierea unor documente de arhivă inedite, edificatoare pentru biografia și genealogia pictorului și graficianului cunoscut în Occident sub numele Dimitri Varbanesco, aproape uitat în țara sa de origine. Imaginea vieții de familie este completată cu trimiteri la activități comerciale de succes ale tatălui său, Petre Vărbănescu, dar și la acte caritabile făcute de acesta în interes public, conform unor mărturii provenite din aceleași fonduri.

Fiu de comerciant, elev cu probleme

Dumitru Vărbănescu s-a născut pe 5 octombrie 1908, „în orașul Giurgiu, la casa părinților săi din strada Mircea Vodă no. 19”, fiind primul copil al soților Petcu și Stancea Vărbănescu, „ambii de religie ortodoxă de națiune și protecție română, domiciliu în culoarea verde”, zonă de margine a orașului, locuită majoritar de categoria socială a bivolarilor. Registrul stării civile consemnează corect vârsta și profesia tatălui (25 ani, cârciumar), dar informează eronat în privința vârstei mamei, casnică, despre care se afirmă că este tot „de ani două zeci și cinci”, în contradicție cu actul ei de naștere la care vom face referire în alt paragraf. Este posibil ca greșeala să fi fost făcută de Chera Vărbănescu, „de ani șapte zeci, de profesie casnică”, declaranta și bunica paternă a băiatului, care a prezentat copilul autorităților, însoțită de martorii Ilie Manea (59 ani) și Ilie Comănescu (24 ani), funcționari din Giurgiu.

Perioada copilăriei și cea a școlii primare nu ne sunt cunoscute oficial, în lipsa unor fonduri de arhivă sau a altor surse referitoare la partea de început a vieții sale. Presupunem că și-a petrecut vârsta inocenței în micul oraș natal, port la Dunăre, cosmopolit pe atunci, cu un farmec aparte, dat și de piața centrală, unică la nivel național, sistematizată începând cu anul 1834, după planul inginerului Moritz von Ott. O altă localitate în care preșcolarul, apoi elevul Vărbănescu ar fi putut domicilia, cel puțin în timpul vacanțelor, este Hodivoaia¹, comuna natală a mamei sale. În ambele cazuri, mediul natural specific² a fost o sursă de inspirație pentru imaginația viitorului artist.

Primele cursuri le-a urmat, cel mai probabil, la Școala primară de băieți nr. 1 din Giurgiu³, instituție unde tatăl acestuia fusese la rândul său înscris, după cum reiese dintr-un document la care vom face trimitere în a doua parte a prezentei lucrări.

Certitudini despre anii de școală absolviți de Dumitru Vărbănescu avem din perioada când a urmat cursul secundar și cel superior (primele șase clase în orașul natal, la „Ion Maiorescu”, cea de-a șaptea și examenul de bacalaureat în București, la „Mihai Viteazul”). Anuarele de atunci ale Liceului „Ion Maiorescu” indică faptul că viitorul pictor a promovat fără probleme primele trei clase gimnaziale, în anii de învățământ 1920/ 1921, 1921/ 1922 și 1922/ 1923. Numele acestuia se regăsește în *Situațiile școlare ale elevilor*, întocmite alfabetic de secretariatul instituției, publicate ulterior în sinteză⁴. Primul diriginte al cărui nume îl cunoaștem a fost, în clasa a III-a secundară, profesorul de geografie Mauriciu Kandel⁵ cu care adolescentul Vărbănescu obișnuia să discute și probleme personale, convorbiri pe care le vom evidenția în studiul nostru.

Vărbănescu a avut primele probleme școlare serioase în clasa a IV-a (anul de învățământ 1923/ 1924, diriginte neprecizat în documentele studiate de noi, probabil același profesor amintit anterior). Conform foii sale matricole⁶, a obținut calificativul „*insuficient*” la șase materii (limba latină, limba franceză, limba germană, istoria, științele fizico-chimice, desenul) și a fost declarat „*repetent*” încă din luna iunie. În anul școlar 1924/ 1925, sub dirigenția lui Alexandru Cartoian⁷, repetă și promovează clasa a IV-a, fără să mai înregistreze sancțiuni⁸. Conform catalogului, s-a evidențiat în mod special la obiectul „Română” (profesor N. Teodorescu⁹), fiind singurul care a obținut calificativul „*F. B.*” în toate trimestrele, echivalat cu media finală „*10*”¹⁰. La „Limba franceză” (profesor Al. Petit¹¹), rubrica „Observații”, are înscrisă mențiunea „*Particular*”¹². Însemnarea ne determină să credem că a promovat această disciplină ca elev particular, calificativul obținut fiind „*S*” (corespondentul mediei „6”). La „Gimnastică”, în locul destinat notărilor trimestriale, regăsim cuvântul „*Scutit*”¹³. În sesiunea septembrie 1925, este admis cu media 6,00 în ciclul superior al Liceului „Ion Maiorescu”, secția „Modernă”¹⁴.

În clasa a V-a, luna iunie (an școlar 1925/ 1926, diriginte Ion Cantonieru¹⁵), rămâne corigent la două materii lingvistice (latină și franceză), pe care le promovează în toamnă. La „Matematici”, unde predase, din postura de suplinitor, Dan Barbilian¹⁶ (poetul Ion Barbu), a obținut media anuală „4,33” (în ordinea cronologică a trimestrelor: „6”, „3” și „4”), dar a

promovat în vară, după examenul oral, notat cu „6”¹⁷. S-a remarcat la „Muzică” (profesor Șt. Nanulescu¹⁸), unde a obținut media finală „10”¹⁹, doar alți 5 colegi mai fiind în aceeași situație. Pentru „Gimnastică” este din nou „Scutit”²⁰. La finele anului, cu media generală „5,93”, s-a clasificat al 14-lea din cei 50 de elevi ai clasei²¹.

În luna iunie a anului școlar 1926/ 1927, când se afla în clasa a VI-a (diriginte Al. Cartoian), are medii sub limita admisă la limba latină și la istorie. Promovarea din septembrie îl situează pe locul 12 din 47 de elevi, cu media „6,42”²². În același an, din cauza numărului mai mare de absențe decât cele permise de regulamentele școlare, Dumitru Vărbănescu a fost exmatriculat, situație consemnată în foaia sa matricolă de directorul Savin Popescu²³. Ulterior a fost reprimis la cursuri în baza solicitării semnate de tatăl său, document care conține și angajamentul elevului că nu va mai absenta²⁴.

În clasa a VII-a (an școlar 1927/ 1928, diriginte Vasile Glonț²⁵) înregistrează a doua situație școlară gravă, fiind declarat repetent tot din luna iunie, conform publicației oficiale a instituției²⁶. În decembrie 1928, Ministerul Instrucțiunii comunică Liceului „Ion Măiorescu”, printr-o adresă oficială, că „*aprobă transferarea elevului Vărbănescu P. Dumitru*” la Liceul „Mihai Viteazul” din București²⁷ și solicită trimiterea situației sale școlare către instituția din Capitală. Ciorna unei corespondențe²⁸ dintre cele două licee arată că, la finele ultimei clase urmate integral la Giurgiu, nu a reușit să promoveze cinci materii: limbile română și latină, istoria, filosofia și fizico-chimicele. După obținerea transferului, este înmatriculat²⁹, avându-l diriginte, în anul școlar 1928/ 1929, pe profesorul I.F. Buricescu³⁰. Aici, deși frecventează cu regularitate cursurile³¹, în luna iunie rămâne corigent la două materii, una clasică, cealaltă nou introdusă în programa lui școlară: latină, respectiv engleză³². În luna iulie 1929, Liceul „Mihai Viteazul” solicită „*de urgență actele elevului Vărbănescu Dumitru, care a absolvit clasa VI (șasea) la liceul ce conduceți în 1927-1928*”³³, adresă la care Liceul „Ion Măiorescu” răspunde: „*la acest liceu nu avem nici un act de al elevului Vărbănescu D-tru, care a absolvit cl[asa] VI M[odernă] an școlar 1927-1928, deoarece i-au fost înapoiate*”³⁴. Promovează totuși ultima clasă de liceu spre toamnă³⁵, iar în luna septembrie susține examenul de bacalaureat la „Mihai Viteazul” și este declarat „*admis*”, cu media „6,00”³⁶. Încheie astfel un ciclu școlar și o etapă de viață care i-au adus primele eșecuri în plan educațional, dar și primele succese artistice, după cum vom vedea în continuare.

Talent artistic, fire liniștită

Dumitru Vărbănescu a fost pasionat de litere și arte încă din anii de liceu urmași la „Ion Măiorescu”, atunci singura școală de acest rang din reședința județului Vlașca. Membru activ al Societății culturale a elevilor „Mihail Kogălniceanu”³⁷, viitorul pictor s-a implicat cu interes și responsabilitate în desfășurarea activităților periodice sau ocazionale, organizate de aceasta atât în școală, cât și în afara ei. Sub auspiciile asociației a obținut primele recunoașteri publice ale talentului său literar, muzical și regizoral, la șezători și serbări.

În clasa a IV-a (an școlar 1924/ 1925), a fost amintit printre elevii care „s-au remarcat în chip deosebit prin disertațiunile lor cu cuprins literar”, tema prezentată fiind relevantă pentru preocupările personale din acea vreme: *Câteva cuvinte despre evoluția artelor plastice*. S-a mai distins atunci cu scrieri de mici dimensiuni, intitulate *Schiță și Sfârșit*, dar și cu „ariile cântate cu violină în duete, terțete sau quartete”, împreună cu alți colegi, interpretări care „au impresionat plăcut prin măiestrită executare a pieselor destul de grele”³⁸.

În 20 martie 1926, pe scena Ateneului din Giurgiu, la prima șezătoare desfășurată de Societate în afara liceului, Vărbănescu (clasa a V-a) s-a remarcat cu schița „originală, aproape reușită, «Pe bălțile Dunării»”. „Pentru activitatea depusă” cu pasiune și talent, a obținut unul dintre premiile „Mihail Kogălniceanu” din acel an³⁹.

Cu lucrarea *Eseuri critice asupra poeziei moderniste*, consemnată în darea de seamă a Societății, dar și cu reușita ca „director de scenă” al piesei „Mitu... Boerul!” de Al. Dan și Sfetescu⁴⁰, s-a evidențiat în clasa a VI-a⁴¹.

Ultima participare a lui Dumitru Vărbănescu la evenimentele societății elevilor s-a petrecut în clasa a VII-a, la 15 februarie 1928, când a confirmat calitățile sale muzicale, prin interpretarea dată *Ariei lui Edgardo* din opera „Lucia di Lamermoor” de Donizzeti, acompaniat la pian de un coleg din an terminal, pe scena sălii de spectacole „Europa” din localitate⁴².

Într-o evocare memorialistică publicată postum, fostul său coleg de bancă din ultimul an de la Liceul „Ion Maiorescu” scria: „fără să se fi manifestat ca un element strălucit în timpul studiilor liceale, avea mari înclinații pentru literatură și mai ales pentru desen. În unele ore de clasă care nu îl atrăgeau, schița pe foi de hârtie numeroase desene, portrete din imaginație, cu foarte multă sensibilitate și înțelegere”⁴³. Pentru conturarea unui portret al artistului din acea perioadă, în lipsa altor informații, cităm tot din amintirile lui Gheorghe Rădulescu: „fire foarte liniștită, tăcut, cu reale posibilități de gândire adâncă, cu un ascuțit simț de analiză, Vărbănescu, deși participa la întâlniri colegiale, se manifesta ponderat, fără exuberanța vârstei de 20 de ani”⁴⁴. În completare, un fragment din articolul publicat de profesorul Mauriciu Kandel într-o ediție aniversară a revistei liceului, singura mărturie de acest gen despre care avem cunoștință până acum: „Mi-l amintesc în 1922, când era elev în clasa a III-a și fiindu-i diriginte am putut să-l cunosc mai bine. Venea la mine să stea de vorbă, să împrumute o carte și câteodată să-și descarce sufletul de unele neplăceri familiale. La aplicația sa spre pictură și desen, ca și pentru scris, el nu găsea înțelegerea părinților. L-am îndemnat întotdeauna să fie tenace [...]. Am socotit că, în bilanțul celor 100 de ani de existență ai Liceului Ion Maiorescu din Giurgiu, se cuvine ca la atâtea lucruri pozitive să fie trecută și activitatea artistică a acestui elev al liceului, care aparține nu numai artei universale ci și țării sale de origine”⁴⁵.

Cum am văzut deja, talentul artistic și literar dovedit în cursul anilor de studii la secția Modernă a Liceului „Ion Maiorescu”⁴⁶, recunoscut la nivel național pentru exigențele sale din acea vreme, nu a fost suficient pentru a convinge cadrele didactice să îi acorde statutul de absolvent al instituției.

După promovarea bacalaureatului în Capitală, familia hotărăște trimiterea tânărului în Franța, la Grenoble, pentru a studia științele juridice. Alegerea acestui centru universitar în defavoarea Parisului, renumit și pentru școlile sale de pictură, a fost hotărâtă de tată, care cunoștea atracția deosebită a fiului său pentru artele plastice și care se temea că va fi distras de la studiu.

Cu câțiva ani înaintea plecării în Franța, tânărul Vărbănescu a trăit însă un eveniment nefericit⁴⁷, care vizează situația sa familială, pe care o vom prezenta în continuare.

Familie modestă, evenimente nefericite

Originari din județul Vlașca⁴⁸, părinții lui Dumitru Vărbănescu provin din familii modeste. Tatăl, Petcu Țone Vârban⁴⁹, s-a născut în ultima zi din anul 1883, fiu al plugarului Țone Vârban (37 ani) și al soției sale Chira (38 ani), casnică, ambii de religie ortodoxă și protecție română, domiciliați în culoarea Verde a orașului Giurgiu, conform declarației făcută de tată, care a prezentat copilul și a semnat actul de stare civilă⁵⁰.

Născută la 9 aprilie 1886 în localitatea Hodivoaia, Stancea, mama viitorului pictor, a fost fiica soților Tănase Pârveu (28 ani), rotar, și Ioana Tănase (25 ani), casnică. Nașterea a fost declarată de tată, care „a înfățișat copila” persoanelor autorizate și a semnat în Registrul stării civile pentru născuți⁵¹, unde nu au fost consemnate religia și naționalitatea fetei.

Petcu Vârban și Stancea Pârveu s-au căsătorit la Oficiul stării civile al Primăriei orașului Giurgiu, în luna noiembrie, anul 1907⁵². Declarația martorilor oficiali confirmă că tinerii „se căsătoresc acum pentru prima oară”⁵³ și că între ei nu există nici un grad de rudenie. Anterior evenimentului, în 22 noiembrie 1907, Tănase Pârveu, comerciant din Hodivoaia, a constituit dotă fiicei sale suma de 3.000 lei în numerar și trusou în valoare de 1.000 lei, pe care mirele a primit-o, iar viitorii soți s-au declarat mulțumiți. Actul de dotă poartă semnătura ginerelui, în timp ce mireasa „a iscălit prin punere de deget, declarând că nu știe carte”⁵⁴. Avem certitudinea că Petre Vărbănescu a fost școlarizat, conform unui document⁵⁵ prezentat autorităților în vederea constituirii dosarului premergător căsătoriei.

După nașterea fiului Dumitru, primul copil al soților Vărbănescu, aceștia au mai avut împreună un băiat și două fete, toți decedați la vârste fragede, precum și o fică supraviețuitoare, pe nume Florina, la care vom face referire spre finalul studiului. Constantin, al doilea fiu, s-a născut pe 17 ianuarie 1910, „la orele șase antemeridiane, în orașul Giurgiu, la casa părinților săi din strada Abundenței No. 19, fiu Dlui Petre Vărbănescu de ani 26, de profesie băcan, și al Dnei Stancea Petre, de ani 23, de profesie casnică, după declarațiunea făcută de către tatăl de religie ortodoxă de națiune și protecție Rom[ână], care ne-a prezentat copilul”⁵⁶. Pruncul a murit la o zi după naștere, iar actul administrativ⁵⁷ eliberat atunci consemnează că el era de „de religie ortodoxă” și indică locul decedului la adresa cunoscută din documentul de naștere citat anterior.

Maria, prima lor fată, s-a născut pe 6 februarie 1911, „*la orele șase ante meridiane, în orașul Giurgiu, la casa părinților săi din strada M[ircea] Vodă No. 19, fiica Dlui Petre Vărbănescu, de ani 27, de profesie cârciumar și a Dnei Stancea P. Vărbănescu, de ani 24, de profesie casnică*”. Nașterea a fost declarată de tatăl copilei, în prezența martorilor Constandin G. Ruxandra⁵⁸ (51 ani, inginer) și Constandin Popescu (31 ani, funcționar), ambii din Giurgiu, amici cu declarantul, după cum reiese din actul de stare civilă⁵⁹. „*De religie ortodoxă în etate de două luni*”, Maria a murit la 14 martie 1911, în casa părintească. Declarat de tatăl defunctei și de funcționarul Badea Dorondoc (23 ani, funcționar, Giurgiu), „*cazul morții s-a constatat de noi prin D-l Medic-verificator Vianu*”⁶⁰, conform documentului emis de autorități.

Pe 24 august 1920, „*la orele cinci după amiază, s-a născut la casa părinților săi din strada Radu Vodă N. 3 un copil de sex feminin, căruia i s-a dat prenumele Maria-Silvia, numele de familie fiind Vărbănescu, fiică a D-lui Petre Vărbănescu de ani treizeci și cinci de profesiune comerciant și a D-nei Stancea P. Vărbănescu, născută Tănase Pârvu, de ani treizeci și doi, de profesiune casnică, domiciliați în Giurgiu*”⁶¹. Maria-Silvia, penultimul copil al celor doi soți, nu a trăit prea mult, decesul fiind consemnat după un an și jumătate de la naștere, în ziua de 11 martie 1922, conform unui „*act de moarte*” eliberat de instituția în drept⁶².

Nu știm în ce măsură morțile fraților mai mici îl vor fi afectat pe copilul Dumitru Vărbănescu, dacă avem în vedere că evenimentele s-au întâmplat la vârste diferite din viața lui, de la fragedă copilărie până la adolescență.

Credem că un alt eveniment nefericit, moartea mamei sale, care a avut loc pe când Dumitru urma cursurile Liceului „Ion Maiorescu”, a influențat deciziile viitorului pictor. Conform actului de deces înregistrat la Giurgiu cu numărul 238 din 23 iunie 1925, „*În ziua de unsprezece ale prezentei luni la orele unu înainte de amiază a încetat din viață la casa din Strada Dimitrie Ghica N. 24 Sanatoriul Dr. Antoniu, Stancea P. Vărbănescu, în vârstă de 39 de ani, fără profesie născută în comuna Hodivoaia județul Vlașca, căsătorită cu Petre Vărbănescu domiciliat în comuna Hodivoaia județul Vlașca, fi[ic]a Dlui Tănase Pârvu comerciant, domiciliat în comuna Hodivoaia jud[udeț]ul Vlașca și a Ioana T. Pârvu moartă*”. Consemnarea localității Hodivoaia ca domiciliu al soțului decedatei, dacă nu a fost o greșeală de redactare a documentului, ne determină să credem că, în ultima parte a vieții sale, bolnavă, Stancea ar fi locuit împreună cu soțul Petre în casa părinților săi. Ipoteza este întărită și de faptul că declararea informațiilor din actul de deces al femeii a fost făcută de două dintre rudele sale apropiate, frate și cumnat⁶³. Este posibil ca și Dumitru să fi locuit acolo împreună cu părinții în perioada menționată, ceea ce ar putea explica situația lui școlară problematică din acea vreme. În lipsa oricărui tip de mărturie, nu cunoaștem dacă Petre Vărbănescu a mai ținut legătura cu familia fostei lui soții, după decesul acesteia, informație necunoscută și în cazul fiului său, Dumitru.

Avem însă certitudinea că „*în anul una mie nouă sute douăzeci și șapte, luna mai ziua întâi ora 4½ după amiază, Dl Petre Vărbănescu major văduv decedat, în vârstă de ani 42, de profesiune comerciant, născut și domiciliat în Giurgiu, Str. Aviator Petrescu N. 7, fiul al Dlui Țone*

Vârban și al Dnei Chira, decedați și Dna Iulica Gh. Săvulescu majoră văduvă divorț, în vârstă de ani 26, de profesiune casnică, născută în comuna Pietroșani Vlașca și domiciliată în Giurgiu Str. Dr. Avdis, fiica Dlui Ghiță Săvulescu, de profesie comerciant domiciliat în Giurgiu Str. Dr. Avdis și a Dnei Tudora, decedată. S-au înfățișat azi înaintea noastră spre a li se celebra căsătoria” . Documentul citat anterior mai informează că „nu s-a ivit opozițiune la această căsătorie [...] ambii soți se căsătoresc acum pentru a doua oară”. Totodată, acesta indică existența unui act civil între cei doi soți, încheiat și semnat înaintea legalizării căsătoriei: „părțile la întrebările ce le-am făcut ne-au declarat că s-a făcut contract de căsătorie pe care l-au autentificat la onor. Trib[unalul] Vlașca sub N. ...”⁶⁴. Drept martori oficiali prezenți la eveniment sunt consemnați „Dl. Nicu Dumitriu de ani 36 și Dl. Marin Țăranu, de ani 40, ambii de profesiune comercianți domiciliați în Giurgiu, cel dintâi din partea soțului, iar cel de al doilea din partea soției”. Alături de semnătura reprezentantului autorității locale, pe actul de căsătorie regăsim semnăturile celor doi soți, dar și ale martorilor amintiți. După scrisul mai îngrijit realizat de Iulica Săvulescu, în comparație cu Petre Vărbănescu, se poate afirma că tânăra avea o pregătirea școlară mai bună decât cea a soțului său.

Informații de istorie orală oferite recent de către una dintre rudele⁶⁶ familiei Vărbănescu acreditează ideea că, la puțin timp de la încheierea căsătoriei dintre Petre și Iulica, între tânărul Dumitru și mama lui vitregă s-a declanșat un conflict puternic, cauzat de atitudinea nepotrivită a acesteia față de memoria Stancei, mama naturală a viitorului pictor. Se pare că Iulica a îndepărtat de pe pereții casei fotografiile înrămate ale defunctei, precum și bunurile care aminteau de Stancea și le-a depozitat în podul casei din strada Aviator Petrescu nr. 5. Situația s-a agravat în timp și a dus la o ruptură definitivă între pictor și cea de-a doua soție a tatălui său.

Din cercetările noastre, Iulica și Petre nu au avut copii împreună. Conjunctura creată de preocupările comerciale ale noii sale familii i-a permis lui Petre Vărbănescu să-și dezvolte activitățile pe care le desfășura și să obțină o oarecare prosperitate materială. Cronologia evenimentelor ne determină să revenim, în paragrafele următoare, la momentul de început al afacerilor lui, care au evoluat ulterior în mod spectaculos.

Afaceri de succes, acte caritabile

La puțin timp după căsătoria cu Stancea, Petcu Vărbănescu și-a deschis o afacere personală folosind, probabil, banii primiți ca dotă de la socrul său. Se pare că tatăl soției i-a acordat și sfaturi în domeniu, urmare a experienței de comerciant dobândită în localitatea Hodivoaia, unde avea o firmă individuală⁶⁷.

Petcu și-a înscris firma la Tribunalul Vlașca Secția a II-a, în 21 decembrie 1907, sub nr. 51, obiectul activității sale fiind „comerțul de băuturi spirtoase și coloniale”, după cum reiese dintr-un Certificat de Grefă⁶⁸ emis de Tribunal la 21 august 1931, care atestă și că societatea „n-a fost radiată până în prezent”.

Urmare a cererii de înmatriculare⁶⁹ în Registrul Camerei de Comerț și Industrie din Giurgiu, depusă de proprietar în 25 august 1931, firma „Petre Vărbănescu”, fără emblemă, nedeclarată în stare de faliment în ultimii zece ani, este înscrisă la nr. 238 și are ca „obiect și fel al comerțului: băuturi spirtoase en gros și en detail, fabrică de ape gazoase, industrie mică, sală de spectacole și reprezentanță de comerț, toate pe cont propriu”. Funcționează la adresa: județul Vlașca, comuna (urbană) Giurgiu, str. Principele Nicolae (era cea mai importantă arteră comercială a orașului Giurgiu, apropiată atât de centrul, cât și de gara localității), nr. 52, cu o sucursală în comuna Videle, același județ. Domiciliat în Giurgiu, str. Minervei nr. 5, proprietarul, anterior funcționar comercial, a început să vândă băuturi spirtoase în anul 1907, s-a extins cu un salon de spectacole⁷⁰ în anul 1924, a început să fabrice ape gazoase în 1930.

La 17 ianuarie 1933, Vărbănescu, domiciliat în aceeași locuință (dar cu numele străzii schimbat în Aviator Petrescu nr. 5), înregistrează la Camera de Comerț și Industrie Giurgiu o solicitare de modificare a înmatriculării anterioare, în sensul adăugării unor alte activități: „începând de astăzi, mai exercit și comerțul de transport și distribuire de produse monopolizate, la același sediu”⁷¹.

Cinci ani mai târziu, prin Cererea de înscriere modificatoare nr. 33/ 5 februarie 1938, același comerciant, domiciliat acum în str. Principele Nicolae nr. 52, solicită schimbarea înmatriculării, prin adăugarea de activități desfășurate în alt județ: „Începând de la 1 aprilie 1938, înființez o sucursală în orașul Ploiești, care va avea ca obiect al comerțului: Fabrică de ape gazoase, mineralizate, siropuri etc., înțelegând ca acest fel de comerț să-l exercit numai în orașul Ploiești iar sediul principal al afacerilor mele să rămână tot în orașul Giurgiu, str. Principele Nicolae No. 52”⁷².

La 29 noiembrie 1938, prin cererea nr. 562⁷³ depusă la Registrul comerțului, Vărbănescu aduce la cunoștința autorităților că renunță la vânzarea unui tip de produs: „nu mai exercit comerțul de bere en-gros”. Doi ani mai târziu, solicită Camerei de Comerț și Industrie Giurgiu: „vă rog să binevoiți a dispune să mi se elibereze un certificat din care să se constate că nu mai exercit comerțul de bere en-gros”⁷⁴ și obține de la instituția amintită actul dorit: „în urma cercetărilor făcute în registrele de firme individuale ale acestui Oficiu [...] am constatat că nu se află menționat în firma d-sale comerțul de bere en-gros”⁷⁵.

În 1943, firma individuală „Petre Vărbănescu” avea un capital social de 2.000.000 lei, iar valoarea investițiilor realizate în ultimul an se cifra la 1.000.000 lei. Pentru desfășurarea activității, avea 5 angajați (la care se adaugă proprietarul afacerii), cu vârste cuprinse între 21 și 50 de ani, încadrați „funcționari”⁷⁶.

Spiritul antreprenorial al lui Petre Vărbănescu a depășit cu mult condiția unui comerciant de provincie. Pe lângă abilitățile profesionale întâlnite atunci la aproape toți negustorii importanți din Giurgiu, se pare că Vărbănescu inspira mai multă încredere și stăpâna mai bine arta negocierii. În baza acestor calități a obținut contracte importante, oferite de persoane fizice sau juridice din Capitală, care i-au încredințat încheierea unor afaceri imobiliare cu cifre mari pentru acea perioadă. Două dintre ele prezentăm în continuare.

În anul 1927, Petre Vărbănescu, îputernicit prin procură, vinde soților Elena și Preda Rădulescu din Giurgiu, în numele proprietarului G. G. Mironescu din București, „*lotul cu No. 3 din imobilul «Hotel Vlașca» din Giurgiu, str. Principele Nicolae No. 82*”⁷⁷ pentru suma de 300.000 lei, din care încasează „*aconți*” în numerar 200.000 lei, la semnarea Chitanței-Act de vânzare nr. 6254/ 1 decembrie 1927: „*iar restul de 100.000 lei (una sută mii lei) mi se vor plăti de către Dnii cumpărători peste 2 ani, de la 23 Aprilie 1928, la 23 Aprilie 1930 adică cel mai târziu Sf[ân]tu Gheorghe 1930 iar la acest rest, adică la suma de lei 100.000 (una sută mii) Dnii cumpărători îmi vor plăti o dobândă de 12% plătibili anticipat la începutul fiecărui an, adică la fiecare 23 Aprilie (Sf[ân]tu Gheorghe)*”⁷⁸. Prevederea conform căreia: „*Nerespectarea acestor tuturor clauzelor din prezenta chitanță, atrag de la sine rezilierea vânzării prezente, fără nici o somațiune, fără punere în întârziere și fără judecată, iar sumele primite de la Dnii cumpărători, până atunci, îmi vor rămâne mie vânzătorul, drept chirie a lotului No. 4 în care stă acum domniile cumpărători*” evidențiază calitățile speciale ale lui Petre Vărbănescu, amintite anterior.

Reprezentant al Fabricii de Bere „Bragadiru”, îputernicit de aceasta prin procură⁷⁹, Vărbănescu solicită Primăriei Giurgiu, prin cererea 677/ 18.IV.1939, în numele societății bucureștene, autorizația „*de a construi din zidărie masivă de cărămidă cu planșeurile din lemn, afară de planșeul podului care va fi obligatoriu din beton armat, un imobil compus din una sală și un oficiu, în supr[afată] de 80 mp. conf[orm] planului văzut și aprobat de onor Primărie. – În fundul curții*”⁸⁰. Localul a fost ridicat în Piața Carol I⁸¹ nr. 28, conform permisiunii eliberată de municipalitate⁸². Imobilul avea o valoare declarată de 70.000 lei, la care s-au adăugat taxe și cheltuieli impuse, de aproape 1.500 lei. S-a numit „Carul cu bere”⁸³ și a fost una dintre cele mai cunoscute berării din zona centrală a orașului Giurgiu.

Aceleași calități personale au fost folosite cu succes de Vărbănescu și în negocierea afacerilor încheiate la Giurgiu, pentru firma sa. În primăvara anului 1928, probabil pentru consolidarea poziției avute pe piața vânzării de bere, Petre Vărbănescu s-a asociat cu alți trei negustori locali din aceeași branșă: „*la comerțul meu de berărie, vin și diverse băuturi spirtoase, ce exercit în Giurgiu, Piața Carol No. 28, mi-am asociat ca tovarăși pe: Societatea în n[ume] col[ectiv] «Florea Petrescu & W. Knopper» și pe Dl. V. Condopitaru, toți din Giurgiu*”. Încheiat la 15 aprilie 1928, pentru 10 ani, cu începere din prima zi a lunii următoare, contractul⁸⁴ prevede un capital social subscris de 100.000 lei, conform aportului declarat: „*Eu Petre Vărbănescu, am depus lei cinci zeci de mii numerar. Noi «Florea Petrescu & Wili Knopper», am depus de asemenea lei cinci zeci de mii în numerar. Iar eu Vasile Condopitaru, depun munca și cunoștințele mele speciale*”. Societatea a funcționat sub firma „Vasile Condopitaru. S.N.Col.”, cu sediul la adresa amintită anterior, în spațiul comercial cunoscut drept „Berăria Bragadiru” Petre Vărbănescu, „Florea Petrescu & Wili Knopper”. Profitul și pierderile erau împărțite între acționari, după reguli stricte: „*În contul beneficiilor anuale, fiecare dintre noi cei trei componenți ai acestei Societăți are drept a ridica din casa socială câte 6000 lei lunar. La 31 decembrie al fiecărui an [...] profitul sau pierderea se va împărți în trei părți egale și anume: Petre Vărbănescu,*

o parte, «Florea Petrescu & Wili Knopper» o parte și V. Condopitaru o parte. Beneficiul ce va prisosi, peste cei 6000 lei lunar ridicați de fiecare parte, va rămâne în cassa socială adăogându-se la capitalul fiecăruia». Clauza conform căreia „în caz de moarte a unuia din asociații Florea Petrescu, W. Knopper sau V. Condopitaru, Societatea nu se va dizolva”, iar ”în caz de moartea mea, Petre Vărbănescu [...] continuarea sau dizolvarea Societății este la voința succesorilor mei” ne determină să credem că tatăl pictorului a avut un rol decisiv în încheierea și derularea contractului citat anterior.

Extinderea și diversificarea afacerilor i-au adus proprietarului firmei, în timp, profituri importante. O parte din acestea a fost investită și în realizarea de spații comerciale noi, încorporate în construcții cu destinații mixte. În 18 aprilie 1939, prin cererea nr. 678⁸⁵, Petre Vărbănescu solicită Primăriei Giurgiu autorizația pentru „a construi din zidărie masivă de cărămidă cu planșeurile de beton armat, un imobil cu subsol, în supr[afață] de 138 m.p.; parter în supr[afață] de 246 m.p. și etajul în supr[afață] de 243 m.p. compus din 25 piese, conform planului văzut și aprobat de onor Primărie. Aliniere”. Valoarea declarată a construcției a fost de 400.000 lei, la care s-au adăugat peste 5.200 lei, costuri cu taxe și garanții. Din permisiunea de construire eliberată de Primărie⁸⁶, aflăm că imobilul „compus în total dintr-o prăvălie și 24 piese [...] se va construi pe locul proprietății sale din strada Principele Nicolae, nr. 52, la stradă”. Conform proiectului, celelalte 24 de încăperi ale viitoarei clădiri erau destinate locuirii (dormitor, sufragerie), întrunirilor publice sau private (saloane), altor activități lucrative (birouri, vestibuluri) și zonelor de acces (holuri, scări de interior). Construit conform planurilor arhitectului N. T. Dobrescu, pe care le prezentăm în premieră, imobilul a fost ulterior naționalizat.

În timp, Petre Vărbănescu a achiziționat un apartament spațios într-una dintre zonele centrale din București, acolo unde au mai cumpărat atunci locuințe și rudele sale prin alianță, Ilie și Marin Țăranu⁸⁷.

Altă parte din câștigurile obținute din activitatea sa comercială a fost destinată unor acte de caritate, făcute în interes public. În perioada când fiul său, Dumitru, a urmat cursuri gimnaziale și liceale la „Ion Măiorescu”, Petre Vărbănescu a participat și el cu sume de bani la sporirea fondurilor instituției⁸⁸, alături de părinți ai altor elevi, personalități locale, dar și firme, unele destul de importante pentru economia locală și națională.

La „izbutita serbare”⁸⁹, desfășurată în seara zilei de 30 martie 1922, probabil în școală, comerciantul Petre Vărbănescu a subscris 1.000 lei „pentru mărirea beneficiului” manifestării, al cărei câștig net s-a cifrat la suma de „33.297,70 lei, care a fost făcută venit comitetului școlar pe exercițiul 1922/ 1923 și adăugată fondului de reparare a localului”⁹⁰, afectat grav de bombardamentele din primul război mondial.

La serbarea cultural-artistică din 4 ianuarie 1923, organizată de Comitetul școlar al liceului, în sala teatrului-cinema „Europa” din Giurgiu, „în dorința de a aduna cât mai însemnate fonduri pentru acoperirea multiplelor cheltuieli pricinuite de lipsurile numeroase ale școlaii”⁹¹, Petre Vărbănescu a subscris 1.000 lei, conform listei⁹².

La subscripțiile publice ocazionate de serbarea patronului școlii⁹³, desfășurată în data de 30 ianuarie 1926, organizată atunci „*odată cu serbarea anuală a liceului [...] în sala cinematografului «Europa», care a fost neîncăpătoare pentru mulțimea de spectatori*”⁹⁴, s-a obținut un rezultat bănesc de 37.760 lei, „*destul de mare față de criza financiară prin care treceam la acea dată, unele persoane contribuind chiar în mod benevol, plătind biletul de intrare cu sume pe care le dăm mai jos*”⁹⁵. Printre cele 30 de persoane înscrise pe lista menționată s-a numărat și Petre Vărbănescu, donator care a oferit 500 lei⁹⁶.

Deși nu avem informații referitoare la alte eventuale acte caritabile făcute de comerciantul Petre Vărbănescu, credem că gesturile sale au fost atât exemple de civism, cât și interese private ale unui părinte de elev, care avusese probleme școlare serioase, evidențiate în cataloagele liceului.

Aceeași sursă de istorie orală, la care am făcut referire mai sus⁹⁷, menționează că Petre Vărbănescu a avut două surori (Dobra⁹⁸ și Petra⁹⁹) și un frate (Vania). Căsătorită Radoslav, Dobra a avut mai mulți copii, dintre care au supraviețuit trei băieți (Iordan, Vasile, Florea) și trei fete (Niculina, Elena, Ioana). Vasile a fost mai apropiat ca vârstă de pictorul Dumitru Vărbănescu.

Petre Vărbănescu a murit în data de 17 iulie 1944, ora 3 a. m., în vârstă de 60 de ani, la domiciliul său din Giurgiu, strada Principele Nicolae nr. 95, conform actului administrativ întocmit în baza „*declarațiunii făcută de Dl. Vasile Mocanu, funcționar Giurgiu, str. Coșbuc Nr. 16*”¹⁰⁰. A fost înmormântat în orașul natal, la cimitirul „Sfântul Haralambie” (Ceair), „*figura 7, rând 1, locurile 5, 6, 7*”¹⁰¹, a căror piatră funerară poartă inscripția „*Aci odihnește FAMILIA P. VĂRBĂNESCU*” și are, alături de imaginea sa, pe cele ale soției Stancea și ficei Maria-Silvia.

În lipsa unor dispoziții testamentare lăsate de comerciant, bunurile rămase după moartea sa au trecut în proprietatea persoanelor îndreptățite, după îndeplinirea procedurilor legale. La 23 noiembrie 1944, Iuliana și Florina Vărbănescu, ambele domiciliată în Giurgiu, strada Principele Nicolae nr. 66, reprezentate prin avocat Constantin P. Anastasiu, „*procurator*”, solicită în scris Tribunalului Vlașca să constate că „*sucesiunea decedatului nostru soț și tată, este deschisă*”¹⁰² și să dispună citarea martorilor indicați în petiție, „*spre a dovedi cu ei că singurii și uniciii moștenitori suntem noi, petiționarele, prima în calitate de soție [...], secunda în calitate de fiică legitimă [...], și Dumitru P. Vărbănescu, domiciliat în Franța, la Grenoble, înainte de începerea războiului actual [...], în calitate de fiu legitim*”¹⁰³. Prin „depunere de martor”, Vasile Mocanu (43 ani)¹⁰⁴ și Vasile Radoslav (40 ani), ambii din Giurgiu, confirmă informațiile înaintate Tribunalului spre dezbateri. În depoziția semnată de Vasile Mocanu, acesta precizează: „*Băiatul Dumitru trăiește în Franța*”¹⁰⁵, referință care nu se regăsește și în înscrisul¹⁰⁶ celui alt martor. Prin Jurnalul 6967/ 28 noiembrie 1944, Tribunalul Vlașca „*omologă depozițiile martorilor [...], audiați astăzi de Tribunal [...], și constată că succesiunea defunctului Petre Vărbănescu este deschisă de la 17 iulie 1944 și că singurii și uniciii moștenitori rămași pe urma numitului defunct sunt Iuliana Petre Vărbănescu, soția sa legitimă, și Florina Petre Vărbănescu și Dumitru Petre*

Vărbănescu, *copii legitimi ai numitului defunct, cu drepturile pe care le acordă legea*¹⁰⁷. Nu știm dacă documentul citat anterior i-a fost adus la cunoștință și lui Dumitru Vărbănescu, după cum nu cunoaștem nici dacă, înainte sau după deschiderea succesiunii, cei trei au comunicat între ei, pe această temă sau pe alte subiecte. Este posibil ca operațiunea de partajare fizică a bunurilor moștenite de la Petre Vărbănescu să nu mai fi avut loc, deoarece pictorul nu a mai venit niciodată în țara natală.

Situația averii lăsată moștenire de comerciant, destinul ulterior al soției sale, dar și imaginea publică postumă a lui Petre Vărbănescu au fost influențate de legislația impusă în România de regimul politic care a preluat puterea începând cu 6 martie 1945 și a instaurat „democrația populară”.

Un „chiabur” mai puțin

Conform unui act din 26 mai 1952, semnat de membrii Comitetului Executiv al Sfatului Popular al orașului Giurgiu și de „*întreg colectivul care a participat la lucrarea de identificarea și verificarea chiaburilor*”, Iuliana Vărbănescu, strada Gării nr. 72, a fost inclusă în această categorie socială. În situația prezentată „*la încheierea operațiunilor*”, ea figurează alături de alte 110 nume și adrese de persoane, „*rămânând ca Comisiile să-și continue identificarea și verificarea chiaburilor din oraș în continuare*”¹⁰⁸.

Dintr-o „*fișe individuală*”¹⁰⁹, referitoare la „*chiaburul Vărbănescu Iuliana din Giurgiu, str. Gării nr. 72 [...] clasificată chiabură după urma soțului său pentru că a exploatat muncă salariată și a speculat fiind comerciant*”, aflăm că, la acea dată, familia sa era compusă dintr-o singură persoană, aptă de muncă. Avea proprietăți imobiliare cu destinație agricolă în suprafață totală de 1,50 hectare, dar nu avea inventar agricol. Considerată fără meserie, „*întreținută de copii*”¹¹⁰, văduva fostului comerciant locuia la adresa menționată anterior, în casa care a fost „*proprietatea susnumitei, azi naționalizată*”¹¹¹. Referitor la soțul decedat, actul citat comunică: „*Vărbănescu Petre [...] era reprezentantul fabricii de bere Bragadiru și a produselor C.A.M., având oameni pe căruțile de distribuție, în anii 1921-1944*”.

Printr-un alt act, datat 2 septembrie 1952¹¹², autoritățile locale din Giurgiu înaintează Sfatului Popular Raional, urmare solicitării acestuia, un exemplar din „*tabelul cu chiaburi al orașului*”, în care, la numărul 24, este înscrisă Vărbănescu Iuliana (casnică, 65 de ani, numărul total de membri ai familiei și în gospodărie 1). Modificările¹¹³ efectuate ulterior pe același document ne determină să credem că, sesizate sau nu, autoritățile intenționau să schimbe încadrarea acesteia din „chiabur” în „burghez”. Una dintre consecințele administrative, în oricare dintre cele două cazuri, era „îndepărtarea” temporară din localitatea de domiciliu a persoanei respective, conform legislației introdusă atunci pentru „exploatați”.

În cazul soției fostului comerciant Petre Vărbănescu, un act¹¹⁴ emis de Miliția Raionului Giurgiu, la cererea autorităților, indică faptul că ea a fost mutată în localitatea Găești. Pentru mai multe lămuriri, prezentăm informații din copia unui alt document: Vărbănescu Iuliana

(născută la 30.VIII.1894 în Petroșani – Vlașca, fiica lui Gheorghe și Tudora, casnică, Giurgiu, str. Gării nr. 72) a fost dislocată în Găești, Regiunea Pitești, perioada 3-7 iunie 1952, motivul pe scurt fiind averea: un imobil naționalizat, fabrică de sifoane și trei pogoane de pământ¹¹⁵.

Într-un „*Tabel nominal de chiaburii din orașul Giurgiu la data de 1 aprilie 1954*”¹¹⁶, întocmit tot de autoritățile locale, numele „Iuliana Vărbănescu” nu a mai fost înscris. Este posibil ca, între timp, ea să fi fost trecută din categoria „*chiabur*” în aceea de „*burghez*”, dar și să nu mai fi avut domiciliul în orașul Giurgiu la acea dată, informație întâlnită într-o petiție.

La 4 mai 1954, „*Iuliana Vărbănescu, dom[iciliată] în orașul Găești, Raionul Găești, Regiunea Pitești, str[ada] 13 Decembrie nr. 61, fostă cu dom[iciliul] în orașul Giurgiu*”, prin cererea nr. 5787, aduce la cunoștință autorităților situația sa: „*în anul 1952, când am fost evacuată din orașul Giurgiu, am lăsat la domiciliul meu obiectele și bunurile mai jos arătate*¹¹⁷, *care au fost ridicate și date în folosință diferitelor unități comerciale sau cooperatiste din oraș*”, solicitând apoi ca: „*aceste bunuri fiind proprietatea mea, vă rog să binevoiți a-mi indica în scris unde se află în prezent, care întreprindere sau unitate comercială le are în folosință*”¹¹⁸. În 11 mai 1954, Sfatul Popular al Orașului Giurgiu - Sectorul Gospodărire Locativă răspunde petiționarei printr-o adresă, înregistrată cu același număr: „*lucrurile părăsite în orașul Giurgiu au fost date în folosință diferitelor unități comerciale*”¹¹⁹: presa și cântarul către M.A.T., oglinda la Cooperativa 7 Noiembrie, un camion pentru cai, una sanie, 150 sifoane și 600 sticle preluate de O.C.L., una casă da bani transferată la Raion, un aparat de la Fabrica de sifoane, 2 umplutoare, un dinam și un ventilator la Cooperativa 16 Februarie.

Într-o corespondență dintre Sfatul Popular al Raionului Giurgiu și Sfatul Popular al Regiunii București (adresa nr. 7508/ 31 mai 1954), autoritățile locale informează superiorii despre cererile de revendicare a bunurilor avute în proprietate de către „dislocați”, înaintea plecării din localitatea de domiciliu și cer „*să examinați această problemă și să ne comunicați procedura de urmat în fiecare caz în parte, pentru că altfel nenumăratele cereri cu care Sfatul Popular oraș este sesizat nu pot fi soluționate*”¹²⁰. Fără a nominaliza proprietarul, în document sunt amintite și mijloace de producție din categoria celor solicitate de Iuliana Vărbănescu, bunuri „*care actualmente sunt folosite în sectorul socialist cu plan de producție, cu fond de salariu etc*”. Înaintată celor în drept, copia răspunsului oferit de Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Regiunii București, prin dispozițiile nr. 26.540 și 27.325/ 9 iulie 1954, specifică: „*rezolvarea cererilor cetățenilor evacuați și care s-au reîntors la domiciliul lor se va face în spiritul unei stricte respectări a legalității populare [...]. Bunurile mobile precum [...] camioane cu cai, căruțe [...] case de bani, ventilatoare, oglinzi, sticle, sifoane [...] vor fi predate de către instituțiile sau întreprinderile ce le dețin, la cererea proprietarilor respectivi și pe baza adreselor Comitetului Executiv al Sfatului Popular al orașului Giurgiu, că bunurile sunt proprietatea petiționarilor*”¹²¹.

Pe 8 septembrie 1954, Sfatul Popular al orașului Giurgiu comunică instituțiilor amintite anterior, mai puțin Raionului, prin adrese oficiale¹²², „*să predea*” sau „*să restituie*” Iulianei Vărbănescu bunurile proprietatea sa, pe care acestea le aveau în folosință. În aceeași zi, situația îi este adusă la cunoștință petiționarei, tot în scris¹²³.

Avem certitudinea că următoarele bunuri i-au fost restituite petiționarei, pe bază de proces-verbal. Este vorba despre „*una mașină de sifoane, una mașină pentru umplut limonadă, două umplutoare, un dinam, un ventilator de perete, un spălător cu perie, un tub acid, una transmisie cu două forghere, una rezistență, un bazin de zinc*”¹²⁴, toate „*aflate în păstrarea Coop[erativei] 16 Februarie 1933 din Giurgiu*”. Întocmit la 25 octombrie 1954, actul respectiv mai precizează: „*aceste bunuri se predau și se iau în primire în starea primită fără stricăciuni sau lipsuri. Subsemnata IULIANA VÂRBĂNESCU declar că am luat în primire aceste bunuri în stare perfectă și nu am nici un fel de pretențiuni contra Cooperativei 16 Februarie 1933, deoarece ele au fost păstrate în bune condițiuni și mi se înapoiază în starea primită*”¹²⁵. Prin adresa nr. 3625/ 29 octombrie 1954, Cooperativa „16 Februarie” informează Sfatul Popular al Orașului Giurgiu despre încheierea operațiunii de predare a bunurilor către solicitantă: „*Vă anexăm în copie procesul-verbal din 25 oct[ombrie] 1954 între noi și Iuliana Vârbănescu, ne putând ajunge la nici o înțelegere fie pentru închiriere, fie prin vânzare și conform adresei Comitetului Executiv nr. 5787 din 9 septembrie 1954, fiind dispoziția Comitetului Executiv București, nr. 26540, toate aceste bunuri le-am restituit susnumitei*”¹²⁶. Din cercetările noastre, nu cunoaștem dacă văduvei fostului comerciant i-au fost restituite și celelalte obiecte lăsate de ea în localitatea de domiciliu la data dislocării, după cum nu cunoaștem nici situația ulterioară a bunurilor pe care autoritățile i le-au restituit.

Revenind la viața de familie a Iuliane Vârbănescu, aducem în atenție și informații despre fiica sa vitregă, conform sursei de istorie orală indicate. Îngrijită de Iulica de la o vârsta fragedă¹²⁷, Florina Vârbănescu a devenit medic și a profesat întreaga sa carieră în orașul Găești, aflat atunci în regiunea Pitești. Înfiață de un unchi patern, ea a fost căsătorită cu medicul Inocențiu Robaki, român de etnie germană, care și-a desfășurat activitatea în aceeași localitate cu soția sa¹²⁸. După pensionare, cei doi s-au mutat în București¹²⁹, în apartamentul moștenit de Florina de la tatăl său, locuință care ulterior a făcut obiectul unui act de caritate¹³⁰.

Între Florina și Iulica s-a menținut o relație bună, fosta soție a lui Petre Vârbănescu fiind agreată și de Inocențiu, familie alături de care a locuit, atât la Găești, cât și în București¹³¹. După anul 1990, Florina a revendicat de la statul român imobilul construit de Petre Vârbănescu pe cea mai importantă arteră comercială a orașului Giurgiu. La încheierea procedurilor impuse de legislația momentului, Florina a fost despăgubită cu suma de aproximativ 100 milioane lei, considerată echivalentul în bani al clădirii naționalizate, în care nu era inclusă și contravaloarea parterului, folosit ca spațiu comercial de stat. Fiica lui Petre Vârbănescu a murit în București și a fost înmormântată alături de soț și de Iulica, mama sa vitregă¹³².

După câte știm, Dumitru Vârbănescu nu a putut participa la înmormântarea tatălui său, dar nu credem că a mai intenționat să vină vreodată în România. Probabil că, dacă ar fi dorit totuși să revină, definitiv sau numai temporar, autoritățile i-ar fi acordat un tratament „special”. O eventuală corespondență postbelică dintre pictor și rudele sale, dacă a existat, a trebuit să suporte rigurile impuse de regimul politic din România acelei perioade, care cenzura relațiile cu străinătatea, mai ales cu Occidentul.

Rămas în Franța, Dumitru Vărbănescu a creat și s-a afirmat alături de nume marcante ale suprarealismului european, între care André Breton (1896-1966) și Pablo Picasso (1881-1973). Despre activitatea sa artistică, desfășurată în mare parte la Grenoble, oraș care l-a „adoptat” și omagiat, vom comunica într-un studiu viitor.

Anexe

1907, noiembrie [post 22], **Giurgiu**. *Declarație de încheiere a căsătoriei dintre Petcu Țone și Stancia Tănase.*

Domnule *Petcu Țone* declari că [i]ei de legitima d-tale soție pe domn[îșoara] *Stancia Tănase*?

Da, domnule ofițer. ss. *Petcu Ț. Vârban*

Domniata, Domn[îșoara] *Stancia Tănase* declari că [i]ei de legitimul d-tale soț pe domnul *Petcu Țone*?

Da, domnule ofițer. ss. *Stancea T. Pârvu*

După consimțământul reciproc al d-voastră, noi *Gh. Păsculescu*, ofițerul stării civile din urb[e]a Giurgiu, declarăm în numele legii că sunteți uniți în căsătorie.

OFIȚER, ss. *Gh. Păsculescu*

Șeful biroului, ss. *C. Marculescu*

BJANG, fond Primăria oraș Giurgiu – stare civilă, ds. 2019, f. 9.

*

1908 octombrie 7, Giurgiu. *Extras din Registrul stării civile pentru născuți, cu actul de naștere nr. 490 al lui Dumitru Petcu Vărbănescu.*

REGISTRUL STĂRII CIVILE PENTRU NĂSCUȚI

[Semnătură prin ștampilare]

490

ss. *Al. Peretz*

Dumitru Din anul una mie nouă sute opt luna octombrie ziua șapte ora zece dimineața.
Petcu Act de nașterea lui Dumitru de sex masculin născut alaltăieri seara la ora
Vărbănescu nouă în orașul Giurgiu la casa părinților săi din strada Mircea Vodă no. 19
fiu al Dl. Petcu Vărbănescu de ani două zeci și cinci de profesie cărciumar
și al D[n]ei. Stancia P. Vărbănescu de ani douăzeci și cinci de profesie casnică

ambii de religie ortodoxă de națiune și protecție română domiciliați culoarea verde după declarația făcută de D[n]a. Chera Vârbănescu de ani șaptezeci de profesie casnică domiciliată în Giurgiu care ne-a prezentat copilul. Primul martor Ilie St. Manea de ani cinci zeci și nouă și al II [lea] martor Ilie Comănescu de ani douăzeci și patru ambii de profesie funcționari domiciliați în Giurgiu care au subscriș acest act după ce li s-a citit împreună cu noi și cu D[n]a. Gh. Pasculescu ofițerul stării civile din Giurgiu.

Declaranta ss. *Chera Vârbanescu*

Martori: ss. *I. St. Manea*
ss. *I. Comănescu*

Ofițer ss. *Gh. Pasculescu*

Șef birou
ss. *C. Marculescu*

BJANG, fond Primăria orașului Giurgiu, Starea Civilă, născuți, depunerea IV Consiliul județean, ds. 1.

*

1927 februarie 25, Giurgiu. *Cererea comerciantului Petre Vârbănescu către conducerea Liceului „Ion Maiorescu”, de reînmatriculare a fiului său, Dumitru, eliminat pentru absențe nemotivate.*

[Mențiune mss]: 1927 Februarie 25 [Ștampilă registratură]
Dl. Prof. Al. Cartoian, dirigintele Liceul „Ioan Maiorescu”
clasei VI este rugat să binevoiască a decide. GIURGIU
Director, Intrarea No. 1389
ss. Savin Popescu 1927 Luna II ziua 25

Domnule Director,

Vă rog să bine voiți a înscri[e] din nou în matricolele liceului „I[on] Maiorescu”, pe fiul meu, elevul Vârbănescu D-tru din cl[asa] VI M[odernă] fiind exmatriculat, din cauza celor două absențe avute în plus peste cele prevăzute de regulament.

Primiți vă rog, D-le Director, distinsul meu respect,
ss. *P. Vârbănescu*

[Mențiune mss.]: *Subsemnatul elev Vârbănescu D-tru, cunoscând gravitatea absențelor făcute și neanunțate, se obligă a nu mai lipsi decât motivat.*

ss. *Vârbănescu D-tru*

Domniei sale

Domnului Director al lic[eului] „I[on] Maiorescu” Giurgiu

BJANG, fond Liceul „Ion Maiorescu” Giurgiu (se va cita LIM), ds. 24/1926-1927, f. 73.

*

1928 decembrie 7, [Giurgiu]. *Ciorna răspunsului la adresa Ministerului Instrucțiunii nr. 160143/1 decembrie 1928, prin care se solicita trimiterea situației școlare a elevului Vârbănescu P. Dumitru din clasa a VII-a Modernă a Liceului „Ion Maiorescu” din Giurgiu, către Liceul „Mihai Viteazul” din București.*

Nr. 1270

7-XII-1928

Situație

D-lui Director al Liceului „M[ihai] Viteazul Vârbănescu P. Dumitru

Buc[urești] cl[asa] VII (șapte) Modernă

Liceul I[on] Maiorescu

Avem onoare a vă înainta Giurgiu

pe verso situația școlară a elevului anul școlar 1927-1928

Vârbănescu P. Dumitru

L[imba] română 4,66

din clasa VII-a a acestui liceu

L[imba] latină 4

transferat la liceul de

L[imba] franceză 5

sub direcțiunea Dv. conf[orm]

L[imba] germană 5

ordinului On[or] M[inisterului] Instrucț[iunii]

Istorie 4

Nr. 160143/1 Dec. a.c.

Filozofie 4,33

Matematică 5

Director,

Fizic[ă] chimie 4,66

Secretar,

Naturale 5

Desenul 9

Muzica 9

Gimnastica 8

Purtarea potrivită

Frecventarea neregulată

Situația la finele anului Repetent

Conf[orm] matriculelor

Nr. 540 p[entru] cl[asa] VI

Nr. 448 p[entru] cl[asa] V

Cl[asa] VII oral scris

L[imba] germană 7 6

Istoria 2 –

Șt[iințe] naturale 5 –

Toate absențele motivate

BJANG, fond LIM, ds. 34/1928-1929, f. 82 (v).

*

1929 septembrie, București. *Foia matricolă a elevului Dumitru Vărbănescu, din ultima clasă absolvită la Liceul „Mihai Viteazul”.*

*Repet[ent] în 1927-1928***MINISTERUL INSTRUȚIUNII**

MATRICULA ȘCOLARĂ [Ștampilă registratură]

Anul școlar 1928 – 1929 **Liceul „Mihai Viteazul”**

Volumul III BUCUREȘTI

Clasa VII (*șaptea*) B

Școlarul *Vărbănescu P. Dumitru* născut la anul 1908 luna *octombrie* ziua 5 în comuna *Giurgiu* județul *Vlașca*. Fiu al D-lui *Petcu* de cetățenie *română*, naționalitatea tatălui *română*, profesiunea tatălui *comerciant*, religiunea tatălui *ortodoxă*, a mamei *idem*, a școlarului *idem*, vaccinat *da*, anul ..., luna ..., ziua

Locuința părinților sau a tutorului este în comuna *Giurgiu* județul *Vlașca*. A fost înscris în clasa VII a acestei școale pe baza *comunicării lic[eului] „Ion Măiorescu” din Giurgiu* sub nr. 1270 din 7 *decembrie* 1928.

OBIECTELE	Note Trimestriale			Media Anuală	ABSENȚELE TRIMESTRIALE						Note la examen			Note la examenul de corigență			Media totală	Observațiuni
	Trim. I	Trim. II	Trim. III		Trim. I	Trim. II		Trim. III		Scr.	Or.	Med.	Scr.	Or.	Med.			
						M	N	M	N							M		
Religia	6	6	6	6												6		
Limba română	6	6	5	5,66						6						5,83		
„ latină	3	4	6	4,66						4		5	5	5		4,33		
„ elină	5	4	6	5						5						5		
„ franceză	6	7	6	6,33						8						7,16		
„ germană																		
„ italiană sau engleză	5	6	5	5,33						3		6	6	6		4,16		
Istoria	7	5	5	5,66						5						5,33		
Filosofia	5	4	5	4,66						6						5,33		
Drept uzual și econ. politică	5	5	6	5,33			3			5						5,16		
Geografia	5	6	6	5,66						5						5,33		
Matematica	7	5	4	5,33						5						5,16		
Științe fizico-chimice	6	5	5	5,33			1			6						5,66		
Științele naturale	5	6	6	5,66						5						5,33		
Igiena	6	6	6	6						6						6		
Caligrafia																		
Desemnul	8	8	7	7,66												7,66		
Desemnul liniar																		
Muzica vocală	8	8	6	7,33												7,33		
Gimnastica	5	6	7	6												6		
Științele agricole sau de chimie technol. sau com.																		
	Trimest. I		Trimest. II		Trimest. III													
Purtarea	bună																	
Frecventarea																		

Media generală ...

Situația în iunie *Corig[ent] latină și engleză.*

Situația în septembrie *Promovat*

DIRECTOR,

ss. Ioan I. Roman

Arhiva Colegiului Național "Mihai Viteazul" București, *Registru matricol pentru anul școlar 1928-1929*, vol. III, p. 102.

*

1929, noiembrie 20, Giurgiu. *Invitația Societății corale "Lyra" către primarul Nicolae Panțu pentru participarea la o serbare găzduită de salonul lui Petre Vărbănescu.*

SOC. CORALĂ "LYRA" 16/929 Giurgiu 20 Noiembrie 1929

- GIURGIU-

CUNOSCUTĂ CA PERSOANĂ MORALĂ

JURIDICĂ PRIN SENTINȚA

TRIBUNALULUI VLAȘCA S. I.

No. 36/29

- - -

[Mențiune manuscrisă]

Fiind împiedicat de interese

familiale de a lua parte

la festivalul organizat, va fi rugat

Domnul C. D. (?) de a lua parte

în locul subsemnatului.

ss. Nicolae Panțu

Domnului

N. R. P A N Ţ U

Primar al oraşului G i u r g i u

Societatea noastră dorind să propage sentimentul dragostei pentru muzica națională și asociațiile culturale și corale din localitate să stabilească legături mai strânse între toți susținătorii ei, am organizat pentru seara de sâmbătă 23 noiembrie crt. ora 9 precis o șezătoare muzicală, în salonul "P. Vărbănescu" și cum aceasta va avea loc în cadrul unei frumoase serbări culturale Vă rugăm să bine-voiți a ne onora cu prezența D-Voastre.

Primiți asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

PREȘEDINTE,

ss. L.L. Vlădescu

Secretar,

ss. Dem. Tănăsescu

BJANG, fond Primăria oraș Giurgiu, ds. 8/1929, f. 246.

[1952, 26 mai], Giurgiu. Fișa "chiaburului" Iuliana Vârbănescu, redactată de Sfatul Popular al orașului Giurgiu.

FIȘA INDIVIDUALĂ

Chiaburul, Vârbănescu Iuliana din Giurgiu, Str. Gării nr.72.-

- 1/ Membrii de familie 1, din care bun de muncă 1
- 2/ Suprafața totală de teren ce posedă în prezent este de 1,50 ha, cultivat în întregime cu cereale,-
- 3/ În trecut a posedat aceiaș suprafață de teren,-
- 4/ Terenul îl muncește în dijmă, iar în trecut tot în dijmă,-
- 5/ Inventar agricol nu posedă,-
- 6/ În prezent nu are nici o meserie fiind întreținută de copii,-
- 9/ În trecut soțul său Vârbănescu Petre, azi decedat, era reprezentantul fabricii de bere Bragadiru și a produselor C. A. M. având oameni pe căruțile de distribuție,- *În anii 1921-1944*
- 10/ Casa în care locuște la adresa de mai sus a fost proprietatea susnumitei, azi naționalizată,-
- 11/ Este clasificată chiabură după urma soțului său pentru că a exploatat munca salariată și a speculat fiind comerciant,-

PREȘEDINTE,

ss. *Neagu Dumitru*

SECRETAR,

ss. *Simion Ilie*

BJANG, fond Sfatul Popular oraș Giurgiu – Secția Agricolă, ds. 1/1952 (vol. III), f. 23.

*

1954, mai 4, Giurgiu. Cererea Iuliane Vârbănescu adresată Sfatului Popular al orașului Giurgiu, de restituire a bunurilor sale.

[Secția] Gosp[odărire]

Se va comunica unde sunt

aceste bunuri. ss. indescifrabil

[Ștampilă registratură]

SFATUL ORAȘULUI GIURGIU

Nr. 5787 din 4 mai 1954

Anexe Serviciul G. Loc.

Tov[arășe] PREȘEDINTE,

Subsemnata IULIANA VÂRBĂNESCU, dom[iciliată] în orașul Găești, Raionul Găești, Regiunea Pitești, Str. 13 Decembrie Nr. 61, fostă cu dom[iciliul] în Orașul Giurgiu, respectuos vă aduc la cunoștință următoarele:

În anul 1952, când am fost evacuată din orașul Giurgiu, am lăsat la domiciliul meu obiectele și bunurile mai jos arătate, care au fost ridicate și date în folosința diferitelor unități comerciale sau cooperatiste din oraș.

Aceste bunuri sunt:

1.- Una fabrică de apă gazoasă, complectă, în stare nouă, compusă din 5 piese, plus dinam și transmisie.-

2.- Una presă de capsulat sticle cu metal.- *M A t*

3.- Un cântar, capacitate 2.000 kgr.- *M A t*

4.- Un ventilator.-

5.- Una oglindă 1/2 m cu ramă.- *Coop. 7 Noiembrie*

6.- Un filtru marca „Zaitz”.-

7.- Trei aparate pentru cotoat țuică și spirt.-

8.- Un camion pentru cai.- *o c l*

9.- Una sanie.- *o c l*

10.- Un căruț cu 2 roate.-

11.- Una ladă cu diferite scule și piese de mașină.-

12.- 150 sifoane și 600 sticle sirop.- *o c l*

13.- Una casă de bani.- *R.P.M.B.(?)*

Aceste bunuri fiind proprietatea mea, vă rog să binevoiți a-mi indica în scris unde se află în prezent, care întreprindere sau unitate comercială le are în folosință.

LUPTĂM PENTRU PACE,

ss. Iuliana Vărbănescu

Tov[arășului] PREȘEDINTE AL SFATULUI POPULAR AL ORAȘULUI GIURGIU,
REGIUNEA BUCUREȘTI

BJANG, fond Sfat Popular Oraș Giurgiu – Secretariat-Administrativ, ds. 4/1951-1956, f. 60.

Note

¹ Localitatea se află în partea de sud-vest a județului Giurgiu, la o distanță de aproximativ 12 km de orașul-reședință, într-o zonă geografică de tranziție de la Lunca Dunării la Câmpia Burnazului.

² Prezența portului la Giurgiu, ostroavele cu vegetație și faună bogate, create de fluviu în dreptul orașului, imaginile cu români și bulgari care treceau Dunărea înghețată în iernile geroase, dar și colinele brăzdate de pârâuri în zona Hodivoaia, unde bunicii materni își aveau domiciliul, puteau constitui teme pentru creația de șevalet.

³ Nu am identificat în fondurile BJANG documente (cataloge, foi matricole, corespondență) create de unitatea școlară amintită ori de celelalte două instituții de învățământ similare existente pe atunci, în care să se

regăsească numele elevului Dumitru Vărbănescu. Este posibil ca acestea să se fi pierdut în urma distrugerilor care au afectat grav majoritatea clădirilor publice din Giurgiu, în timpul primului război mondial.

⁴ A se vedea: *Anuarul Liceului I. Maiorescu din Giurgiu pe anul școlar 1920-1921* (se va cita în continuare ALIMG), *Cartea Românească*, București, 1922, p. 9; *Anuarul Gimnaziului, „Ion Maiorescu” din Giurgiu pe anul școlar 1921-1922*, Tipografia Cărților Bisericești, București, 1923, p. 18; ALIMG 1922-1923, Tipografia „Romana”, București, 1924, p. 53. În toate aceste cazuri, documentele publicate nu conțin mediile obținute de elevi la finalul anilor de studii și, în primele două situații, nici numele diriginților fiecărei clase.

⁵ Mauriciu Kandel (1897-1977), licențiat în geografie, cu o carieră ulterioară de conferențiar universitar la istorie medie și modernă (a se vedea Grigore BUDURU. *Enciclopedia maioreșciană*. P. II, p. 92-93).

⁶ BJANG, fond Liceul „Ion Maiorescu” Giurgiu, Registrul matricol 2/ 1923-1924, f. 123.

⁷ Alexandru Cartoian (1901-1965), profesor de istorie și om politic țăranist, văr cu savantul Nicolae Cartoian (a se vedea Emil PĂUNESCU. *Epistolar Alexandru Cartoian*. În: *Meandre*, XIII, nr. 1-2, 2010, p. 87-88).

⁸ ALIMG 1924-1925 *Jubileul de 55 de ani al Gimnaziului*, Institutul de Arte Grafice, Editură și Librărie „Cartea Românească” S.A., Cluj, 1926, p. 97.

⁹ Niculae Teodorescu (1901-1975?), licențiat în litere, fondator al revistei „Licurici” și deputat de Vlașca în 1947 (Grigore BUDURU. *Op. cit.*, P. I, p. 158-159).

¹⁰ BJANG, fond Liceul „Ion Maiorescu” Giurgiu, Catalog clasele I-VIII an școlar 1924-1925, f. 144 (v). Aceași medie, dar cu aprecierea „B” în primul trimestru, a mai fost obținută de un singur elev. Majoritatea celorlalți, aproape 30 de colegi, avea medii de „6” și „8”.

¹¹ Soții Alexandre și Hélène Petit, veniți în România în cadrul Misiunii culturale franceze, au predat limba franceză (1919-1927), respectiv engleza (1923-1927), la Liceul „Ion Maiorescu” (a se vedea M. COLOȘENCO. *Ion Barbu – Dan Barbilian*. București: Minerva, 1989, p. 177).

¹² A se vedea supra nota 14, f. 146 (v).

¹³ *Ibidem*, f. 157 (v).

¹⁴ ALIMG 1925-1926, Tipografia și legătoria de cărți „Scrisul Românesc”, Giurgiu, 1927, p. 83. În tabelul cu „Rezultatul examenului de admitere în clasa V din septembrie 1925”, Vărbănescu P. Dumitru, secția „M[odernă]”, este înscris pe locul 23, din totalul de 52 de elevi care au susținut acel examen; media sa „6” fiind obținută și de cei cinci elevi situați pe listă în fața lui. Cea mai mare medie obținută atunci a fost „7,50”, iar cea mai mică a fost „5”.

¹⁵ Ion Cantonieru (1901-1929), licențiat în Litere, frate al scriitorului Nicolae Cantonieru, ambii decedați în plină tinerețe (Grigore BUDURU. *Op. cit.*, p. 159).

¹⁶ Dan Barbilian (1895-1961), matematician de renume mondial, academician post-mortem, a suplinnit un an la Giurgiu „catedra de matematici a d-lui Dumitru V. Ionescu, în concediu pentru studii la Paris” (ALIMG 1925-1926, Tipografia și Legătoria de cărți „Scrisul Românesc”, Giurgiu, 1927, p. 6).

¹⁷ BJANG, *fond cit.*, Catalog 1925-1926, f. 141.

¹⁸ Ștefan Năulescu (1864-1940?), profesor titular un sfert de secol, dintre ai cărui elevi îl remarcăm pe dirigijorul George Georgescu (a se vedea Tutu G. GEORGESCU. *George Georgescu*. Ed. II. București: Ed. Muzicală, 2001, p. 29-30).

¹⁹ BJANG, *fond cit.*, f. 143 (v).

²⁰ *Ibidem*, f. 146 (v).

²¹ ALIMG 1925-1926, Tipografia și legătoria de cărți „Scrisul Românesc”, Giurgiu, 1927, p. 74.

²² ALIMG 1926-1927, 1928, p. 53.

²³ BJANG, *fond cit.*, Registrul matricol 1/ 1926-1927, f. 44. „Foaia personală a elevului Vărbănescu Dumitru”, clasa a VI-a, an școlar 1926-1927, conține, în dreptul însemnării manuscrise a numelui mamei sale, simbolul „+”, scris tot de mână (BJANG, fond „Liceul Ion Maiorescu” Giurgiu, ds. 28/

1926-1927, filă nenumerotată). Probabil că aceasta reprezintă o referire la faptul că mama viitorului pictor era decedată.

²⁴ A se vedea în acest sens facsimilul solicitării, precum și transcrierea documentului, în Anexă. Menționăm că textul cererii este autograful fiului, după cum o demonstrează comparația scrisului său cu cel al părintelui.

²⁵ Vasile Glonț (1900-1963), licențiat la Sorbona, autor de manuale și inspector general al învățământului secundar (Grigore BUDURU. *Op. cit.*, P. I., p. 233-234).

²⁶ ALIMG 1927-1928, Tipografia și legătoria de cărți „Scrisul Românesc”, Giurgiu, 1929, p. 44.

²⁷ BJANG, *fond cit.*, ds. 34/ 1928-1929, f. 82. Documentul conține și mențiunea olografă a directorului Savin Popescu: „1928 Dec[embrie] 5. Se va înainta situația de anul trecut și anul acesta Liceului «Mihai Viteazul» București”. Probabil că Dumitru Vărbănescu a început să repete clasa a VII-a la Giurgiu, până când a obținut transferul la liceul bucureștean.

²⁸ *Ibidem*, f. 82 (v); a se vedea Anexa.

²⁹ Foaia sa matricolă poartă mențiunea manuscrisă: „Repet[ent] în 1927-1928”.

³⁰ Ion F. Buricescu (1880-?), profesor de filosofie, la catedra liceului între 1927-1931, publicist și om politic (Lucian PREDESCU. *Enciclopedia României: Cugetarea*. Saeculum: București, 1999, p. 145).

³¹ A înregistrat 4 absențe pe durata întregului an, toate în trimestrul al II-lea. Trei dintre acestea au fost motivate, conform foii matricole (a se vedea Anexa). Se pare că acesta este cel mai mic număr de absențe pe care elevul Vărbănescu l-a avut în timpul școlarizării la cele două licee.

³² Arhiva Colegiului Național „Mihai Viteazul” București, *Registru matricol pentru anul școlar 1928-1929*, vol. III, p. 102 și „Anuarul IX al Liceului Mihai Viteazul din București pe anul școlar 1928-1929”, Tip. „Sportul”, București, 1929, p. 60.

³³ BJANG, *fond cit.*, ds. 34/ 1928-1929, f. 83. Documentul conține și mențiunea olografă a directorului Savin Popescu: „1925 Iulie 15. Se vor trimite, dacă mai avem vreun act”.

³⁴ *Ibidem*, f. 83 (v).

³⁵ „Anuarul X [...] 1929-1930”, 1930, p. 18.

³⁶ *Ibidem*, p. 25.

³⁷ Înființarea asociației este consemnată în ALIMG 1920-1921, p. 6-7: „În sfârșit, elevii clasei a VI-a au pus bazele unei societăți culturale M. Kogălniceanu, în care sunt admiși elevi din toate clasele. Societatea a ținut în fiecare săptămână ședințele sale la care au asistat și d-nii profesori. Elevii s-au produs cu conferințe literare și științifice, cu piese corale, cu recitări sau cu producțiuni de muzică instrumentală (vioară și mandolină)”. Împărțită ulterior în secțiunile literar-artistică și științifică, Societatea avea „sprijinul moral al domnilor profesori” (s-au evidențiat coordonatorii: Nicolae Cartojan, Vasile Glonț, Mauriciu Kandel, Savin Popescu). Conducerea efectivă era asigurată de un secretar general, provenit din rândul elevilor, funcție în care s-a remarcat Emil Gulian, viitor poet, publicist și traducător. Gulian considera că „Mihail Kogălniceanu” este „o anexă logică a școalei tinzând a descătușa și valorifica personalitățile și a desvălui puterea de sintetizare și latura creatoare a elevului pe lângă facultatea lui de a înregistra” (ALIMG 1925-1926, p. 13). Unele surse indică existența în patrimoniul asociației a unui fond documentar tipărit: „Pentru a întinde gustul și dragostea de citit pentru elevi s-a organizat temeinic biblioteca societății care numără 251 de volume de literatură și 23 publicațiuni periodice, cetite de aproape toți elevii gimnaziului” („Anuarul [...] 1921-1922”, p. 6.) Anul următor, colecțiile sale au crescut „prin râvna elevilor din comitetul de conducere a societății”, iar biblioteca ei a ajuns la „297 volume literare și științifice și 5 reviste sau publicațiuni periodice” (ALIMG 1922-1923, p. 22).

³⁸ ALIMG 1924-1925, p. 48.

³⁹ A se vedea ALIMG 1925-1926, p. 14 și 56.

⁴⁰ Piesa a fost jucată, la 19 februarie 1927, la o serbare destinată măririi fondurilor Comitetului școlar.

⁴¹ ALIMG 1926-1927, p. 8 și 16.

⁴² ALIMG 1927-1928, p. 14.

⁴³ Gheorghe RĂDULESCU. Un pictor giurgiuvean în Franța: Dimitrie Vărbănescu. În: *Sud*, an 12, nr. 3 (116), martie 2009, p. 12. (Articolul reprezintă ciorna unei comunicări susținute de autor la 4 noiembrie 1969, în cadrul sesiunii științifice prilejuite de aniversarea centenarului Liceului „Ion Măiorescu”).

⁴⁴ *Ibidem*.

⁴⁵ Mauriciu KANDEL. Oameni care au fost... / Pictorul DIMITRIE VĂRBĂNESCU. În: *Școala noastră* (număr omagial închinat centenarului Liceului „Ion Măiorescu” din municipiul Giurgiu 1869-1969), nr. 2, București: Întreprinderea Poligrafică „Grafica Nouă” II, [1969], p. 20.

⁴⁶ Fondat ca Gimnaziu în anul 1869, „Ion Măiorescu” a fost transformat în liceu prin legea 2930, publicată în „Monitorul Oficial”, nr. 63 din 22 iunie 1923, conform ALIMG 1922-1923, p. 5. Printre absolvenții acestei școli se regăsesc nume importante ale culturii române și, de-a lungul timpului, aici au predat viitoare cadre didactice universitare de prestigiu recunoscut. Sub conducerea faimoșilor directori Nicolae Cartojan, Frumuzache Chiriac și Savin Popescu, standardele ridicate ale școlii și severitatea unor cadre didactice au determinat procente de promovabilitate ale elevilor destul de scăzute. În anul școlar 1926/ 1927, doar 47,79% din cei 545 de elevi ai Liceului au reușit să promoveze, comparativ cu anul de învățământ anterior, când se înregistrase un procent de 51,66% din totalul de 527 de elevi înscriși. *„Explicarea unor astfel de procente și a unei astfel de repartizări a procentului general de promovați, o găsește oricine, dacă cercetează modul cum își petrec timpul liber și rezervat studiului, în general elevii, și în special elevii cursului superior și felul cum sunt recrutați elevii cursului inferior extrabugetar. La toate acestea se adaugă lipsa de control din partea familiei școlărilor și conștiinciozitatea în aprecieri a corpului didactic, care dorește să aibă elemente cât mai selecte”* (conform ALIMG 1926-1927, p. 4).

⁴⁷ Pierderea mamei sale în 1925, când nu împlinise 17 ani, credem că i-a influențat negativ concentrarea asupra studiilor din ultimele clase liceale.

⁴⁸ Fostul județ Vlașca, cu reședința în orașul Giurgiu, cuprindea cea mai mare parte a actualului județ Giurgiu, dar și 30% din actualul Teleorman.

⁴⁹ Prenumele Petcu, de influență bulgărească, a fost românizat pe parcurs, în Petre. La vârsta de aproximativ 10 ani, copilul Petcu și-a pierdut tatăl. Țone Vârban a decedat în anul 1893, conform unui „Act de dovedire destinat a ține loc de act de moarte”, susținut de declarațiile martorilor Radu T. Olteanu, 27 ani, comers[ant] și P. Iliescu, 34 ani, cu profesia neprecizată (BJANG, fond Primăria Oraș Giurgiu – Stare civilă, ds. 2019, f. 7).

⁵⁰ BJANG, fond Starea civilă oraș Giurgiu – Născuți, ds. 155/ 1883 volum I, f 95 (v). Actul mai oferă informația că martorii prezenți alături de declarant – Anghel Vârban (32 ani, plugar), unchi al copilului și Țone Ignat (35 ani, plugar), din Giurgiu – nu știu să scrie.

⁵¹ BJANG, fond Starea civilă Hodivoaia – Născuți, ds. 19/ 1886-1888, f. 11 (v). Martori la declararea nașterii au fost Pârveu (50 ani, plugar) și Stanciu Crăciun (38 ani, profesie neprecizată), ambii domiciliați în comuna Hodivoaia, *„unchi ai copilei, carte nu știe”*, conform actului.

⁵² În cercetările noastre de arhivă nu am identificat certificatul de căsătorie al celor doi soți. În lipsa acestui document, am folosit informații din dosarul premergător căsătoriei, depus la „starea civilă” de către miri (a se vedea supra nota 53). Declarația lor de căsătorie, act a cărui transcriere se regăsește în Anexă, este semnată de către mire, atât în spațiul rezervat semnăturii lui, cât și în cel destinat miresei, scrisul având aceleași caracteristici grafologice.

⁵³ BJANG, fond Primăria oraș Giurgiu-Stare civilă, ds. 2019, f. 8. Martorii oficiali sunt aceiași care au semnat și actul la care am făcut referire anterior în nota 53.

⁵⁴ BJANG, fond Tribunalul județului Vlașca, ds 1/ 1907, Registrul foi dotale, f. 28 (v) și 29.

⁵⁵ Textul olograf: *„Școala primară de băieți No. 1 din Giurgiu / Băiatul din acest act s-a înscris astăzi în 25 august 1890, în clasa I a acestei școli sub numele de Vârban Ț. Petcu / p. Director ss I. Constantinescu”* poartă ștampila instituției emitente și este înscris pe verso *Extractului* din „Registrul actelor de Născuți No. 581 pe anul una mie opt sute opt zeci și trei”, parte din dosarul de căsătorie a soților Vărbănescu (BJANG, fond Primăria Oraș Giurgiu – Stare civilă, ds. 2019, f. 5 v).

⁵⁶ Primăria municipiului Giurgiu, Serviciul „Stare civilă” (se va cita PMG), *Registru*[I] *stării civile pentru născuți*, pe anul 1910, vol. I, f. 19 (act nr. 35 din data de 18 ianuarie 1910). La subscrierea documentului, alături de tatăl băiatului, mai sunt consemnați martorii T. Stancu (35 de ani, funcționar) și Radu Marin (61 ani, muncitor), ambii din Giurgiu, amici cu Petre Vârbănescu. Din document avem și informația că „*al doilea martor nu știe scrie*”.

⁵⁷ *Ibidem*, *Registru*[I] *stării civile pentru morți*, act nr. 38 din data de 19 ianuarie 1910. Documentul conține o eroare în privința vârstei mamei copilului decedat, care este trecută „*de ani 22*”, în loc de 23, cum ar fi fost corect, dacă se ținea cont de actul emis cu o zi mai înainte. Alături de tatăl copilului, martor a fost același Radu Marin, consemnat în actul de naștere prezentat anterior.

⁵⁸ Se pare că este prima persoană cu studii superioare care a participat la declararea nașterii unui copil al soților Petcu și Stancea Vârbănescu.

⁵⁹ PMG, *Registru*[I] *stării civile pentru născuți pe anul 1911*, vol. I, f. 33 v. (act nr. 64 din 7 februarie 1911).

⁶⁰ *Ibidem*, *Registru*[I] *stării civile pentru morți* pe anul 1911, vol. I, f. 62 v (act nr. 122 din 15 martie 1911). În document este vorba despre dr. Alexandru Vianu (tatăl viitorului academician Tudor Vianu), care îndeplinea atunci funcția de medic-șef al orașului Giurgiu. La întocmirea actului a fost comisă o greșeală referitoare la vârsta tatălui decedatei, despre care s-a afirmat că este „*de ani 28*”. Cum Petre Vârbănescu era născut în luna decembrie 1883, vârsta mai corectă ar fi fost 27 de ani, cum era trecut și în actul de naștere al copilei decedate.

⁶¹ *Ibidem*, *Registrul stării civile pentru nașteri din anul 1920*, volum I, f. 339 (act numărul 334 din 25 august 1920) comunică și faptul că, alături de tatăl „*care ne-a înfățișat copila*”, la declararea nașterii au mai fost prezenți martorii Petre Gr. Peiu (35 ani) și Dem. Ștefănescu (56 ani), funcționari din Giurgiu.

⁶² *Ibidem*, *Registrul stării civile pentru morți din anul 1922*, vol. I, act nr. 105, f. 107. Conform actului, copila a murit în casa din Giurgiu a părinților săi, aceeași unde se născuse. Decesul „*a fost verificat de Dl. Medic comunal Ștefanu, care a liberat certificatul cu N. 92 din 12 corent*”. Declarația oficială a fost făcută de martorii „*Spiru (Nepal) Neporasus de ani 66 de profesiune comerciant și Dl. Petre Gr. Peiu de ani 37 de profesiune funcționar domiciliat în Giurgiu*”. În opinia noastră, primul martor este un partener de afaceri al lui Petre Vârbănescu. După numele trecut în document, acesta era probabil grec.

⁶³ *Ibidem*, *Registrul stării civile pentru morți pe anul 1925*, vol. I, act 3528/238, f. 242. Este vorba despre Sandu Părvulescu, 49 ani, agricultor, Putineiu, județul Vlașca, fratele moartei și Nicu Dumitriu, 33 ani, comerciant, Giurgiu, str. Mircea Vodă, nr. 2, cumnatul moartei. La finalul actului este consemnat: „*Transcris de noi conform art[icol] 142 din regulamentul actelor de Stare Civilă fiind înaintat de Oficiul Stării Civile București cu adresa N.19245/ 925*”.

⁶⁴ *Ibidem*, *Registrul stării civile pentru căsătoriți din anul 1927*, vol. II, act nr. 65, f. 33-34.

⁶⁵ În cercetările noastre de arhivă, nu am identificat documentul la care se face referire în actul de căsătorie. Este posibil ca în acel contract să fie vorba, între alte prevederi, și despre o eventuală dotă oferită de tatăl miresei.

⁶⁶ Este vorba despre profesor Georgeta Georgescu (Giurgiu), nepoata uneia dintre surorile lui Petre Vârbănescu. Conform celor declarate, informațiile pe care ni le-a oferit au fost preluate de la Dobra Radoslav (născută Vârbănescu), bunica sa din partea mamei Elena.

⁶⁷ Născut la 12 iunie 1857 în comuna Hodivoaia, Vlașca, Tănase Pârveu, plugar, apoi comerciant cu firmă înscrisă, căsătorit fără act dotal, a fost proprietarul unei firme individuale fără emblemă, care avea ca obiect de activitate comerțul cu „*Băuturi spirtoase, coloniale și mărunțișuri en detail pe cont propriu*”, înscrisă la nr. 1263 din Registrul analitic, conform *Cererii de Înmatriculare* înregistrată la Camera de Comerț și Industrie Giurgiu nr. 1493/ 10 octombrie 1931 și Certificatului de Grefă nr. 24769/17 septembrie 1931, emis de Tribunalul Vlașca Secția II-a (BJANG, fond Camera de Comerț și Industrie Vlașca, Firme individuale, ds. T 27, f. 1 și 6). Firma a fost radiată prin hotărârea nr. 47/ 1942. Declarația

din actul dotat, la care am făcut referire anterior, ne permite să afirmăm că Tănase Pârvu desfășura activități comerciale cel puțin din anul 1907.

⁶⁸ *Ibidem*, litera V 96, f. 6. Documentul poartă numărul 23.596.

⁶⁹ *Ibidem*, f. 1.

⁷⁰ Într-un singur sezon, de exemplu, salonul lui Petre Vărbănescu a găzduit: balul cercetașilor Cohortei „Călugăreni” din Legiunea „Mihai Viteazul” Giurgiu, șezătoarea muzicală a Societății corale „Lyra” și serata dansantă cu tombolă a Comitetului județean Vlașca al Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române (BJANG, fond Primăria oraș Giurgiu, ds. 8/ 1929, f. 246, 255, 351; a se vedea și Anexa). Primul și al treilea eveniment au avut drept scop mărirea fondurilor asociațiilor organizatoare. Probabil că și proprietarul salonului a făcut atunci donații sau a acordat facilități către cele două societăți. Ținând cont de caracterul exclusiv cultural al serbării desfășurate sub auspiciile „Lyra”, putem afirma că și aceasta a beneficiat de sprijinul comerciantului Vărbănescu.

⁷¹ BJANG, fond Camera de Comerț... , f. 23.

⁷² *Ibidem*, f. 18.

⁷³ *Ibidem*, f. 13

⁷⁴ *Ibidem*, f. 10. Cererea este o dactilogramă întocmită, se pare, de avocatul Constantin P. Anastasiu, angajat de Petre Vărbănescu pentru reprezentarea firmei sale în diverse probleme de natură juridică, pe măsură ce activitatea firmei a crescut. Scrisul numelui de familie din semnătura lui Petre Vărbănescu, dar și caracterele mașinii folosite pentru dactilografierea textului sunt identice cu cele întâlnite de noi pe o cerere ulterioară, prin care avocatul amintit solicita, în numele Iuliane Vărbănescu, deschiderea succesiunii după decesul soțului său Petre Vărbănescu.

⁷⁵ *Ibidem*, f. 12.

⁷⁶ *Ibidem*, f. 8-9. Din „*TABLOU de întreg personalul întrebuițat la 31 decembrie 1942*”, înregistrat la Camera de Comerț și Industrie Giurgiu cu nr. 422/ 15 februarie 1943, aflăm că angajații: Petre Vărbănescu, Decebal Marinescu, Marin Ivănescu, Mihail Angheliescu (?), Gheorghe Drăgușescu și Gheorghe Marinescu, toți români, după „*cetățenia*” și „*originea etnică*”, aveau „*studii sau pregătire profesională*” de lucrător comercial, vechimea în serviciu a celor cinci salariați era de 10 ani (cea a patronului nu a fost specificată în document). Referitor la „*situația militară*” înscrisă în document pentru fiecare dintre angajați, ne oprim doar la cea consemnată în dreptul patronului și aflăm că Petre Vărbănescu avea gradul de plutonier, făcea parte din contingentul 1903, aparținea de Cercul de recrutare Vlașca și era „*ieșit din c[adrul] armatei*”. Documentul prezentat aici este completat de patron, prin scriere (neîngrijită) de mână, asemănătoare celei întâlnite în alte acte întocmite de el.

⁷⁷ Se pare că hotelul era unul dintre cele mai confortabile spații de cazare din Giurgiu.

⁷⁸ BJANG, fond Tribunalul județ Vlașca, ds. 10/1927, f. 115 (v) și 116. Conform documentului, „*noi, cumpărătorii, declarăm că stăm cu chirie în actualul lot, cu No. 4 (tot din Hotelul Vlașca)*”. Pentru alte informații, a se lectura în întregime documentul amintit.

⁷⁹ Eliberată de Tribunalul Ilfov, procura a fost înregistrată la nr. 41458/ 936. Din datarea acestui document în anul 1936 noiembrie 16, dar și din contractul comercial citat la nota 88, putem afirma că Petre Vărbănescu mai încheiase și alte afaceri în numele Fabricii de bere „Bragadiru”. Este posibil să fi fost singurul reprezentant pentru vânzarea en gros la Giurgiu a acestei mărci.

⁸⁰ BJANG, fond Primăria orașului Giurgiu, ds. 14/ 1939, f. 106.

⁸¹ Era situată în centrul orașului Giurgiu (zona denumită „Farfurie”), lângă „Turnul Ceasornicului”.

⁸² A se vedea supra nota 84, f. 106 (v).

⁸³ Construcția a fost demolată cel mai probabil în anul 1968, urmare acțiunii de sistematizare a zonei centrale a municipiului Giurgiu, impusă de autoritățile acelei epoci.

⁸⁴ BJANG, fond Tribunalul județ Vlașca - Notariat Autentice, mapa aprilie 1928, nenumărat; dactilogramă intitulată „*Contract de societate în nume colectiv*”.

⁸⁵ BJANG, fond Primăria orașului Giurgiu, ds. 14/ 1939, f. 109.

⁸⁶ *Ibidem*, f. 109 (v).

⁸⁷ Informație oferită de profesor Georgeta Georgescu.

⁸⁸ În general, donațiile erau colectate prin subscripție publică, realizată la finalul unor serbări școlare.

⁸⁹ ALIMG 1921/ 1922, p. 8.

⁹⁰ *Ibidem*, p. 9. Conform listei oficiale, care cuprindea 34 de persoane fizice și juridice, suma era a treia ca valoare în cadrul subscripției și mai fusese oferită de încă trei societăți comerciale puternice la acea dată: „Făina Românească” (panificație), „Steaua Română” (industrie petrolieră) și „Bayrischer Lloyd” (transporturi). Aceeași sumă fusese oferită și de Primăria Giurgiu, dar și de câteva persoane fizice, unele cu funcții administrative locale de prim rang.

⁹¹ ALIMG 1922/1923, p. 24.

⁹² *Ibidem*, p. 27. Lista cuprinde 71 de donatori, persoane fizice și juridice. Suma donată de Petre Vărbănescu era a doua ca valoare și mai fusese oferită de două dintre societățile comerciale la care am făcut referire anterior, dar și de persoane fizice. Venitul net al manifestării a fost de „*lei 51.247, care s-a înscris în bugetul comitetului pe exercițiul financiar 1922/ 1923*”.

⁹³ Este vorba despre Ion Maiorescu, născut la 28 ianuarie 1811 (Bucerdea Grănoasă, județul Alba), mort la 2 august 1864 (București). Serbarea anuală a patronului Liceului „Ion Maiorescu” avea loc în ziua de 30 ianuarie, care corespunde sărbătorii religioase „Sfinții Trei Ierarhi”.

⁹⁴ ALIMG 1925/ 1926, p. 9.

⁹⁵ *Ibidem*, p. 11.

⁹⁶ *Ibidem*. Suma a fost a șasea ca valoare în listă, fiind oferită și de alte 13 persoane fizice.

⁹⁷ A se vedea supra nota 70.

⁹⁸ Dobra a locuit o vreme în Giurgiu, apoi în satul Bălanu, limitrof orașului. Se pare că Petre a avut un respect aparte pentru sora sa mai mare, căreia îi oferea întotdeauna locul de onoare la evenimentele desfășurate în familie și o prezenta invitaților drept sora care l-a îngrijit în copilărie.

⁹⁹ Petra a domiciliat în comuna giurgiuveană Gostinu.

¹⁰⁰ PMG, *Registru pentru morți pe anul 1944*, vol. I, f. 64 (v) și f. 65. Efectuată la nr. 318/ 18 iulie, înregistrarea menționează că decedatul era comerciant, ortodox, avea ambii părinți morți, numele soției sale era Iuliana P. Vărbănescu. Moartea lui Petre fusese verificată de medicul comunal, care eliberase în acest sens certificat nr. 207/ 1944.

¹⁰¹ Informație oferită de Mariana Neaga, administrator al Cimitirului „Sf. Haralambie”. Conform registrului de intendență existent la data documentării noastre, la titularul locului de veci este înregistrată Florina Robaki (București, str. Drobeta, nr. 19 A).

¹⁰² BJANG, fond Tribunalul județului Vlașca secțiunea a II-a, ds. 2087/ 1944, f. 1.

¹⁰³ *Idem*.

¹⁰⁴ După domiciliul înscris în act, este aceeași persoană care declarase decesul lui Petre Vărbănescu la Starea civilă.

¹⁰⁵ A se vedea supra nota 106, f. 4.

¹⁰⁶ *Ibidem*, f. 5. Partea de început a documentului, cea al cărei conținut este prestabilit prin ștampilare, precizează: „Martorul [...] nu este rudă cu părțile”. În continuare, sub jurământ, conform art. 196 Pr. civilă, Vasile Radoslav declară și semnează: „[...] *de pe urma defunctului] meu unchi Petre Vărbănescu a[u] rămas ca moștenitori soția sa Iuliana și doi copii: Florina și Dumitru. Alți moștenitori nu mai sunt. Citindu-se stăru și semnez*”.

¹⁰⁷ *Ibidem*, f. 6.

¹⁰⁸ BJANG, fond Sfatul Popular Oraș Giurgiu – Secția agricolă, ds. 1/ 1952 vol. III, f. 1 și 3. Din totalul de 111 nume și adrese de persoane înscrise în documentul dactilografiat, 18 sunt tăiate cu cerneală neagră, fiind probabil excluse ulterior din categoria „*chiaburi*”. Pentru fiecare persoană înscrisă pe listă,

documentul are anexată câte o „fișe individuală”. Aici se regăsește și numele „Vasile Radoslav”, nepot lui Petre Vărbănescu din partea surorii Dobra. Conform ”fișei individuale”, Vasile avea „profesia de bază comerciant, din anul 1930 cu brevet până în prezent [...]. Prăvălia în care funcționează este închiriată și mai posedă în oraș un corp de case pe str. București. Este clasificat chibabur pentru că a întrebuințat brațe de muncă în cârciuma proprie și la lucrarea pământului”. Numele său se regăsește pe un tabel de dislocați din orașul Giurgiu, repartizat, după câte se pare, într-o localitate din Moldova.

¹⁰⁹ *Ibidem*, f. 23. Actul însoțește procesul-verbal în care este înscrisă situația prezentată anterior. Pentru lecturare integrală, a se vedea Anexa prezentei lucrări.

¹¹⁰ Dacă această mențiune a fost înscrisă ca urmare a declarației Iulianei Vărbănescu, putem deduce că ea se afla în relații bune cu Florina, aflată în țară, puțin probabil însă și cu Dumitru, stabilit în Franța.

¹¹¹ În perioada regimurilor „popular” și „socialist” din România, parterul clădirii a fost folosit pentru desfășurarea de activități comerciale de stat. Celelalte încăperi au trecut în administrarea serviciului „Spațiu locativ” din cadrul Sfatului Popular Giurgiu, care le-a închiriat către diverși cetățeni. Clădirea există și astăzi.

¹¹² BJANG, fond Sfatul Popular Oraș Giurgiu, ds. 1/ 1952 vol. I, f. 1 și 1 bis. După modul de redactare, credem că tabelul la care facem referire aici este ciorna documentului trimis oficial solicitantului. Un alt tabel cu formă și conținut aproape identice, se regăsește în același dosar.

¹¹³ Numele și prenumele „Iuliana Vărbănescu” au fost tăiate cu cerneală albastră, în dreptul acestora fiind înscris cuvântul „scos”. Rubrica „Observații” cuprinde mențiunile: „Trecut la nr. 82”, scris cu creion de culoare roșie (numele se regăsește tăiat și la numărul indicat, unde au fost făcute alte modificări) și „Scos și trecut la burghezi”, însemnare cu creion de culoare albastră.

¹¹⁴ BJANG, fond Sfatul Popular Oraș Giurgiu, ds. 1/ 1952 vol. I, f. 13 și 17. Este vorba despre „TABEL NOMINAL de cetățenii cap de familie care au fost îndepărtați din Giurgiu conform Deciziei...”. Documentul cuprinde 268 nume de persoane și adrese, înscrise pe 8 file dactilografiate. Iuliana Vărbănescu a fost înregistrată la nr. 169. Informațiile consemnate în spațiul destinat acesteia sunt scrise cu cerneală, dar și cu creion negru și colorat (roșu sau albastru).

¹¹⁵ Informație oferită de dr. Ion Bălan (Giurgiu), căruia îi mulțumim și pe această cale. Actul respectiv informează eronat în privința anului nașterii Iulianei Vărbănescu. Conform certificatului său de căsătorie, la care am făcut referire supra, în nota 68, aceasta avea 26 de ani în anul 1927. Prin urmare, anul corect al nașterii sale era 1921.

¹¹⁶ A se vedea supra nota 116, f. 59.

¹¹⁷ Lista completă a bunurilor la care Iuliana Vărbănescu face referire se regăsește în transcrierea integrală a documentului citat, conform Anexei.

¹¹⁸ BJANG, fond Sfat Popular Oraș Giurgiu – Secretariat-Administrativ, ds. 4/ 1951-1956, f. 60.

¹¹⁹ *Ibidem*, f. 61. Adnotările manuscrise făcute pe act indică: „se restituie” (presa și cântarul, oglinda, camion pentru cai, sania); „se restituie?” (150 sifoane și 600 sticle); „se restituie sau se înțelege” (una casă de bani); „se înțelege cu Coop[erativa]” (un aparat de la fabrica sifoane, 2 umplutoare, un dinam, un ventilator).

¹²⁰ *Ibidem*, f. 64-65.

¹²¹ *Ibidem*, f. 27-28.

¹²² *Ibidem*, f. 4-7. În ordinea numerotării filelor din dosar, destinatarii sunt: M[onopolul] A[coolului] și T[utunului], O[rganizația de] C[omert] L[ocal], Cooperativa „7 Noiembrie” și Cooperativa „16 Februarie 1933”, instituții cu sediul în orașul Giurgiu. Adresele poartă aceleași numere și date de înregistrare (5787/ 8 septembrie 1954). În fiecare document este înscris „Iuliana Vărbănescu din Giurgiu, cu domiciliul actual în orașul Găești, regiunea Pitești”.

¹²³ *Ibidem*, f. 3. Adresa este trimisă Iulianei Vărbănescu, Giurgiu, strada Gării, număr de imobil neprecizat.

¹²⁴ *Ibidem*, f. 34 (v).

¹²⁵ *Idem.*

¹²⁶ *Ibidem*, f. 35 (v).

¹²⁷ Se pare că Florina avea vârsta de doi-trei ani la moartea mamei sale, Stancea. În cercetările noastre de arhivă efectuate în orașul și județul Giurgiu, nu am identificat actul de naștere al Florinei Vărbănescu. Este posibil ca aceasta să nu se fi născut în județul Vlașca.

¹²⁸ Inocențiu și Florina au avut împreună o fiică, Anca, absolventă de studii universitare în România, specializarea engleză-germană. Ulterior, Anca a lucrat în Elveția, la o firmă din Zürich, oraș în care a și domiciliat împreună cu soțul său, cetățean elvețian de etnie italiană, angajat în aceeași companie cu ea. Specificul locului de muncă i-a permis Ancăi deplasări în diverse țări europene, între care și în țara de origine, unde a ajuns în mai multe rânduri pentru încheierea de contracte comerciale, inclusiv cu Combinatul chimic din localitate sa natală. Anca a murit la mai puțin de 40 de ani, fără copii. A fost înmormântată la Zürich.

¹²⁹ Conform informațiilor oferite de G. Georgescu, Inocențiu Robaki a mai trăit doar o jumătate de an de la mutarea în București, împreună cu soția sa. Este înmormântat în Cimitirul Bellu Evanghelic, din Capitală.

¹³⁰ Apartamentul a fost donat de Florina unei familii de tineri căsătoriți care, după moartea acesteia, s-au îngrijit de memoria sa, conform tradiției creștine. Primitorii donației au discutat personal cu rudele Florinei din Giurgiu, care nu au ridicat pretenții asupra testamentului lăsat de aceasta, intrat în vigoare după moartea ei. În locuința care a făcut obiectul acestui act de caritate, la data morții donatoarei, exista un tablou de dimensiuni mari, care reprezenta portretul lui Petre Vărbănescu.

¹³¹ Sursa indicată anterior a precizat că, pentru a obține un act de identitate cu adresa în municipiul București, văduva Iulica a fost nevoită să încheie o căsătorie „de conveniență” cu un bărbat din Capitală, alături de care nu a locuit niciodată. După cutuma practică în asemenea situații întâmplare în România comunistă, este posibil ca Iulica să-i fi plătit acestuia o sumă de bani pentru încheierea căsătoriei, în urma căreia a obținut actul administrativ dorit. La cinci ani de la eveniment, cei doi au divorțat, legea fiind permisivă în acest sens. Iulica a murit la o vârstă înaintată (se pare, 98 de ani) și a fost înmormântată în același cimitir din București, unde fusese înhumat și soțul fiicei sale vitrege.

¹³² Informații oferite tot de profesor Georgeta Georgescu, căreia îi mulțumim și pe această cale.

Catalogul Bibliotecii Seminarului „Central” din București (1922-1927) (Partea I)

Drd. Silviu-Constantin NEDELUCU

Universitatea din București, Facultatea de Litere, Școala Doctorală

E-mail: polihronie@yahoo.com

Introducere

Înainte de a purcede la tratarea acestui subiect trebuie menționat faptul că cercetarea noastră nu este și nici nu se dorește a fi una exhaustivă.

Motivația alegerii temei noastre de cercetare este, pe lângă una de ordin științific, și una personală¹. Totodată, doresc să aduc mulțumiri pe această cale Doamnei Rusu Maria, bibliotecar la Sala de reviste a Bibliotecii Facultății de Teologie Ortodoxă „Patriarhul Justinian” din București, pentru bunăvoința pe care mi-a arătat-o și pentru sprijinul acordat de-a putea consulta unele reviste necesare finalizării elaborării tezei mele de doctorat², precum și a manuscrisului Catalogului Bibliotecii Seminarului „Central”, pe care l-am descoperit întâmplător în arhiva bibliotecii.

Metodologia noastră de lucru se rezumă la următoarele aspecte, și anume:

- Întrebarea de cercetare;
- Ipotezele de cercetare;
- Noi ipoteze de cercetare;
- Metode.

Întrebarea de cercetare este: *Ce conține catalogul Bibliotecii Seminarului „Central”?*

Acestei întrebări îi succed următoarele sub-întrebări:

- În ce perioadă este datat catalogul bibliotecii respective?;
- Ce domenii ale cunoașterii cuprinde acest catalog?;
- Ce metodă a fost utilizată în redactarea catalogului?;
- Ce importanță are pentru noi descoperirea acestui manuscris?

Înainte de a răspunde la întrebarea de cercetare trebuie să spunem despre acest manuscris că a aparținut unei biblioteci școlare, Biblioteca Seminarului „Central” din București. Acesta conține pe lângă listele cu cărți, dispuse pe domenii și numele elevilor, și numărul cărților împrumutate și, deci, acest manuscris nu este doar un simplu catalog de bibliotecă, ci mai degrabă un *catalog – registru de cititori*.

Ca la întrebarea de cercetare, analizarea cu atenție a manuscrisului catalogului bibliotecii ne oferă răspunsurile potrivite și la celelalte sub-întrebări. Astfel, deși pe coperta 1, în partea de jos apar notații anii 1915-1916, în realitate catalogul este datat 1922-1927; fiind totuși o școală cu caracter vocațional, acesta conținea majoritatea domeniilor de cercetare specifice domeniului teologic, mai puțin cele tehnice (matematică, fizică, chimie, biologie etc.). Metoda utilizată în redactarea catalogului a fost una simplă după modelul:

- Număr de inventar;
- Titlul cărții/ revistei;
- Autor (traducător, acolo unde este cazul).

Descoperirea acestui manuscris ne arată, în primul rând, care erau lecturile pe care le aveau elevii claselelor 5-12 (respectiv I-VIII), după modelul interbelic, iar în al doilea rând, ce cărți circulau în București în anii '20.

Ipotezele de cercetare sunt:

- *Lecturile elevilor teologi erau de bună calitate?*;
- *Aceste lecturi erau preponderent românești?*;
- *A existat o elită de profesori și de elevi ai Seminarului „Central” din București?*

Socotim că cercetarea noastră este una deschisă și propunem totodată două **noi ipoteze** de cercetare:

- stabilirea modului în care lecturile respective au influențat personalitatea anumitor elevi, care au ajuns ulterior teologi de renume³;
- stabilirea celor mai citite cărți din bibliotecă.

Metodele utilizate în cercetarea noastră au fost analiza manuscrisului atât din punct de vedere fizic, cât și de conținut.

Actualitatea temei de cercetare constă în faptul că subiectul nu a mai fost cercetat până în prezent de nici un teolog sau vreun bibliolog român. În același timp, trebuie să menționăm că analiza manuscrisului ne dezvăluie și ce tipuri de cărți făceau parte din lecturile „obligatorii” ale elevilor din școlile românești ale anilor '20.

Autori care au mai publicat studii și articole recente cu privire la Seminarul „Central” din București sunt Părintele Prof. Dr. Mircea Păcurariu⁴ și Adrian Nicolae Petcu⁵.

Un scurt istoric al Seminarului „Central” din București (1834-1948)

La 2 februarie 1836 își deschide cursurile primului Seminar Teologic Ortodox din București, cunoscut mai târziu ca Seminarul „Central”⁶. Inițial, cursurile se desfășurau în chiliile Mănăstirii Antim (1836-1866), apoi în casele „din fața Bisericii Sf. Spiridon Nou (1866-1901)”⁷. În 1901, Seminarul Central se mută în propriul sediu, primind „clădirea construită pentru Școala normală de institutori, la intersecția străzii Viilor cu bulevardul Regina Maria. Noua clădire avea o suprafață de 4.500 mp într-o incintă de două hectare. Clădirea avea săli de curs

mari și luminate, săli de gimnastică și muzică, internat, iar în fostul amfiteatru a fost amenajat paraclisul seminarului a cărui catapeteasmă era donată de mitropolitul primat Iosif Gheorghian”⁸.

Dintre profesorii care au predat aici pot fi amintiți: Nifon Bălășescu, Zaharia Boerescu, Ilie Benescu, Anton Pann, Barbu Constantinescu, Gheorghe Zottu, Ștefan Călinescu, Constantin Nazarie, Constantin Erbiceanu etc.

Dintre elevii iluștri pe care i-a avut Seminarul îi menționăm pe: medicul Gheorghe Marinescu, Simion Mehedinți-Soveja, Theodor Capidan, dr. Nicolae Ionescu-Sisești, Nichifor Crainic (Ion Dobre), Mitropolitul Irineu Mihălcescu etc.⁹

Profesori și elevi ai Seminarului „Central” în perioada anilor 1922-1927.

În perioada 1922-1927, când este datat manuscrisul Catalogului Bibliotecii Seminarului „Central”, au funcționat următorii profesori: Alexandru Constantinescu (1895-1985), profesor de Apologetică, Sectologie și Sociologie între anii 1926-1940¹⁰; Petre Partenie (1882-1946), profesor și director între anii 1926-1940¹¹; Constantin Popescu (1862-1928), profesor de studii biblice și istorie bisericească între anii 1909-1928¹²; Teodor M. Popescu (1893-1973), profesor la disciplinele religioase între anii 1925-1926¹³; Victor Popescu (1897-1978), pedagog între anii 1916(?) - 1927¹⁴; Ion Popescu-Pasărea (1871-1943), profesor de muzică psaltică (1893-1939)¹⁵; Iuliu Scriban (1878-1949), profesor de istorie bisericească și omiletică, mai târziu de Noul Testament și Morală, între anii 1909-1928¹⁶.

Dintre elevii Seminarului, care s-au remarcat pe plan teologic românesc, îi amintim pe: Atanasie Negoită (1903-1995), elev în perioada 1918(?) - 1926¹⁷; Teodor Manolache (1906-1977), elev în perioada 1919-1927 și bibliotecar între anii 1926-1927¹⁸; Nicolae Chițescu (1904-1991), elev între anii 1921-1924¹⁹; Gheorghe Tilea (1908-1982), elev în perioada 1924-1932²⁰; Iufu Ion (1913-1964), elev între anii 1927-1935(?)²¹.

Catalogul Bibliotecii Seminarului „Central” din București (1922-1927)

Descrierea manuscrisului. Descoperit în podul bibliotecii Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București, în clădirea unde se află sala de reviste, în data de 6 octombrie 2016, manuscrisul se afla legat împreună cu alte hârtii și documente ce aparțin arhivei bibliotecii.

Având dimensiunea de 33 x 23 cm și 86 de file, a fost scris pe un registru tip fabricat la Atelierele Grafice SOCEC & CO. Filele sunt numerotate (recto și verso) în colțul de sus din stânga și dreapta în creion, în total însumând 190 de pagini.

Coperta 1 = sus, în centru, scrie cu litere de tipar *SEMINARUL „CENTRAL”*; la mijloc, cu litere de mână *Catalogul Bibliotecii*, iar jos anii 1915-1916.

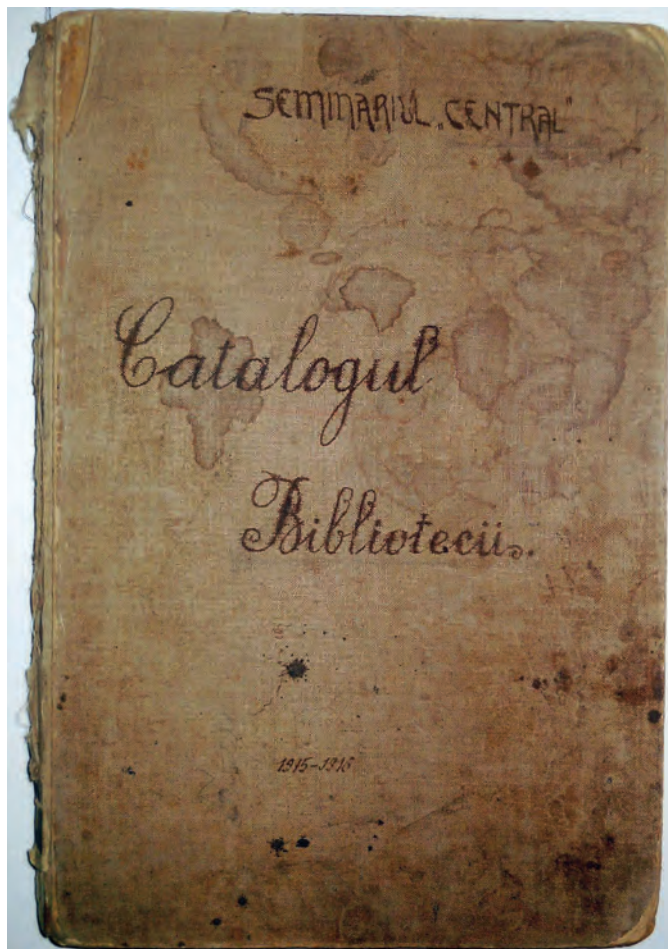


Fig. 1: Coperta 1 a manuscrisului catalogului bibliotecii Seminarului „Central”

Coperta 2 = în colțul de sus din dreapta este scris cu litere de mână *Virgil Leonte cl[asa]. VIII-a 1926 Februarie 9*. În colțul de jos din stânga este o etichetă pe care scrie *SOCEC & Co. BUCUREȘTI*. Pentru un exemplar identic sufice indicarea numărului N°. 892 (probabil comanda cu nr. 892).

Filă carton = apare scris de două ori numele elevului *Virgil Leonte*. În colțul de sus din dreapta este o ștampilă rotundă de culoare albastră cu următorul text, scris cu litere de tipar: *SOCIETATEA ELEVILOR SEM[INARULUI]. „CENTRAL”*. În centrul ștampei se află o călimară cu cerneală și o pană de scris²².

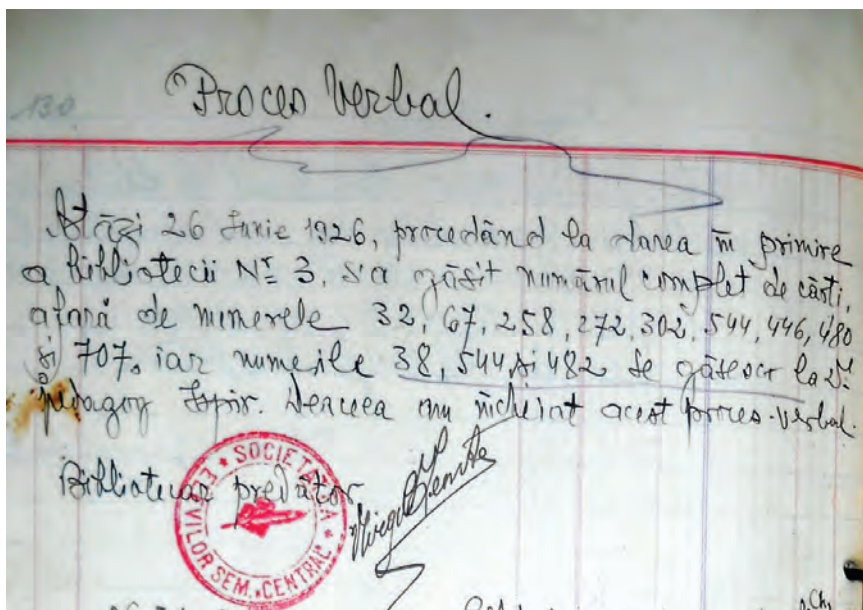


Fig. 2: Ștampila Societății Elevilor Seminarului „Central” în București

Filă carton^v = este următorul text consemnat în creion negru *Bibliotecar Virgiliu Leonte și Malul cu Florile Mușcel*.

Fila 1^r = în colțul de sus din dreapta este o ștampilă *SESC* de culoare albastră cu același text descris mai sus. În colț este notată cifra 1 însă abia de pe fila următoare începe numerotarea propriu-zisă a paginilor. Pe această filă este un cuprins al catalogului cărților, unde apar următoarele domenii: 1) *Literatură ... pag. 1*; 2) *Știință ... pag. 23*; 3) *Biblioteca pentru toți ... pag. 43*; 4) *Biblioteca Minerva ... pag. 73*; 5) *Poezie ... pag. 91*; 6) *Istorie ... p. 103*; 7) *Religie ... pag. 123*; 8) *Reviste ... pag. 143*; 10) *Bibl[ioteca] [Elena] Scurtu ... pag. 149*. Din varii motive lipsește din această înșiruire cifra 9. Dedesubt apar urmele a două ștampile *SESC* de culoare neagră și următoarele însemnări în creion de culoare neagră și mov: 1) *Dică, văzut azi de mine, azi 25 oct 1922*; 2) *Bibliotecar V. Simeon cls VIII*; 3) *Bibliotecar Virgil Leonte, cl VIII-a, Seminarul „Central”, 21/II/[1]926*.

23	1	Literatură	pag 11
	2	Știință	23
	3	Biblioteca pentru toți	73
	4	Biblioteca Antevă	73
142	5	Geografie	31
	6	Istorie	108
	7	Religie	123
	8	Reviste	123
	10	Bibl. Scurte	149

Fig. 3: Fila 1^r (cuprinsul catalogului)

Fila 1^v = apar la mijlocul filei două însemnări: 1) *Anul 1926* (cu creion de culoare neagră); 2) *Anul 1926-927 S'a făcut catalogul ... (indescifrabil) de numerotație supra din cauza lipsei a multora din ele. ... (semnătură indescifrabilă) Bibliotecar. Secretar ... (indescifrabil)* (cu cerneală de culoare albastră).

Anul 1926
 Anul 1926-927
 S'a făcut catalogul
 de numerotație supra
 din cauza lipsei a multora
 din ele. ...
 Bibliotecar. Secretar ...

Secretar al Bibliotecii

Fig. 4: Fila 1^v (însemnare privind anul redactării catalogului)

Filele 2-8 (pp. 1-14)²³ = titlul primului domeniul este scris cu tuș de culoare neagră, anume: *Literatură*, ce conține 401 titluri de cărți. Domeniul *Literatură*²⁴, asemenea și celorlalte domenii din catalogul bibliotecii, are următoarea structură: (1) Numărul de ordine al cărții; (2) Titlul cărții; (3) Autorul. Din nefericire nu sunt consemnate și alte date bibliografice ale cărții precum *ediția, traducătorul/traducătorii, locul de apariție, editura/tipografia/imprimeria, anul de apariție, numărul de pagini*, pentru a putea identifica edițiile existente în catalogul bibliotecii.

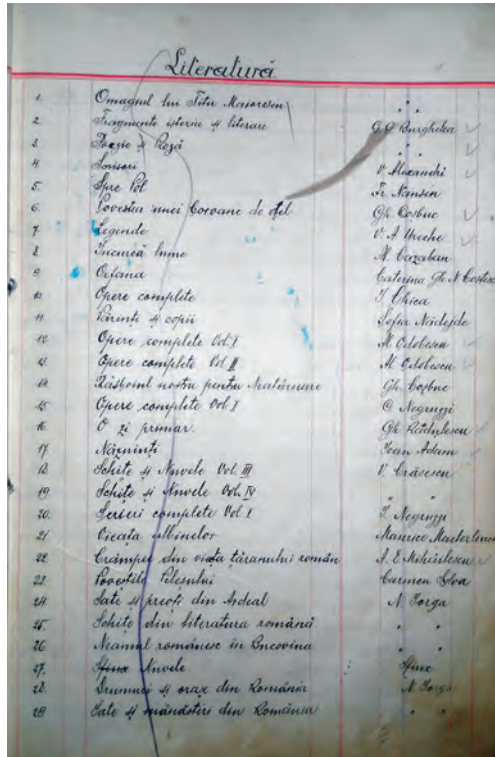


Fig. 5: Fila 2^r (domeniul Literatură)

Fila 3^r (p. 3) = la nr. 81 este notat titlul *O toamnă la Paris* de A. Stenerman. Titlul cărții este subliniat cu creion de culoare albastră și scrie în dreptul ei cu același creion *rea* (subliniat de două ori) *nu e bună de citit* (subliniat).

Fila 4^r (p. 5) = în dreptul nr. 144, unde este notat titlul *Souvenirs de la Maison des Morts* de T. Dostoivsky, este scris și subliniat cu creion albastru *rea*, iar numele autorului este subliniat.

Fila 9^r (p. 15) = aici sunt trecute în creion de culoare neagră și mov două clase de elevi (clasa a V-a și a VI-a) cu un număr de 9 elevi. În dreptul acestora apar numerele de inventar ale cărților împrumutate, așa cum sunt ele consemnate în catalogul bibliotecii.

Fila 9^v (p. 16) = sunt trecute, la fel ca în fila 9^r, tot în creion de culoare neagră și mov trei clase de elevi (clasa a II-a, a III-a și a IV-a) cu un număr de 4 elevi și numerele de inventar ale cărților împrumutate.

Filele 10-12 (pp. 18-22) = albe

Fila 13-20^r (pp. 23-37) = apare consemnat titlul domeniului *Știință* între „,”, cu un număr de 423 titluri de cărți.

Fila 14^r (p. 25) = la nr. 76 titlul cărții este *Naționalism ?* de Olliver Wily, apare următoarea însemnare făcută cu creionul de culoare mov: *rea* (subliniat de două ori) *nu trebuie citită*.

Fila 20^v-22 (pp. 38-42) = albe

Fila 23-29 (pp. 43-56) = apare consemnat titlul domeniului *Biblioteca pentru toți*, cu un număr de 405 titluri de cărți.

Fila 30^r (p. 57) = apare scris în creion de culoare neagră următorul titlu *Cărțile luate în ziua de 29 mai*, fără a fi precizat și anul. Sunt enumerate 6 titluri de cărți împrumutate precum și următoarea însemnare: *printre picături – Gh. Mihăilescu*.

Fila 30^v (p. 58) = este scris cu creionul de culoare neagră *Clasa V*. Dedesubt, apare scris numele unui elev, iar în dreptul său, numerele de inventar ale cărților împrumutate, care sunt tăiate cu creionul. Mai jos este notată însemnarea *Sâmbătă 30 ianuarie 1926*, apoi numele unor elevi și numerele de inventar ale cărților împrumutate. Este scrisă cu creionul data *13 februarie 1926*, apoi cu tuș negru *Ștefan Mihai 666(tăiat) Iliada lui Homer*. În josul paginii mai apar numele a 6 elevi care sunt tăiate cu creionul, împreună cu numerele de inventar ale cărților împrumutate.

Filele 31-36 (pp. ...-59-64) = apare consemnat titlul domeniului *Literatură A.*, cu un număr de 372 titluri de cărți. În colțul de sus din dreapta este scris cu creionul *1926-27*, iar în stânga *N[umărul] Cărților*.

Filele 31-33 = primele 3 file sunt o inserție în catalogul original întrucât nu sunt numerotate și sunt prinse și tăiate mai scurt cu 2,5 cm decât celelalte file. Aceste file au fost inserate între fila 30 și fila 34.

Fila 36^v (p. 64) = ultimele două titluri de cărți sunt scrise cu creionul de culoare mov. Între fila 36 și fila 37 a mai existat o filă, lucru pe care l-am dedus astfel: pe fila 36^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 64, iar pe fila următoare, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 67, de unde deducem că lipsește o filă având paginile numerotate cu 65, respectiv 66; există la cotorul catalogului urme de la fila ruptă.

Fila 37^r (p. 67) = apare consemnat domeniul *Catalogul Cărților Bisericești pe anul 1926-27*, care conține 22 de titluri de cărți scrise cu tuș negru, ultimul fiind scris cu creionul de culoare mov. Deasupra apare semnat cu creionul *Gheorghe Ionescu* și semnătura acestuia cu tuș negru *Gh. Ionescu*. În dreptul nr. 1 – *Mineiul pe luna Septembrie* este scris cu creionul negru *2 volume*. La nr. 4 rândul este gol, deși trebuia scris *Mineiul pe*

Decembrie. La nr. 9 rândul este nescris la fel ca la nr. 4, iar rândul trebuia completat cu *Mineiul pe luna Aprilie*. În dreptul nr. 11 – *Mineiul pe luna iunie*, se poate observa următoarea însemnare ... (*indescifrabil*) *capela dela Diplomă*. Nr. 12 – *Mineiul pe luna Iulie* este scris cu creion negru. La nr. 15, unde este consemnată cartea cu titlul *Evlogiul*, este tăiată cu creionul de culoare neagră și mov și apare următoarea însemnare *La capelă*. La nr. 19, unde este consemnat titlul *Carte de Tedeum*, este notată însemnarea *la capela dela Diplomă*. Nr. 21 – *Tipic bisericesc* apare însemnarea *la capelă*. Titlul cărții cu nr. 22 – *Cazania* este trecută în creion de culoare mov.

Fila 37^v (p. 68) = albă

Fila 38^r (p. 69) = este consemnat un *Proces verbal* datat în 26 iunie 1927, iar în colțul de sus din dreapta apare semnătura bibliotecarului responsabil în persoana elevului Gheorghe Ionescu. Din procesul verbal, care însumează în total 9 rânduri, reiese faptul că biblioteca *Literară* a fost predată de bibliotecarul responsabil în persoana lui Alexandrescu Ioan și bibliotecarul titular Corvin J. Parnia.

Fila 38^v (p. 70) = albă

Între fila 38 și fila 39 a mai existat o filă, lucru pe care l-am dedus astfel: apare un rest de filă tăiată, între cele două menționate; pe fila 38^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 70 iar pe fila 39^r, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 73, de unde deducem că lipsește o filă care avea paginile numerotate cu 71, respectiv 72.

Fila 39-41 (pp. 73-78) = apare consemnat domeniul *Bibl[ioteca]. Minerva*, cu un număr de 172 titluri de cărți.

Fila 42 (pp. 79-80) = fila (recto și verso) este scrisă cu creion negru, mov și roșu, având următorul titlu: *Notarea cărților*. Sunt enumerate în ordinea următoare: *clasa, numele și prenumele elevului, numărul de inventar al cărților împrumutate*. Din toate numele îl reținem pe cel al elevului *Th[eodor]. Manolache*²⁵, bibliotecar la Seminarul „Central” (1926-1927) și, mai târziu, la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București (1929-1957).

Fila 43^r (p. 81) = apare consemnat titlul următor în creion negru *Clasa III-a 1926*. Sunt trecute niște numere de inventar ale cărților împrumutate: 28 buc. – 9 Dec[embrie]. [1]926; 30 buc. – 1 Februar 1927; 33 buc. – 10 Oct[ombrie]. 1927.

Fila 43^v (p. 82) = albă

Fila 44^r (p. 83) = fila este scrisă cu creionul negru și, pe alocuri, cu mov, având ca titlu *Clasa II*. Sunt consemnate o serie de numere de inventar ale cărților împrumutate de elevii din clasa a II-a, precum și următoarele date: 1 Februar 1927, 2 Februar 1927, 11 Febr[uarie]. 1927. Mai se poate citi următoarea însemnare: *Azi 19 Februar (1927, n. n.) aducându-se cărțile dela cl[a]s[a]. II au mai rămas de adus următoarele numere 40 (tăiat) iar (340)(subliniat de două ori) este pierdut*.

Fila 44^v (p. 84) = albă

Fila 45^r (p. 85) = fila este scrisă cu creion negru, având ca titlu *Clasa V*, iar lângă este scris anul 1926. Sunt consemnate 28 de numere de inventar ale cărților din catalogul bibliotecii care au fost împrumutate de elevii clasei a V-a. Apare apoi o semnătură a unui bibliotecar în persoana elevului Gheorghe Ionescu, iar alături mai apar și alte semnături indescifrabile.

Fila 45^v (p. 86) = albă

Fila 46^r (p. 87) = filă scrisă în creion de culoare neagră având ca titlu *Clasa VI-a*, iar alături este o semnătură ... (indescifrabilă) și data de 1 Februar 1927. Sunt consemnate mai multe numere de inventar ale cărților din catalog care au fost împrumutate elevilor clasei a VI-a. Sunt oferite câteva nume și date calendaristice din care reținem: Total 59 buc. 16 Feb[ruarie]. 1927; 31 Martie [1]927 Ilie Nicolae; Total 52 [buc.] 11 Aprilie [1]927.

Fila 46^v (p. 88) = albă

Fila 47^r (p. 89) = fila este scrisă cu creionul de două culori, negru și mov, iar în loc de titlu scrie *Gh[eorghe]. Ionescu – [clasa a] VIII [-a]*. Fila este ruptă pe jumătate, în partea de jos, fiind completată doar în partea de sus. Este o listă de nume ale elevilor din diferite clase, care au împrumutat cărți după modelul următor, dintre care unele sunt tăiate cu creionul: clasa; numele de familie al elevului; numărul de inventar al cărții/ cărților împrumutate.

Fila 47^v (p. 90) = albă

Fila 48-49 (pp. 91-94) = apare consemnat domeniul *Poezie* având un număr de 112 titluri de cărți de poezie. De reținut este faptul că fila 49 fusese împăturită.

Fila 50^r (p. 95) = este notat cu tuș negru următorul titlu *Clasa a VIII-a*, iar lângă semnătura bibliotecarului, *Corvin Parnia Dela Cânduști*. Este trecut în ordine alfabetică numele fiecărui elev din clasa a VIII-a și numărul de inventar al cărților împrumutate. Apar însemnate numele a 31 de elevi cu tuș negru, numele ultimului elev fiind scris cu creion de culoare roșie. De reținut este faptul că nu toți elevii enumerați au împrumutat cărți de la bibliotecă deoarece în dreptul lor nu apare scris nimic, de exemplu: Nr. – Alexandrescu Ion; Nr. 9 – Dorobanțu Ion; Nr. 15 – Mihăescu Iunin; Nr. 18 – Corvin Parnia.

Fila 50^v (p. 96) = titlul filei, *Clasa a VII-a*, este scris cu tuș negru, iar mai jos sunt notate în creion de culoare neagră numele a 6 elevi care au împrumutat cărți precum și numerele de inventar ale cărților din catalogul bibliotecii.

Fila 51^r (p. 97) = apare consemnat în tuș titlul filei, *Clasa VI-a*, apoi sunt notate în creion de culoare neagră și mov, 4 nume de familie ale elevilor și numerele de inventar ale cărților împrumutate.

Fila 51^v (p. 98) = titlul filei, *Clasa V-a*, este notat în tuș de culoare neagră, iar mai jos apare numele unui singur elev care a împrumutat cărți, precum și numerele de inventar din catalogul bibliotecii.

- Fila 52^r (p. 99)** = la fel ca pe fila 51^v apare titlul filei scris sus în tuș negru, *Clasa IV-a*, iar jos apare numele unui singur elev care a împrumutat cărți, precum și numerele de inventar din catalogul bibliotecii.
- Fila 52^v (p. 100)** = titlul filei este *Clasa III-a*, și este scris cu tuș negru, iar dedesubt sunt notate numele a 3 elevi și numerele de inventar ale cărților împrumutate de aceștia. Între fila 52 și fila 53 a mai existat o filă, lucru pe care l-am putut deduce astfel: pe fila 52^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 100 iar pe fila următoare, respectiv 53^r, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 103, de unde deducem că a existat o filă între cele două având paginile numerotate cu 101 și 102; există urme la cotor ale filei lipsă, care a fost ruptă; în mod firesc, după modelul anterior, trebuia să se continue numărătoarea claselor de la VIII-a până la a I-a, lipsind aici clasele a I-a și a II-a.
- Fila 53-54 (pp. 103-106)** = apare notat domeniul *Istorie*, având consemnate un număr de 112 titluri de cărți.
- Fila 54^v (p. 106)** = în colțul de sus din stângă, lângă numărul paginii (106), apare însemnarea următoare în creion negru: *Seminariul „Central”*.
- Fila 55^r (p. 107)** = este consemnat un *Proces verbal* nedatat, încheiat de bibliotecarul T. Georgescu. Procesul verbal a fost scris cu tuș negru și are 12 rânduri, conținând informații cu privire la numele bibliotecarilor și la răspunderile lor. La final, semnăturile sunt ștampilate cu ștampila *SESC*, de culoare neagră.
- Fila 55^v (p. 108)** = apare un alt *Proces verbal*, datat în 15 iunie 1923, iar bibliotecarul răspunzător care semnează actul se numește Constantin Popescu, semnătura fiind întărită cu ștampila *SESC*. Mai jos apare o completare a procesului verbal unde este notat faptul că bibliotecarul responsabil, în persoana elevului Constantin Popescu, i-a dat în primire jumătate de bibliotecă elevului Constantin Pârvan, lucru semnat mai jos de cei doi.
- Fila 56-57 (pp. 109-112)** = filele sunt scrise în creion de culoare neagră, mov, roșie și albastru, având ca titlu *Elevii cl[asei] VIII*, iar ca subtitlu *Literatură*, lângă fiind scris *Poezii*. Pe cele două file sunt notate, fără număr de ordine, numele de familie ale elevilor din clasa a VIII-a, iar în dreptul lor, numerele de inventar ale cărților împrumutate. Pe filele 56 și 57^r sunt scrise câte 6 nume de elevi, iar pe fila 57^v apar 9 nume.
- Fila 58^r (p. 113)** = sunt trecute titluri, dispuse pe câte jumătate din pagină, scrise cu creionul negru *Clasa I* și *Clasa II*. În dreptul *Clasa I* apar consemnate o serie de cărți împreună cu numerele lor de inventar din catalog, scrise cu creionul de culoare neagră și roșie. Mai jos, unde este scris *Clasa II*, locul este necompletat.
- Fila 58^v (p. 114)** = sunt trecute pe câte jumătate de pagină următoarele titluri, scrise cu creion de culoare neagră: *Clasa III* și *Clasa IV*. În dreptul clasei a III-a apar mai puține cărți împrumutate în comparație cu cele însemnate la clasa a IV-a, tipurile de creion folosite fiind de culoare neagră, roșie și mov.

- Fila 59^r (p. 115)** = la fel ca mai devreme, sunt consemnate în creion negru, pe câte jumătate de pagină, următoarele titluri: *Clasa V* și *Clasa VI*. Numărul cărților împrumutate de elevii clasei a V-a se întinde pe 9 rânduri, pe când în dreptul clasei a VI-a apare un singur rând. În scriere s-a folosit creion de culoare neagră și mov.
- Fila 59^v (p. 116)** = este trecut următorul titlu cu creion negru: *Clasa VII*. Aici sunt consemnate, în creion de culoare neagră, mov și albastru, numele de familie a 13 elevi împreună cu cărțile împrumutate de aceștia.
- Fila 60^r (p. 117)** = în prima jumătate de sus a filei este trecut titlul, *Clasa IV*, în creion negru, împreună cu numerele de inventar ale cărților împrumutate. În jumătatea de jos a filei apare consemnat un *Proces verbal* de dare în primire a bibliotecii nr. 1. Este datat în 20 iunie 1924, iar numele bibliotecarului predator nu se înțelege, în dreptul bibliotecarilor primitori fiind scrise următoarele nume: Președinte (al Societății Elevilor Seminarului „Central” din București, n. n.) Al Vătășanu; Vice Președ[inte]. Gh. Țurai; D. Popescu Băldana D[âmbo]vița. Reșinem din acest proces verbal faptul că o carte intitulată *Predici* de Alex. ... (indescifrabil) se afla la P[ărintele]. Arh[imandrit]. [Iuliu] Scriban²⁶.
- Fila 60^v (p. 118)** = sunt consemnate două *Procese verbale*, ambele datate în 20 iunie 1924. În primul proces verbal este expusă darea în primire a bibliotecii nr. 4 – partea I, de către bibliotecarii predatorii Constantin Pârvan și Constantin Popescu ... (indescifrabil) către primitorii Președinte (al Societății Elevilor Seminarului „Central” din București, n. n.) Al Vătășanu și Vice-președ[inte]. Gh. Țurai Fântâna – Domnească. Al doilea proces verbal menționează predarea bibliotecii „Elena Scurtu” de către elevul Constantin Popescu către primitorii Al Vătășanu și Gh. Țurai.
- Fila 61^r (p. 119)** = este consemnat un *Proces verbal* datat în 21 iunie 1924, unde este consemnată predarea bibliotecii nr. 4 – partea a II-a, de către bibliotecarul predator Constantin Popescu către primitorii Al Vătășanu, Gh. V. Țurai Fântâna Domnească și D. Popescu Băldana.
- Fila 61^v (p. 120)** = sunt consemnate două *Procese verbale* de dare în primire a următoarelor biblioteci: biblioteca străină, biblioteca nr. 2 și biblioteca nr. 3. Primul proces verbal este scris în jumătatea de sus a filei și este datat în 22 iunie 1924. Aici se vorbește de predarea bibliotecii străine. Semnează bibliotecar predator B. G. Ange... (indescifrabil), iar primitori (în acoladă) ... (indescifrabil), Al. Vătășanu, D. Popescu Băldana, Gh. Țurai Fântâna Domnească. Al doilea proces verbal este datat în 1 octombrie [1924] și este scris în cealaltă jumătate a filei. Aici se vorbește despre luarea în primire a bibliotecii nr. 3, biblioteca străină și biblioteca nr. 2. La biblioteca nr. 3 semnează ca bibliotecar Gh. Țurai iar la biblioteca străină A. Stoenescu, la biblioteca nr. 2 locul este necompletat. Între fila 61 și fila 62 au mai existat câteva file, lucru pe care l-am dedus astfel: pe fila 61^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 120 iar pe fila următoare, respectiv 62^r, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 127, de unde rezultă faptul că lipsesc 3 file având paginile numerotate de la 121 la 126. Dat fiind faptul că începând

cu fila 60^r (p. 117) sunt consemnate mai multe procese verbale ale predării-primirii bibliotecii, înclinăm și noi să credem că aceste 3 file lipsă conțin, probabil, tot niște procese verbale datate în perioada cuprinsă între 1 octombrie 1924 – 2 iunie 1925.

Fila 62^r (p. 127) = este consemnat un *Proces verbal* datat în 2 iunie 1925, unde este menționată predarea bibliotecii nr. 3 de către bibliotecarul predator Alex Popescu către bibliotecarii primitori Virgil Leonte, ... (indescifrabil) și ... (indescifrabil). Mai jos se află scrisă cu creion negru următoarea însemnare: *Proces-Verbal. Astăzi 2 iunie 1925 procedând la darea în seamă*, textul oprindu-se aici.

Fila 62^v (p. 128) = albă

Fila 63^r (p. 129) = apare notat un *Proces verbal*, care este datat tot în 2 iunie 1925, cu privire la darea în primire a bibliotecii nr. 3. Ca bibliotecar predator semnează Gh. Delafântână (Țurui, n. n.), iar ca primitor Virgil Leonte.

Fila 63^v (p. 130) = în prima jumătate a filei este consemnat un *Proces verbal*, care este datat în 26 iunie 1926, privind predarea bibliotecii nr. 3 de către bibliotecarul predator Virgil Leonte, către bibliotecarul primitor în persoana lui Teodor N. Manolache, în dreptul semnăturii lui Virgil Leonte fiind trecută ștampila *SESC*. În partea a doua a filei, apare notat domeniul *Literatură*, unde sunt trecute un număr de 14 cărți, iar lângă sunt trecute următoarele informații: *azi 21 Oct[ombrie] 1927 (subliniant)* iar mai jos *Bibliotecar Corvin Parnia cl[asa] VIII-a, Cândești D[âmbo]vița*.

Filele 64-70^r (pp. 131-142, 145) = este continuată lista cu cărți din domeniul *Literatură*, început pe fila 63^v. Numerotarea cărților începe de la nr. 15 până la 386. Există anumite cărți care au fost tăiate și înlocuite cu altele, spre exemplu nr. 111, nr. 318, nr. 319, nr. 320.

Între fila 69 și fila 70 a mai existat o filă, lucru pe care l-am dedus astfel: pe fila 69^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 142, iar pe fila 70^r, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 145, de unde deducem că lipsește o filă care avea paginile numerotate cu 143, respectiv 144; la cotor se văd urmele unei file care a fost ruptă.

Fila 70^v (p. 146) = albă

Fila 71 (pp. 147-148) = apare consemnat domeniul *Bibl[ioteca]*. *Scurtu* și sunt trecute un număr de 57 titluri de cărți. Titlurile cărților sunt trecute în tuș negru, pe fila 71^r – 28 buc iar pe fila 71^v – 29 buc.

Între fila 71 și fila 72 au existat mai multe file, lucru pe care l-am putut deduce astfel: pe fila 71^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 148 iar pe fila 72^r, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 157, de unde deducem lipsa a patru file care aveau paginile numerotate de la 149 la 156; la cotor se poate observa urma unei file care a fost ruptă.

Fila 72-73 (pp. 157-160) = este notat domeniul *Biblioteca „Elena Scurtu”*, iar lângă titlu apar consemnați anii 1921-1922. Lista conține un număr de 94 titluri de cărți, iar pe filele

72^r, 73^r și 73^v apare următorul *El[ena]. Scurtu*. Pe fila 73^v, apare scris mai jos domeniul intitulat *Biblioteca Românească* ce are 10 rânduri necompletate, având doar numărul de ordine. Pagina conține niște măzgălituri în creion și niște semnături, dintre care o distingem pe cea a lui Eleonora Vasiliu.

Fila 74^r (p. 161) = pagină scrisă în creion negru ce conține 5 nume de elevi, iar alături numărul de inventar al cărții și titlul acesteia, cu excepția ultimului elev, în dreptul căruia este notat doar numărul cărții.

Fila 74^v (p. 162) = pagină scrisă cu tuș negru având ca titlu *Cl[as]a[IV]. IV*, unde sunt consemnate numele a 10 elevi, iar în dreptul lor numerele de inventar ale cărților împrumutate.

Filele 75-76 (pp. 163-166) = titlul este scris cu tuș negru *Clasa VIII-a 1922-23*. Pe cele două file sunt trecute în tuș negru numele celor 29 de elevi din clasa a VIII-a, cu excepția ultimilor trei, ale căror nume sunt scrise cu creion de culoare neagră și mov. În dreptul fiecărui elev sunt trecute numerele de inventar ale cărților împrumutate.

Fila 77^r (p. 167) = titlul este *Clasa VII 1922-23*, și este scris cu tuș negru, iar numele elevilor cu creion de culoare neagră și mov. Numerele de inventar ale cărților apar consemnate cu creion de culoare neagră, roșie și mov.

Fila 77^v (p. 168) = în partea de sus a paginii este trecut următorul titlu *Clasa VI 1922-23* în tuș negru. Dedesubt sunt scrise numele a 5 elevi care au împrumutat cărți de la bibliotecă. S-a folosit creion de culoare neagră și mov. Mai jos apare scris în tuș negru următorul titlu: *Clasa VII-a 1923 (tăiat)-1924-1925 (în creion)*. Sunt consemnate numele a 6 elevi și cărțile împrumutate de aceștia. Numele lor sunt scrise în creion negru, cu excepția elevului Leonte al cărui nume a fost trecut cu creion de culoare mov. Dedesubt apare scris cu creionul negru *Cl[asa] VI-a*, iar mai jos numele a doi elevi și a numerele de inventar ale cărților împrumutate de ei. Apoi este notat în creion negru *Cl[asa] VII*, iar în dreptul lui un singur nume precum și cartea împrumutată.

Între fila 77 și fila 78 au mai existat două file, lucru pe care l-am dedus astfel: pe fila 77^v, în colțul de sus din stânga, este numerotată pagina cu 168 iar pe fila 78^r, în colțul de sus din dreapta apare numerotată pagina cu 173, de unde rezultă faptul că au mai existat două file care aveau paginile numerotate de la 169 la 172; există la cotor urme de pagini smulse.

Fila 78^r (p. 173) = titlul este scris în tuș negru *Clasa V 1922-23I*, iar dedesubt sunt consemnate numele a 3 elevi care au împrumutat cărți. Dedesubt apare scris cu tuș negru următorul titlu *Clasa VI-a 1923 (tăiat cu creionul)-1924-1925 (cu creionul)*. Sunt enumerate numele a 8 elevi, precum și numerele de inventar al cărților împrumutate de aceștia, notate în creion de culoare neagră și mov, două cărți fiind scrise în tuș de culoare neagră.

Fila 78^v (p. 174) = titlul este scris cu tuș de culoare neagră *Clasa IV-a 1922-23*. Sunt consemnate în creion de culoare neagră și mov numele elevilor și cărțile împrumutate. De reținut este faptul că la unii dintre elevi apare, înaintea numelui, în creion negru clasa a IV-a, iar înaintea unuia apare clasa a V-a. Mai jos este notat în tuș negru titlul următor: *Clasa*

V 1923-1924 (modificat cu creionul 1924-1925). Apar scrise în creion negru și mov numele a 6 elevi, alături de numerele de inventar ale cărților împrumutate.

Fila 79^r (p. 175) = titlul este notat cu tuș negru *Clasa III 1923-24*. Dedesubt sunt consemnate în creion negru numele a trei elevi și numerele de inventar ale cărților împrumutate. Mai jos este notat, tot cu tuș negru, următorul titlu: *Clasa IV 1923-1924 (modificat cu creionul 1924-1925)*. Sunt consemnate numele mai multor elevi, în creion de culoare neagră și mov, iar în dreptul unora este scrisă clasa a VI-a și a IV-a.

Fila 79^v (p. 176) = titlul este notat cu tuș negru *Clasa II 1922-23*. Mai jos sunt notate în creion negru numele a trei elevi împreună cu cărțile împrumutate de ei. Dedesubt este trecut, tot cu tuș negru, următorul titlu: *Clasa III-a 1923-1924 (modificat cu creionul 1924-1925)*, apoi numele a doi elevi și a numerelor de inventar ale cărților împrumutate, în creion negru. Puțin mai jos, un spațiu între texte, apare consemnat în creion *Cl[asa] II-a*, iar dedesubt este trecut numele unui elev și cărților împrumutate.

Fila 80^r (p. 177) = titlul consemnat este următorul *Clasa I 1922-23*, în tuș negru. Apar numele a trei elevi precum și cărțile împrumutate de ei. Mai jos apare scris, tot cu tuș negru, *Clasa II-a 1923-1924*, iar mai departe scrise în creion negru și mov, numele a 6 elevi. La doi dintre ei apare clasa a V-a. În josul paginii se poate vedea urma, ștersă aproape în totalitate, ștampilei *SESC*.

Fila 80^v (p. 178) = apare scris în creion negru o listă de 7 elevi, alături de cărțile împrumutate, fără a ni se oferi vreun indiciu cu privire la clasa din care făceau parte. Mai jos este consemnat cu tuș negru următorul titlu: *Clasa I 1923-1924*, iar dedesubt este scris cu creionul negru *Cl[asa] VII*, fără a se preciza în schimb și anii. Sunt enumerate numele a 6 elevi, împreună cu numărul cărților împrumutate de aceștia din catalogul bibliotecii. S-a folosit creion de culoare neagră și mov.

Filele 81-82 (pp. 179-182) = apare scris titlul următor, în tuș, *Clasa VIII*, fără a ni se menționa și anii. Sunt enumerate pe fila 81, în ordine alfabetică, numele a 27 de elevi, scrise cu tuș negru. În dreptul unora apar câteva cărți împrumutate, la majoritatea rândul fiind necompletat. Pe fila 82 sunt scrise în creion negru, albastru și mov, o listă de elevi împreună cu titlurile cărților împrumutate.

Fila 83^r (p. 183) = este notat, în creion de culoare mov, *Cl[asa] VII-a*, iar dedesubt numele a doi elevi și a cărților împrumutate de aceștia. Mai jos apare scris în creion negru titlul *Particular*, apoi numele a trei persoane care au împrumutat cărți, scrise cu creion negru și mov. La mijlocul filei se află o semnătură cu creion de culoare mov T. Gh. ... (indescifrabil).

Fila 83^v (p. 184) = titlul apare scris cu creion negru *Cl[asa] VI-a*. Mai jos sunt consemnate în creion negru și mov numele a doi elevi și a numerelor de inventar ale cărților împrumutate. Dedesubt este notat tot cu creion negru, *Cl[asa] VII-a*, unde sunt enumerate, în creion negru și mov, numele mai multor elevi care au împrumutat cărți.

Filele 84-85 (pp. 185-188) = sunt o înșiruire de nume scrise cu creion negru și mov, alături de cărțile împrumutate.

Fila 85^v (p. 188) = apare scris sus, cu creion de culoare neagră, *România Seminarul Central București*.

Fila 86 (pp. 189-190?) = fila este ruptă, iar pe bucata rămasă apar numele unor elevi, precum și numerele de inventar ale cărților împrumutate de aceștia.

Filă carton^f = apar niște numere, apoi mai multe semnături în creion, dintre care distingem următoarele: Gh. Delafântână (Țurui, n. n.); John Bărbulescu; Jean Dela Fântână (Gh. Țurui, n. n.); C. Gh. Popescu. Este o însemnare interesantă: *Amintire din Seara de ajunul Serbărei când se certă Tănăsescu cu artiștii din piesă 26 Noembrie 1926 (Vineri seară)*.

Filă carton^v = în colțul de sus din stânga apare următoarea însemnare: *În ziua de 15 februarie 1926 a murit Părintele Director Econom Dr. Cândulescu (?) Romanescu*. Mai jos este o semnătură indescifrabilă, în tuș negru.

Coperta 3 = în colțul de sus din dreapta se pot vedea urmele a două ștampile *SESC*. Mai jos, pe la mijloc, sunt trecute în creion negru numele a 4 elevi și clasa din care făceau parte.

Coperta 4 = se văd urme de tuș negru dintr-un cuvânt din care putem descifra doar litera *S*.

2.2. Catalogul bibliotecii

Acest catalog al bibliotecii Seminarului „Central” din București este datat în perioada 1922-1927 și este împărțit în mai multe domenii. Vom prezenta domeniile în ordinea în care apar ele consemnate în manuscris, sub formă de tabel, după modelul următor: Nr. de inventar; Titlul cărții, volumul (acolo unde este cazul); Autorul; Mențiuni²⁷.

Acolo unde nu apare numele autorului vom trece așa „***”, iar acolo unde se repetă autorul sau titlul cărții (pentru acelea care au mai multe volume), vom trece: „„„”. Unde nu se înțelege titlul sau numele autorului vom trece: „... (indescifrabil)”.

Literatură (filele 2-8)

Nr. inventar	Titlul cărții	Autorul	Mențiuni
1.	Omagiul lui Titu Maiorescu	***	
2.	Fragmente istorice și literare	G. G. Burghilea	
3.	Poezie și Proză	***	
4.	Scrisori	V. Alexandri	Numele corect al autorului se scrie cu <i>cs</i> iar nu cu <i>x</i> , așa cum este trecut aici.
5.	Spre Pol	Fr. Nansen	

6.	Povestea unei coroane de oțel	Gh. Coșbuc	
7.	Legende	V. A. Ureche	Numele corect al autorului este <i>Urechia</i> iar nu <i>Ureche</i> , așa cum este trecut aici.
8.	Încurcă lume	Al. Cazaban	
9.	Orfana	Caterina Gh.N. Costescu	
10.	Opere complete	I. Ghica	
11.	Părinți și copii	Sofia Nădejde	
12.	Opere complete, vol. I	Al. Odobescu	
13.	Opere complete, vol. II	„ „	
14.	Războiul nostru pentru Neatârnare	Gh. Coșbuc	
15.	Opere complete, vol. I	C. Negruzzi	
16.	O zi primar..	Gh. Rădulescu	
17.	Năzuinți	Ioan Adam	
18.	Schițe și Nuvele, vol. III	V. Crăsescu	
19.	Schițe și Nuvele, vol. IV	„ „	
20.	Scrieri complete, vol. I	C. Negruzzi	
21.	Vieța albinelor	Maurice Materlinck	
22.	Crâmpoe din viața țaranului român	A. E. Mihăilescu	
23.	Poveștile Peleşului	Carmen Sylva	
24.	Sate și preoți din Ardeal	N. Iorga	
25.	Schițe din literatura română	„ „	
26.	Neamul românesc din Bucovina	„ „	
27.	Sfinx Nuvele	Sfinx	Primul titlu este tăiat cu o linie
28.	Drumuri și orașe din România	N. Iorga	
29.	Sate și mănăstiri din România	„ „	
30.	Neamul românesc în Ardeal, vol. II	„ „	
31.	Neamul românesc în Ardeal, vol. I	„ „	
32.	Din Muscel	C. Răulescu-Codin	
33.	Cuore	E. d. Amiciei	
34.	Sate și mănăstiri din România	N. Iorga	
35.	Pe drumuri depărtate	„ „	
36.	Pentr'o idee	Eugenia Ianculescu	

37.	Marin Gelea (?)	N. Petrașcu	
38.	Pagini răslețe	N. Gane	
39.	Robinson în țara românească	I. Gomn (?)	
40.	Bătrânii	Em.Gârleanu	
41.	O nevestă româncă	P. P. Hasdeu	Este foarte posibil ca autorul să fie Bogdan Petriceiscu Hasdeu.
42.	Povești din popor	I. Pop. Reteganu	
43.	Robia banului	Sofia Nădejdie	Mai sus numele autoarei a fost trecut Nădejde
44.	Din goana vieții	A. Vlahuță	
45.	Ghiveciu	Ureche	
46.	Alexandria	***	
47.	Din bătrâni	I. Slavici	
48.	Proză, vol. I	D. Bolintineanu	
49.	Nuvele	I. Basarabescu	
50.	Pilde și sfaturi	I. Pop. Reteganu	
51.	Brazi și putregai	A. Xenopol	
52.	Sultănica	B. Delavrancea	
53.	Crășma lui Moș Precu	M. Sadoveanu	
54.	Din bătrâni	I. Slavici	
55.	Mihnea Vodă cel Rău și Doamna Chiajna	Al. Odobescu	În dreptul numărului de inventar al cărții apare însemnarea: <i>trecut la No. 401.</i>
56.	La noi în Vișoară	M. Sadoveanu	Cuvântul <i>vișoară</i> a fost modificat cu creion de culoare mov în <i>Vișoară</i> .
57.	Jurământul unui copil	„ „	
58.	Prin Bulgaria la Constantinopol	N. Iorga	
59.	High-Life	I. Nicolescu-Chic (?)	
60.	Le lis Rouge	Anatole France	
61.	Taras Bulba	N. Gogol	
62.	Contesa falsci (?)	Edmond Hahn (?)	
63.	Vulturii	I. A. Basarabescu	
64.	Diverse	M. Eminescu	
65.	Spicuri	I. Achimescu	
66.	Minute vesele	C. Ștefănescu – Justin	

67.	Chipuri dela mahala	N. N. Beldiceanu	
68.	Povestiri din Răsboiu	M. Sadoveanu	
69.	Însemnările lui Neculai Manea	„ „	
70.	În lumea dreptății	I. Brătescu- Voinești	
71.	Gâze	Nestor Urechea	
72.	România pitorească	Al. Vlahuță	
73.	Sângele Solovenilor	Caton (?) Teodorian	
74.	Păcatele tineretilor	C. Negruzzi	
75.	Ramuri	Z. Bârsan	
76.	Nuvele, vol. II	I. Slavici	
77.	Dor pustiu	I. Bârseanu	
78.	Nuvele, vol. I	I. Slavici	
79.	În urma fulgerului	Sandu – Aldea	
80.	Mînăstirea de Argeș	Jan Diclocki	
81.	O toamnă la Paris	A. Stenerman	Titlul cărții este subliniat cu creion de culoare albastră, iar în dreptul ei scrie, cu același creion <i>rea, nu e bună de citit.</i>
82.	Icoane din vieață	P. Vulcan	
83.	Din largul lumii	R. D. Rosetti	
84.	Icoane	Al. Ciurea	
85.	La han la trei ulcele	I. Dragoslav	
86.	Răsplată	N. Dunăreanu	
87.	Drum și popas	C. Sandu	
88.	Legende române	V. A. Ureche	
89.	Epigrame	R. Rosetti	
90.	Crimă și pedeapsă, vol. II	T. Dostoievski	
91.	Schițe	I. C. Panțu	
92.	Râs și plâns	V. Pop	
93.	Amicul Poporului	I. Popovici	
94.	Opere complete	C. Negruzzi	
95.	Prima durere	C. Theodorian	
96.	Nuvele, vol. III	N. Gane	
97.	Cugetări	Adina Gr. Olănescu	
98.	Țara noastră	Silv. Moldovan	
99.	Deștept băiat!	Al. Cazaban	

100.	Poveștile Peleşului	Carmen Sylva	
101.	Nihilismul	Z. Arbore	
102.	L. Foiletoane	I. Chendi	
103.	Lascăr Viorescu	W. de Cotgbue	
104.	Impresii literare	Isabela Sadoveanu	
105.	Calendarul „Neamului românesc” pe 1909	***	
106.	Cartea de aur a lui Alex. Macedonschi	***	
107.	Vremuri de bejenie	M. Sadoveanu	
108.	Pe drumul Bărăganului	Sandu – Aldea	
109.	Alb și Negru	I. Garnin	
110.	Taina a șasea	I. Gorun	
111.	Cea dintâi durere	Em. Gârleanu	
112.	Exilul Românilor în Rusia	Valentineanu	
113.	Ovidiu în exil	Bruto (?) Armante	
114.	100 Istorioare morale	***	
115.	Ardeleanul glumeț	Gr. Sima	
116.	Din vieța țărănească	Gr. N. Coatu (?)	
117.	Eu răz, tu râzi, el râde	Gh. Ranetti	
118.	Dincolo de hotare	R. Rosetti	
119.	Iubire - Durere	N. Baboeanu	
120.	Intim	Tr. Demetrescu	
121.	Inocent	B. Delavrancea	
122.	Cuore	Ed. Amicis	
123.	Carmen Sylva	***	
124.	Nuvele	Sofia Nădejde	
125.	Să'l urmăm	H. Sienkievicz	
126.	Humiliés et offensés	T. Dostoievsky	
127.	Pe câmp de glorie	H. Sienkievicz	
128.	Traiul nostru	I. Ciocârlan	
129.	Povești alese	Guy de Maupassant	
130.	Carmen Sylva	***	
131.	Cele din urmă	Leon Tolstoi	
132.	Jack	Alphonse Daudet	
133.	Chipuri și Graiuri	Em. Girgorovitza	

134.	Memoriile unui om de prisos	I. Turghenieff	
135.	Abatele Constantin	Lud. Halevy	
136.	Prin ce viețuiesc oamenii	L. Tolstoi	
137.	Lascăr Viorescu	W. d. Kotzbue	
138.	Din trecutul nostru	A. Vlahuță	
139.	Pescar de Islanda	Pierre Loti	
140.	1907	I. L. Carageale	
141.	Paradisul pierdut	J. Milton	
142.	Arhanghelii	I. Agârbiceanu	
143.	Însemnările unui trecător	O. Goga	
144.	Souvenirs de la Maison des Morts	T. Dostoiivsky	în dreptul cărții apare subliniat, cu creion de culoare albastră, <i>rea</i> , asemenea și numele autorului
145.	În luncă	Carmen Sylva	
146.	Pe Dunăre	„ „	
147.	Înstrăinații	D. Moruzi	
148.	Din viața M. S. Reginei Elisabeta	Gh. Bengescu	
149.	Eminescu comemorativ	***	
150.	Sylva Carmen. Carmen Sylva	De la Siriu	Aici este posibil ca titlul să fi fost inversat cu numele autorului.
151.	Homo sum	George Ebers	
152.	Clara Milici	I. Turghenieff	
153.	Calendarul „Minervei” pe 1911	***	
154.	Calendarul Ligei pe 1908	***	
155.	Impresii de teatru din Ardeal	Z. Bârsan	
156.	Fără credință	H. Sienkievicz	
157.	Tribunul poporului	Raid. Niger	
158.	Prin foc și sabie	H. Sienkievicz	
159.	Păcat mare	L. Tolstoi	
160.	Prin foc și sabie	H. Sienkievicz	
161.	Străin în țara lui	Raid. Niger	
162.	Opere complete	V. Alexandri	
163.	„ „, vol. III	Al. Odobescu	
164.	Bucureștii ce se duc	H. Stahl	
165.	Oameni cari au fost	N. Iorga	
166.	Suveniri contimporane	George Sion	
167.	Călătoriile unui Român ardelean	I. Codru-Drăgușanu	

168.	Versuri. Proză. Scrisori	C. Negri	
169.	Opere complete. Proză	V. Alexandri	
170.	Calendarul „Minervei” pe 1910	***	
171.	Casa din Muscel	Ionescu Boteni	
172.	Două iubiri	I. Agârbiceanu	
173.	Însemnarea călătoriei mele	C. Golescu	
174.	Cartea neamului pe 1911	Em. Elefterescu	
175.	Calendarul „Minervei” pe 1912	***	
176.	Impresii de teatru din Ardeal	Z. Bârsan	
177.	Ca fulgerul la vânt	George Cain	
178.	În țara minaretelor	V. Cocuz	
179.	Prin vifor	I. Stroe	
180.	Cireșul lui Lucullus	Anghel – Șt. O. Iosif	
181.	Întuneric și lumină	Brătescu Voinești	
182.	Moș Gheorghe la expoziție	Sp. (?) Popescu	
183.	Între vieță și moarte	N. Pora	
184.	Amintiri - Schițe	Em. Grigorovitză	
185.	Lume necăjită	I. Gorun	
186.	Hangiul	I. Turghenieff	
187.	Schițe și Poevestiri	I. Agârbiceanu	
188.	Amintiri	Al. Ciurea	este o dungă de tuș negru pe numele autorului
189.	Cu paloșul	R. Rosetti	
190.	Isvoare	M. Demetrescu	
191.	Căsnicii	Ionescu Quintus	
192.	Moșneagul dela munte	Jules Brun – N. Papa Hagi	
193.	Pagini din timpul răzcoalelor țărănești	Virgil Arion	
194.	Peste Dorna	I. Chivu Nanuo	
195.	Isvodiri din bătrâni	D. Furtună	
196.	Bordeienii	M. Sadoveanu	
197.	Constanța din zilele noastre	I. Adam	
198.	Calendarul Tovărășiilor sătești pe 1910	***	
199.	Tânăra Siberiană	Xavier de Maistre	
200.	O istorie de demult	M. Sadoveanu	
201.	Ape mari	C. Sandu Aldea	
202.	În vâltoare	Al. Vlahuță	

203.	Pe urmele lui Hristos	Pr[eot]. Gh. Petrov	
204.	Schițe din literatura română	N. Iorga	
205.	Rușii și Românii	D. C. Moruzi	
206.	Povestiri	H. C. Andersen	
207.	Noi tinerii	H. Wegener	
208.	Momente, schițe, amintiri	I. L. Carageale	
209.	File rupte	Al. Vlahuță	
210.	Armâna	P. Vulcan	
211.	Inimă de mamă	I. Ciocârlan	
212.	Pe Mărgineanca	Sandu Aldea	
213.	O vieață	Guy de Maupassant	
214.	Cuvinte adevărate	N. Iorga	
215.	Amintiri de la Junimea	Gh. Pann	
216.	Amintirile căprarului Gheorghică	M. Sadoveanu	
217.	Nuvele	Mircea C. A. Rosetti	
218.	Dare și avere	Gustav Treytag	
219.	Nucul lui Odoleac	Em. Gârleanu	
220.	Schițe și Amintiri	D. D. Pătrășcanu	
221.	Minunile și grozăviile Indiei	Jules Verne	
222.	Nuvele	I. Slavici	
223.	Spice	N. Gane	
224.	Fantome	Anghel	
225.	Doamnei H. I. A.	***	
226.	Nuvele și schițe	I. Brătescu – Voinești	
227.	Le lys dans la vallée	Honoré de Balzac	
228.	Synnoe Solbakken	Bjornstjerne Bjornson	
229.	Apa morților	M. Sadoveanu	
230.	Din Egipt	R. Rosetti	
231.	Feciorul	R. Baltag	
232.	Neamul românesc în Basarabia	N. Iorga	
233.	Ursita	B. P. Hașdeu	
234.	Aripi tăiate	I. Adam	
235.	Fețe	I. Manolache	
236.	Suflete ciudate	Tib. Constant	
237.	Momente	I. L. Carageale	

238.	Scene din viața dobrogeană	O. Tafrali	
239.	Așa i-a fost scris	I. Chivu Nanov	
240.	Cartea Neamului pe 1912	Em. Elefterescu	
241.	Pe urmele lui Hristos	Pr[eot]. Gr. Petrov	
242.	Râsul roșu	Leonid Andreev	
243.	Scrisori către V. Alexandri	I. Ghica	
244.	Povești de pretutindenii	Virgil Caraiavan	
245.	Pe plaiu	I. Ciocârlan	
246.	Veselul ștrengar	B. Bjornson	
247.	Departate de lume	Constanța Hodoș	
248.	Din trecutul nostru	A. Vlahuță	
249.	Dare și avere, vol. I	Gustav Treytag	
250.	La capătul pământului	R. D. Rosetti	
251.	Coliba indiană	Bernardin de st. Pierre	
252.	Povestiri morale	D ^{ra} de Genlis	
253.	Les ames mortes	Dostoievski	
254.	Jurnalul de bord	Jan Bart	
255.	Le Diable aux champs	George Sand	
256.	Polemici și cronici	Pr[eot]. Th. Bălășel	
257.	În fața morții	Becescu Silvan	
258.	Clipe de liniște	A. Vlahuță	
259.	Din zborul bicicletei	Const. Cantilli	
260.	La gura sobii	A. Vlahuță	
261.	Răsaduri	M. I. Chirișescu	Numele autorului este șters pe final
262.	Povestea unei odăi	Caton Teodorian	
263.	Timothei Mucenicul	D. D. Pătrășcanu	
264.	Priveliști dobrogene	M. Sadoveanu	
265.	Între Someș și Prut	Ang. Paul (Delaletca)	Sub Ang. Este scris <i>Augustin</i>
266.	Câte ceva	Cornelia Emilian	
267.	Impresii	H. Chendi	
268.	Taina a șasea	Ion Gorun	
269.	Legendele lui Iisus Hristos	Selma Lagerloff	
270.	Un instigator	M. Sadoveanu	
271.	Pe catafalc	Iuliu Dragomirescu	
272.	Povestiri de seară	M. Sadoveanu	

273.	Razna	R. Rosetti	
274.	Mara	I. Slavici	
275.	Thais	Anatole France	
276.	Crimă și pedeapsă	Dostoievski	Lângă titlu este trecut cu creion mov <i>I</i> , referindu-se probabil la volumul I
277.	Paraziții	B. Delavrancea	
278.	La Piste de Guerre	Mayne Reid	
279.	Le Tigre blanc	Louis Boukenard	
280.	Palham	Sir Edward Bulwer	
281.	Povestiri	M. Sadoveanu	
282.	Liniște	B. Delavrancea	
283.	Dureri înăbușite	M. Sadoveanu	
284.	Le Hétre Rouge	Carmen Sylva	
285.	Hagi Tudose	B. Delavrancea	
286.	Să-l urmărim	H. Sienkiewicz	
287.	Schitul Cerbucului	E. Grigorovitz	
288.	Vatra părăsită	I. Slavici	
289.	Les Duperies de L'amour	Ernest Daudet	
290.	Histoires Joyenses (?)	Armand Silvestoc (?)	
291.	Știi românește?	I. Gorun	
292.	La masa calicului	Caton Theodorian	
293.	Între vis și vieață	B. Delavrancea	
294.	Schițe nouă	Carageale	
295.	Printre stropi	Liviu Marian	
296.	Scenete și fantezii	E. Lovinescu	
297.	Calendarul Aromânesc pe 1912	***	
298.	Călătorul	Gh. Ionescu – Sisești	
299.	Calendarul Sătenilor pe 1914 (?)	***	
300.	Note de drum	N. Iorga	
301.	Rede gegen Leokrates	C. Rehdantz	
302.	Pe drumuri	M. Beza	
303.	Zile senine	M. Lungeanu	
304.	Dela manevre	H. Stahl	
305.	Mica Kadetă	Gerge Sand	
306.	În temniță	M. Gorki	

307.	În munți și mănăstiri	Pr[eot]. T. Bălășel	
308.	Sultănica	B. Delavrancea	
309.	Amintirile și călătoriile veteranului Mih. Nandre	Mih. Nandre	
310.	De dragul celor mici	V. Pop	
311.	În orient	N. Drăgulescu	
312.	Robinson Crusoe	Daniel de Foe	
313.	Prigonierul (?) Român ela Plevan	N. D. Popescu	
314.	Santinela de la Grivița	„ „	
315.	Icoane vechi și icoane nouă	M. Eminescu	
316.	Constantin Brâncoveanu	N. D. Popescu	
317.	Călătorii în Palestina și Egipt	D. Bolintineanu	
318.	Biciul lui Dumnezeu	Baronzi	
319.	Nuvele	Smara	
320.	Halima	***	
321.	Iosafat		În locul autorului este trecută următoarea însemnare: <i>Trad[usă]. De Arhiereul Antim Petrescu</i>
322.	Zile amărate și nopți chinuite	Diac[on]. I. Costescu	
323.	Urmașii Romei	George Cair	
324.	Un mare păstor	Pr[eot] Gr. Petrov	
325.	Nu din partea aceia	„ „	
326.	Meșterul Manole	N. D. Popescu	
327.	Amintiri	I. Creangă	
328.	Fiica lui Radu cel Frumos	Ed. I. Aslan	
329.	Geniu pustiu	M. Eminescu	
330.	Căpitanul Ropotă	Răd. –Niger	
331.	Nuvele	Duiliu Zamfirescu	
332.	Valea albă	Bencescu Silvan	
333.	Ψευδο Κυνηγετικός (Pseudo Kinegetikos, trad. n.)	Al. Odobescu	Lângă titlu este scris următorul cuvânt în greacă = <i>περισπομενη</i> (perispomeni, trad. n.)
334.	Nuvele, vol. II	I. Slavici	
335.	Șoimii	M. Sadoveanu	
336.	Printre picături	R. Rosetti	
337.	Ionel	V. Borgovanu	
338.	Astra	Dito și idem	

339.	Mihaiu Vreanu	I. Negruzzi	
340.	Quo vadis?	H. Sienkiewicz	
341.	Șoapte și vorbe românești	Gh. Coșbuc	
342.	Triumful cruci	Caion	
343.	Zile trăite	N. Gane	
344.	Nuvele	M. Gorki	
345.	Scrisori către Cornelia Emilian	Henriette și M. Eminescu	
346.	Închisorile mele	Silvio Pellico	
347.	În urma plugului	Sandu – Aldea	
348.	Două neamuri	„ „	
349.	O seamă de cuvinte	O. Goga	
350.	Nu se cuvine	M. Fl. Livescu	
351.	Temniță și exil	Z. Arbore	
352.	Desmeticiți-vă!	L. Tolstoi	
353.	Un an de luptă	A. Vlahuță	
354.	Posnașul – Calendarul umoristic pe 1902	***	
355.	Pierdut	Constantinescu-Pin(?)	
356.	Statornicia sau locașul fericirii	Gh. Rădulescu	
357.	Poeme în proză	I. Turghenief	
358.	Aforisme	Arthur Schopenhauer	
359.	Sarcasm și ideal	B. P. Hașdeu	
360.	Păcate mărturisite	N. Gane	
361.	Școala românească din Transilvania și Ungaria	G. Sima	
362.	Conferințe populare	Coșbuc	
363.	Ce nu se poate spune	Al. Cazaban	
364.	O lacrimă pe-o geană	E. Gârleanu	
365.	Crimă și pedeapsă, vol. II	Dostoievski	În dreptul titlului cărții apare însemnarea: <i>trecută la No. 90.</i>
366.	Scrieri	Russo	
367.	Strigăte în pustiu	O. Goga	
368.	Martirul Bucovinei	D. N. Coman	
369.	Din temnițele rusești	Nesba Stsettov	
370.	Amintirile unui fost colegiu (?)	C. Gane	
371.	Socrul cel mititel	H. Burnett	
372.	Biserița din Răzoare	Galaction	
373.	Frédéric Mistral și V. Alexandri	Emilia Tailler	
374.	Impresii din Călătorie	Arhibald	

375.	Viața și invențiunile lui Edison	V. Anestin	Numele autorului este trecut cu creionul de culoare neagră
376.	Monologuri în versuri	Pavlov	
377.	Pentru patrie	Rădulescu-Niger	
378.	Povestiri de vânătoare	***	
379.	Puterea destinului	Rădulescu-Niger	
380.	Ierusalitul	Nestugean	
381.	Trei luni pe câmpul de luptă	Tăsluanu (?)	
382.	Poveste	A.S.R.Principesa Maria	
383.	Un Român în lună	H. Stahl	
384.	Carte de basme	N. D. Popescu	
385.	Macabre	H. Stahl	
386.	Zile de campanie	Al. Lascarov-Moldovan	
387.	Visătorul de vise	Regina Maria	
388.	Din tainele simțirei	Em. Tailler	
389.	Jurnalul unui războinic	Mih. C. Vlădescu	
390.	Două forțe	Elena Bacaloglu	
391.	Reminiscențe	I. L. Caragiale	
392.	Constantinopol	Nigrim	
393.	Londra	„ „	
394.	Cavalul fermecat	„ „	
395.	Dorina	George Cair	
396.	Umorul românesc	P. Locusteanu	
397.	Apostolii neamului	P. Godescu	
398.	Îngerul păzitor	Charl Brame	
399.	Popasuri vânătoarești	Ion Bârseanul	
400.	Calendarul sătenilor 1916	***	
401.	Mihnea cel Rău și Doamna Chiajna	Al. I. Odobescu	În dreptul numărului de inventar al cărții apare însemnarea cu stilou cu cerneală de culoare albastră: <i>trecut la No. 55.</i>

Concluzii

În urma analizei manuscrisului catalogului bibliotecii Seminarului „Central” se pot desprinde următoarele concluzii generale:

- Manuscrisul catalogului conține în total 86 de file, dar mai există și un număr de file care au fost rupte de la cotor, ce conțineau atât unele domenii precum *Religie* sau *Reviste*, care apar în cuprins;
- Manuscrisul nu este un simplu catalog de bibliotecă, ci poate fi considerat un catalog – registru de cititori;
- Sunt consemnate și o serie de procese verbale de predare-primire a bibliotecii de literatură, străină etc.;
- Apar numele mai multor bibliotecari ce s-au îngrijit de catalogul bibliotecii și de biblioteca propriu-zisă;
- Acesta este un catalog al unei biblioteci școlare, păstrate din perioada anilor '20;
- Domeniul *Literatură* ne arată un număr de cărți preponderente românești, pe care le citeau elevii respectivi.

Un lucru foarte interesant ce trebuie reținut este acela că, deși este vorba despre o școală vocațională, cu profil teologic, primul domeniu al bibliotecii nu era de ordin religios, ci literatura.

Note

¹ În perioada primei mele studenții, petrecută la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Patriarhul Justinian” din București, între anii 2007-2011 (cursurile de licență) și 2011-2013 (cursurile de masterat), am consultat de multe ori, cu plăcere și nesăț, aș putea spune, cărțile și revistele din colecțiile bibliotecii. Acolo am descoperit opere teologice de o mare bogăție spirituală, precum scrierile Sfinților Părinți, ale Scriitorilor Bisericești, exegeze biblice vechi și moderne ori cărți de teologie istorică, liturgică și practică. Pe lângă acestea am citit din fondul de literatură și cărți, precum cele ale lui Mircea Eliade (*Istoria Religiiilor*) sau Jorge Luis Borges (*Cartea de nisip*). Biblioteca Facultății de Teologie m-a fascinat nu doar prin cărțile sale, ci și prin oamenii minunați pe care i-am întâlnit lucrând acolo ca voluntar în perioada 1 decembrie 2011 – 1 octombrie 2012; amintesc aici pe Diaconul Bogdan Gorețchi, Ioana Gagea și Marinescu Ramona.

² Titlul tezei de doctorat este următorul: *Revista „Glasul Bisericii” (1945-1989): studiu critic și indice bibliografic adnotat*.

³ A se vedea unele exemple de elevi precum Teodor Manolache, Preotul Profesor Atanasie Negoită, Preotul Profesor Nicolae Chițescu ș. a.

⁴ Mircea PĂCURARIU. Învățământul teologic seminarial în Biserica Ortodoxă Română. În: VIZITIU, Mihai, BHRIM, Dragoș; TIMOFTI, Adrian (coord.). *Două secole de învățământ teologic seminarial (1803-2003)*. Iași: Mitropolia Moldovei și Bucovinei, 2003, p. 93. [online]. [Acesat la 18.10.2016]. Disponibil pe internet la adresa: http://www.seminariasi.ro/sites/default/files/2003_pacurariu_invatamantul_teologic_seminarial_in_biserica_ortodoxa_romana.pdf

⁵ Adrian Nicolae PETCU. Memoria Bisericii în imagini: Seminarul Teologic Central din București. În: *Ziarul Lumina*, ediția din 21 decembrie 2009. [online]. [Acesat la 18.10.2016]. Disponibil pe

internet la adresa: <http://ziarullumina.ro/memoria-bisericii-in-imagini-seminarul-teologic-central-din-bucuresti-35819.html>

⁶ Mircea PĂCURARIU. *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*. Vol. III. Ediția a 3-a. Iași: Editura Trinitas, 2008, p. 221.

⁷ Mircea PĂCURARIU. *Învățământul teologic seminarial în ...*, p. 93.

⁸ Adrian Nicolae PETCU. *Op. cit.*

⁹ Mircea PĂCURARIU. *Învățământul teologic seminarial în ...*, p. 100.

¹⁰ Mircea PĂCURARIU. *Dicționarul Teologilor Români*. Ediția a III-a, revăzută și adăugită. Sibiu: Editura Andreiana, 2014, p. 164-165.

¹¹ *Ibidem*, p. 473.

¹² *Ibidem*, p. 507.

¹³ *Ibidem*, p. 517-518.

¹⁴ *Ibidem*, p. 518-519.

¹⁵ *Ibidem*, p. 522-523.

¹⁶ *Ibidem*, p. 582-584.

¹⁷ *Ibidem*, p. 446-448.

¹⁸ *Ibidem*, p. 358.

¹⁹ *Ibidem*, p. 134-136.

²⁰ *Ibidem*, p. 662.

²¹ *Ibidem*, p. 317-318.

²² Vom continua să utilizăm, de fiecare dată când vom întâlni ștampila cu textul Societatea Elevilor Sem. „Central” următoarea abreviere: *ștampila SESC*.

²³ Am ales să păstrez și numerotarea paginilor, așa cum apare ea în catalogul bibliotecii.

²⁴ A se vedea Fig. 5 din Anexă.

²⁵ „MANOLACHE TEODOR, publicist (teolog nehirotonit). N. 13 mai 1906, în Boteni, jud. Dâmbovița, † 12 august 1977, în București. Studii la Seminarul «Central» (1919-1927) și la Facultatea de Teologie din București (1927-1931). Bibliotecar ajutor (1929-1937), apoi bibliotecar al Facultății de Teologie și al Institutului Teologic Universitar din București (1937-1957); secretar de redacție al revistei «Raze de Lumină» (1934-1938), apoi al revistelor centrale bisericesti (1957-1971), un timp redactor al revistei «Mitropolia Olteniei» (Mircea PĂCURARIU. *Dicționarul Teologilor ...*, p. 358). Mai trebuie menționat că a „lucrat” ca bibliotecar la Seminarul „Central” pe când era elev în clasa a VIII-a (1926-1927).

²⁶ „arhimandrit, profesor de teologie, misionar și polemist; nepot de frate al arhierilor Neofit și Filaret. N. 31 mai 1878, în Galați, † 4 ian. 1949, în București. Studii la Seminarul Teologic din Galați (1890-1893), la Seminarul «Veniamin» din Iași (1893-1898) și la Facultatea de Teologie din București (1898-1902, cu licența în 1903 și doctoratul în 1920). Tuns în monahism la Mănăstirea Neamț (1904), hirotonit ieromonah, hirotonit protosinghel și numit superior al capelei ortodoxe române din Baden-Baden (1904-1909). În acest timp frecventează cursurile Facultății de Teologie Catolică și Protestantă din Strasbourg și la cea de Filozofie din Heidelberg; tot acum hirotosit arhimandrit de mitropolitul Iosif Gheorghian (1906). Rechemat în țară și numit directorul Seminarului «Central» din București (1909-1919), în continuare numai profesor până în 1928 (a predat *Istoria Bisericească și Omiletica*, mai târziu *Noul Testament și Morala*)” (Mircea PĂCURARIU. *Dicționarul Teologilor ...*, p. 582). Informații privind activitatea sa teologică, precum și lista de publicații (*Ibidem*, p. 582-584).

²⁷ Deși această rubrică nu există în manuscris o vom trece pentru a semnala diferite aspecte cu privire la cartea și/ sau cărțile respective.

Bibliografie

PĂCURARIU, Mircea. *Dicționarul Teologilor Români*. Ediția a III-a, revăzută și adăugită. Sibiu: Editura Andreiana, 2014.

PĂCURARIU, Mircea. *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*. Vol. III. Ediția a 3-a. Iași: Editura Trinitas, 2008.

PĂCURARIU, Mircea. Învățământul teologic seminarial în Biserica Ortodoxă Română. În: VIZITIU, Mihai; BAHRIM, Dragoș; TIMOFTI, Adrian (coord.). *Două secole de învățământ teologic seminarial (1803-2003)*. Iași: Mitropolia Moldovei și Bucovinei, 2003. p. 86-109. [on-line]. [Accesat la: 18.10. 2016]. Disponibil pe internet la adresa: http://www.seminariasi.ro/sites/default/files/2003_pacurariu_invatamantul_teologic_seminarial_in_biserica_ortodoxa_romana.pdf

PETCU, Adrian Nicolae. Memoria Bisericii în imagini: Seminarul Teologic Central din București. În: *Ziarul Lumina*, 21 decembrie 2009. [on-line]. [Accesat la: 18.10. 2016]. Disponibil pe internet la adresa: <http://ziarullumina.ro/memoria-bisericii-in-imagini-seminarul-teologic-central-din-bucuresti-35819.html>



Rezumate

Dr. Nicoleta Rahme - **Deselecția ca element de coerență în managementul colecțiilor**

Managementul colecțiilor presupune activități sistematice de selecție și deselecție, în vederea asigurării unui fond documentar echilibrat, coerent, în concordanță cu misiunea și funcțiile fiecărui tip de bibliotecă. Pentru a răspunde intereselor unor categorii multiple de utilizatori, colecțiile trebuie actualizate în permanență, iar bibliotecarii trebuie să cunoască toate metodele de constituire, dezvoltare și comunicare a acestora, dar și să îndepărteze din circuitul informațional publicațiile care nu mai prezintă interes pentru utilizatori. Lucrările de specialitate menționează termeni precum deselecție, dezerbaj, casare și eliminare, fiecare având un sens diferit. Deselecția este o revizuire critică a colecțiilor, bazată pe principii și criterii solide, asumate de fiecare bibliotecă în parte, prin proceduri administrative și legale. La nivel internațional s-a dezvoltat o serie de indicatori și metode de eliminare, precum metoda de investigare statistică, metodele CREW și IOUPI, care analizează vechimea documentului și indicele de circulație. În România, există legislație pentru operațiunile de casare și eliminare a publicațiilor din colecții, dar există o reticență față de procesul în sine de a decide asupra relevanței unui document în cadrul unei colecții.

Cuvinte cheie: *managementul colecțiilor, deselecție, casare, legislație*

Petruța Mihaela Voicu - **Fondurile destructurate ale Bibliotecii Naționale a României - Scurt istoric. Structură. Caracteristici**

Articolul prezintă aspecte referitoare la una dintre problemele majore cu care se confruntă Biblioteca Națională a României - fondurile destructurate, fonduri „*cu statut special*”, preluate de Biblioteca Națională a României în baza Regulamentelor de organizare și funcționare și a funcției patrimoniale. Volumul mare al acestor fonduri, precum și diversitatea publicațiilor nu au permis inventarierea și prelucrarea bibliografică a acestora, astfel că introducerea în evidențele gestionare ale bibliotecii și inventarierea lor necesită parcurgerea unor etape obligatorii și existența unor dotări specifice. La nivel instituțional a fost realizată o procedură interdepartamentală, *Procedura de integrare a fondurilor destructurate în colecțiile Bibliotecii Naționale a României*, care descrie modul de lucru în vederea integrării în colecțiile bibliotecii a acestor publicații, fiind condiționată de alocarea de resurse materiale, financiare și umane.

Cuvinte cheie: *Biblioteca Națională a României, fonduri destructurate, colecții*

Carmen Patricia RENETI - **Evaluarea performanței catalogatorilor într-o bibliotecă**

Lucrarea propune câteva criterii practice pentru evaluarea performanței catalogatorilor dintr-o bibliotecă, luându-se în considerare nu numai sursele din literatura de specialitate în

domeniul științei bibliotecilor, dar și experiența autorului în calitate de catalogator la biblioteca Institutului Goethe din București. Cercetarea se concentrează asupra catalogării documentelor tradiționale (cărți, periodice, CD-uri, DVD-uri) și nu a catalogării documentelor specifice unei biblioteci virtuale/ digitale. Performanța catalogatorilor este un subiect care reprezintă o provocare, deoarece rezultatul muncii catalogatorilor este atât un instrument de evaluare, cât și unul de control, ceea ce reprezintă un dublu standard. Productivitatea muncii catalogatorului este văzută întotdeauna în termeni simpli, adică timpul de care acesta are nevoie pentru catalogarea unui document. În practică, putem vorbi despre „viteza de catalogare”, dar această productivitate trebuie să fie, de asemenea, corelată și cu acuratețea catalogării. În ceea ce privește indicatorul care măsoară corectitudinea înregistrărilor din catalog, acesta se bazează pe o metodă de audit, discutată, în principal, de cercetătorii Ann Chapman și Owen Massey, în 2002, eșantionarea aleatorie, două teste ca instrumente de verificare: catalog versus colecție și colecție versus catalog.

Cuvinte cheie: *catalogare, criterii de evaluare, eșantionare aleatorie, productivitatea bibliotecii, acuratețea catalogării*

Cristina CATEREV - **Rolul acronimelor comune în Știința Informării**

Perioada de tranziție prin care fiecare dintre noi trecem este semnificativă datorită faptului că societatea informațională a fost înlocuită de cea a cunoașterii. Timpul de care dispunem de multe ori nu ne permite să înțelegem amalgamul de cunoștințe din diverse domenii, în special în domeniul științei informării. Nu este o noutate faptul că uneori nu e suficient timp pentru a realiza tot ce ne propunem, că trăim într-un ritm alert și încercăm să simplificăm în continuare tot ce putem, folosind acronimele internaționale în activitatea noastră. Progresul științific este inevitabil însoțit de apariția unor cuvinte specifice pentru a marca obiectele luate în studiu. Dezvoltarea tehnologiei, culturii și artei dă naștere la cuvinte speciale ale domeniilor respective. Acest lucru apare în momente diferite, în diferite părți ale lumii, în forma materială a diferitelor limbi. Dar este un fenomen universal. În ultimul timp, terminologia stârnește un mare interes în rândul lingviștilor și oamenilor cu experiență din diferite domenii profesionale și ramuri ale științei. Oamenii de știință încearcă în continuu să sistematizeze, să unifice și să standardizeze lexeme speciale – termeni, concepte terminologice care desemnează noi domenii. Prin urmare, terminologia este caracterizată de dinamism și mobilitate, deoarece termenii noi apar des datorită progresului tehnic și științific și schimbărilor care au loc în societate zi cu zi.

Cuvinte cheie: *acronime, abrevieri, terminologie, standard, societate informațională, știința informării, sisteme informaționale, tehnologia informației, tehnica scrierii, logo*

Felix F. Floca - **Particularități și provocări profesionale în proiectul de digitizare de patrimoniu „MCVRO” (UBB Cluj – BCU Cluj)**

Folosind exemple concrete, este prezentată *complexitatea* unui proiect de digitizare de patrimoniu „MCVRO”, aplicat în „Laboratorului de Digitizare BCU Cluj”, atât din punctul de

vedere al implicării și buneii colaborări cu partenerii din proiect și companiile externe, cât și din punctul de vedere al activității într-un laborator de digitizare de dimensiuni medii, din cadrul unei Biblioteci Centrale Universitare. Activitatea în cadrul proiectului „MCVRO” constă în: scanarea volumelor „MCVRO”, apoi extragerea de text, teste extragere de text, salvarea fișierelor în format PDF și batchuri ABBYY FineReader 11 și FineReader 12. Sunt date și câteva studii de caz, exemple de diferite grade de dificultate de extragere a textului: Proiect academic, două fonturi gotice, limba germană, dificultate medie; Testare, periodic românesc cu vocale chirilice intercalate între caractere latine, limba română, dificultate ridicată, Proiectul „MCVRO”, testare OCR pe carte veche românească, cu caractere chirilice românești și alte tipuri de caractere intercalate.

Cuvinte cheie: *proiect de digitizare, patrimoniu, informatizarea bibliotecilor, digitizare de bibliotecă*

Dr. Adriana Borună - Nevoile de formare profesională ale bibliotecarilor din bibliotecile publice

În ultimii ani, bibliotecile și-au redefinit rolul și misiunea, în contextul extinderii tehnologiei informării și cunoașterii, al creșterii volumului informației și al ofertei editoriale, al diversificării nevoilor utilizatorilor, înlesnind accesul la patrimoniul lor cultural și științific unor categorii de utilizatori tot mai variate. Orice individ are nevoie de competențe pentru propria dezvoltare personală, cetățenie activă, incluziune socială și ocuparea forței de muncă. Pe lângă acestea, profesioniștii din sistemul infodocumentar trebuie să dispună, în mod obligatoriu, și de competențe privind tehnicile de selectare a informațiilor, de managementul conținutului și cunoștințelor, organizarea informațiilor în mediile de comunicare de tip intranet și internet, de cercetare, precum și de dezvoltarea și menținerea bibliotecilor digitale. Pentru formarea și dezvoltarea acestora, internaționalizarea educației și a formării profesionale în domeniul biblioteconomiei și științei informării (LIS) nu este numai foarte dorită, ci și foarte necesară. În acest sens, în cadrul unor organizații internaționale LIS (de exemplu, IFLA) au fost inițiate proiecte în acest domeniu.

Cuvinte cheie: *biblioteci publice, competențe, formare profesională, programe de formare*

Nicoleta Corpaci - Managementul serviciilor către utilizatorii de bibliotecă: studiu de caz – Serviciul Comunicarea colecțiilor din cadrul Bibliotecii Naționale a României

Strategia managerială pornește de la încadrarea Bibliotecii Naționale a României în spațiul cultural actual, analizarea „stării de fapt” a Serviciului Comunicarea Colecțiilor și propuneri de organizare și planificare prin prezentarea obiectivelor realiste și sustenabile, condiționate fiind de coordonatorii principali și/ sau realitățile momentului. Ca participant activ și dinamic la stabilirea unei politici culturale de anvergură, misiunea Serviciului Comunicarea Colecțiilor este de a oferi informație reală, în toate domeniile cunoașterii, de a o comunica utilizatorilor, indiferent de particularitățile psihoindividuale, vârstă, sex, dizabilități, pregătire profesională etc. În același timp, trebuie să fie spațiu de cercetare, informare, documentare

și recreere, iar bibliotecarul trebuie să demonstreze, simultan, eficiență și eficacitate, să ofere servicii de cea mai bună calitate, într-un timp foarte scurt. De asemenea, trebuie să asigure transparență în relația cu utilizatorii, să ofere informații, să fie permanent pregătit pentru dinamica informațională, pentru oferta mare de informații a „pieței”, apariția noilor tehnologii, perisabilitatea informațională și selectarea informației fiabile.

Cuvinte-cheie: *Biblioteca Națională a României, Serviciului Comunicarea Colecțiilor, strategie managerială, management serviciilor*

Gelu Brîncoveanu - **Pictorul Dumitru Vărbănescu în documente din colecții publice**

Studiul prezintă informații inedite despre pictorul suprealist român Dumitru Vărbănescu (1908-1963), născut în orașul Giurgiu și stabilit definitiv în Franța în 1929, mai întâi la Grenoble, iar în ultima parte a vieții la Paris. Autorul aprofundează perioada anilor de studii gimnaziale și liceale, urmate de adolescentul Vărbănescu în orașul natal și încheiate la București. Sunt prezentate date despre familia acestuia, dar și despre unele afaceri de succes și acte caritabile ale tatălui său, comerciantul Petre Vărbănescu; destinul proprietăților lăsate moștenire de tată, calificat post-mortem „chiabur” în regimul politic instaurat după moartea sa. Preparate din documente aflate în colecții publice din România, datele publicate acum lămuresc genealogia artistului, cunoscut în Franța sub numele Varbanesco, multă vreme uitat în patria sa. Lucrarea este întregită cu imagini, majoritatea publicate în premieră, precum și cu transcrierea unor documente de epocă, valoroase pentru tema cercetată.

Cuvinte-cheie: *Dumitru Vărbănescu; talent artistic; Giurgiu; Liceul "Ion Măiorescu"; Liceul „Mihai Viteazul”; familia Petre Vărbănescu; evenimente biografice nefericite; carieră comercială*

Drd. Silviu-Constantin Nedelcu - **Catalogul Bibliotecii Seminarului „Central” din București (1922-1927) (Partea I)**

Seminarul Teologic Ortodox din București, cunoscut mai târziu sub numele de Seminarul „Central”, a existat între anii 1836-1948. În perioada anilor 1836-1901 a avut sediul în mai multe locuri până în anul 1901, când s-a mutat în localul propriu, unde a funcționat până în anul 1948, când a fost desființat de către regimul comunist. Seminarul „Central” a deținut o bogată bibliotecă ce a moștenit o bună parte din cărțile bibliotecii Mitropoliei Țării Românești iar, pe lângă acestea, a mai avut o seamă importantă de cărți și reviste, religioase și laice. Manuscrisul catalogului bibliotecii Seminarului „Central” din București, datat în perioada anilor 1922-1927, este împărțit în mai multe domenii (Literatură, Știință, Poezie, Religie etc.). Totodată acesta are și anumite file unde sunt trecute împrumuturile cărților respective, manuscrisul nefiind un simplu catalog de bibliotecă ci mai degrabă un *catalog – registru de cititori*.

Cuvinte cheie: *Catalog, Bibliotecă, Seminarul Central din București, Biserica Ortodoxă Română, Manuscris*

Abstracts

Nicoleta Rahme, PhD - **Weeding as a consistency factor for the collections management**

Collections Management involves systematic activities of selection and out of selection, in order to ensure a balanced, coherent documentary resource, consistent with the mission and the functions of each type of library.

In order to meet the interests of certain categories of multiple users, collections must be continually updated, and librarians must be aware of all methods used for their creation, development and communication. They also must remove from the informational network the publications that are no longer of interest to users. Specialized works mention terms like out of selection, deselection, disposal and elimination, each having a different meaning.

Out of selection is a critical review of the collections, based on solid principles and criteria, assumed by each library individually, through administrative and legal procedures.

At an international level has been developed a series of indicators and methods of elimination like the method of statistic investigation, the methods CREW and IOUPI which analyze the length of the document and the index movement. In Romania, there is legislation for cassation and elimination of publications from the collections, but there's a reluctance towards the process itself to decide on the relevance of a document within a collection.

Keywords: *Collections Management, out of selection, cassation, legislation*

Petruța Mihaela Voicu - **Deconstructed funds of the National Library – Short history. Structure. Characteristics**

The article presents issues related to one of the major problems faced by the National Library of Romania - deconstructed funds, funds with „special status”, taken by the National Library of Romania under the Regulations of organization and operation and on the basis of the heritage function. The large volume of these funds and their diversity in publication have not allowed their inventory and bibliographic processing, so that their introduction in the library's records management and their inventory need to go through some mandatory steps and suppose the existence of specific facilities. At the institutional level it was used an interdepartmental procedure, a procedure for the integration of the deconstructed funds in the collections of the National Library of Romania, which describes the work for integrate these publications in the library collections, being subjected to the allocation of material, financial and human resources.

Keywords: *National Library of Romania, deconstructed funds, collections*

Carmen Patricia RENETI - Assessing Cataloguers Performance in a Library

The article proposes some practical criteria for assessing cataloguers' performance in a library, taking into consideration not only sources from the relevant literature in the field of library science, but also the author's experience as cataloguer in the library of the Goethe – Institute Bucharest. The research concentrates on cataloguing traditional materials (books, periodicals, CDs, DVDs) and not cataloguing in a virtual/ digital library. Cataloguers' performance is a subject which represents a challenge because the cataloguers' work allows an instrument of evaluation, but also one of control, representing a double standard. The productivity of the cataloguer's work is always viewed in simple terms, meaning the time a cataloguer needs for cataloguing a product. In the practice, we can speak about "cataloguing speed" but this productivity must be also correlated with the cataloguing accuracy. In regards to the correctitude of the catalogue records, the indicator relies on an auditing method which was mainly discussed in 2002 by two researchers, Ann Chapman and Owen Massey, the random sampling, two tests as verifying instruments: catalogue versus collection, and then collection versus catalogue.

Keywords: *cataloguing, assessing criteria, random sampling, library productivity, cataloguing accuracy*

Cristina CATEREV - The Role of Common Acronyms in Science Information

The transition period through which each of us is significant due to the fact that the information society has been replaced by that of knowledge. The available time often does not allow us to grasp this amalgam of knowledge in various fields, especially in information science. I do not think it is the news that there is not enough time to realize what for we waste the time: that we live in a hurry and try to simplify still all we can, using international acronyms in our activity. Scientific progress is inevitably accompanied by the emergence of special words to mark the studied objects. Developing of technology, culture, art gives the birth to special words of their properl areas. This occurs in different time in different parts of the world in the material form of various languages. But it's a universal phenomen. Lately, the terminology, arouses great interest of linguists and experienced people from different branches of science and professional fields. Scientists are continuously trying to systematize, unify and standardisize special lexemes - terms, concepts terminology designating us. Therefore, the terminology is the characteristic dynamics and mobility, because new terms appear due to technical and scientific progress and changes taking place in a daily society.

Keywords: *acronyms, abbreviations, terminology, standard, information society, information science, information system, information technology, writing ethnic, logo*

Felix F. Floca - Particularities and professional challenges in heritage digitization project "MCVRO" (UBB Cluj - BCU Cluj)

Using concrete examples, it is presented the complexity of a heritage digitization "MCVRO" project applied in the "digitisation Laboratory of BCU Cluj", both in terms of

involvement and good cooperation with the project partners and external companies and from the point of view of the activity in a medium-sized digitization laboratory, within a Central University Library. The activity under the “MCVRO” project consists of: scanning “MCVRO” volumes and then extract text, text extraction tests, saving files in PDF format and ABBYY FineReader 11 and ABBYY FineReader 12 batches. Are presented several case studies, examples of varying difficulties of extracting text: academic project, two Gothic fonts, German language, moderate difficulty; Test, Romanian periodical with Cyrillic vowels intercalated between Latin characters, Romanian language, harder difficulty; “MCVRO” project, OCR testing on old romanian book, with Romanian Cyrillic characters and other types of characters intercalated.

Keywords: *digitization project, heritage, libraries computerization, digitization of library*

Adriana Borună, PhD - **The training needs of librarians in public libraries**

Due to factors such as expanding information technology and knowledge, the increasing volume of information and publishing offer, diversification of user needs, in recent years, libraries have redefined their role and mission facilitating the access to their cultural and scientific heritage for the most different types of users. Each individual needs its own skills for personal development, active citizenship, social inclusion and employment. In addition, it is mandatory for the professionals in the info-documentary system to have skills on screening techniques, content and knowledge management, information organization and communication in intranet and internet, research, development and maintenance of digital libraries. In order to train and develop the professionals in the info-documentary system, internationalization of education and training in the field of Librarianship and Information Science (LIS) is not only highly desirable, but also very necessary. In this regard, some LIS international organizations (e.g. IFLA) started projects in this area.

Keywords: *public libraries, skills, professional training, training programs*

Nicoleta Corpaci - **Management services to library users: Case Study –collections communication service within the National Library of Romania**

The management strategy starts from the inclusion of the National Library of Romania in the current cultural space, analyzing the „status quo” of the collection Communication Service and organizing and planning proposals by presenting realistic and sustainable goals, conditioned by the main coordinators and / or realities of the moment. As an active and dynamic participant in establishing a major cultural policy, the mission of the Collections Communication Service is to provide real information in all fields of knowledge, to communicate it to the user, regardless of psycho-individual particularities, age, sex, disability, training etc. At the same time, it must be a space for research, information, documentation and Recreation, and the librarian must demonstrate, simultaneously, efficiency and effectiveness in providing the highest quality in a very short time. You also need to ensure transparency in the relationship

with users, to provide information, to be constantly prepared for informational dynamics, for the great information offer on the „market”, the emergence of new technologies, perishability of information and selection of reliable information.

Keywords: *National Library of Romania, Collections Communication Service, strategy management, services management*

Gelu Brîncoveanu - **Painter Dumitru Vărbănescu reflected in documents from public collections**

This study presents unpublished information about Romanian surrealist painter Dumitru Vărbănescu (1908-1963), born in Giurgiu and settled in France in 1929, first in Grenoble, and in the last part of his life, in Paris. The author describes in detail the period of the secondary and high school education followed by the teenager Vărbănescu in his hometown and then, completed in Bucharest. The author provides information about painter's family, but also about some successful business and charitable acts of his father, the merchant Petre Vărbănescu; the destiny of the properties inherited from his father, qualified post-mortem "the kulak", by the political regime established after his death. Taken from the documents available in Romanian public collections, the information published in this article clarifies the artist's genealogy, known in France under the name Vărbănescu, long time forgotten in his homeland. The study is completed with pictures, most of them published for the first time, as well as with the transcription of old documents, valuable for the research theme.

Keywords: *Dumitru Vărbănescu; artistic talent; Giurgiu; "Ion Măiorescu" High school; "Mihai Viteazul" High school; Petre Vărbănescu family; biographical unfortunate events; commercial career*

Silviu-Constantin Nedelcu, PhD c - **The "Central" Seminary Library Catalogue from Bucharest (1922-1927) (Part I)**

The Orthodox Theological Seminary in Bucharest, later known as the "Central" Seminary, has existed between 1836-1948. During the period 1836-1901 has its headquarters in several locations until 1901, when it moved to its own premises and operated there until 1948, when it was disbanded by the communist regime. The "Central" Seminary owned a rich library that inherited a large part of the books from Metropolis of Ungro-Wallachia's library and, moreover, also had a number of important books and magazines, religious and secular. The manuscript of the "Central" Seminary Library Catalogue from Bucharest, dated during the years 1922-1927, is divided into several areas (Literature, Science, Poetry, Religion etc.). Also it has some sheets where the borrowings of those books were noted, is not a simple library catalog manuscript but rather a catalog – registry of readers.

Keywords: *Catalogue, Library, Central Seminary in Bucharest, the Romanian Orthodox Church, Manuscript*



BIBLIOTECA
NAȚIONALĂ
BNR
A ROMÂNIEI

Preț: 44 lei

ISSN: 2065-1058



0206510258